

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 78

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 18 de maig del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES.-

- 1) RGE núm. 1813/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:

"En la tasca de coordinació i participació del Govern balear a través del Secona, en la lluita contra incendis forestals, es preveu un tractament especial per a l'illa de Formentera, donada la seva peculiaritat?"

3188

- 2) RGE núm. 1630/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quina resposta té la Conselleria d'Agricultura i Pesca per part del sector, al seu programa de modernització de la flota artesanal?" 3189

- 3) RGE núm. 1831/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quina solució tècnica pensa donar la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori a les interseccions del segon cinturó de ronda d'Eivissa amb les carreteres de Puig den Valls i Santa Eulària?" 3189

- 4) RGE núm. 1833/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines actuacions ha fet la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori per tal de comprar cases o edificis de caràcter social a Eivissa?" 3190

- 5) RGE núm. 1920/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quants d'expedients de subvenció, dels que ha de tramitar la Conselleria d'Agricultura i Pesca en el present exercici del 1993, amb determinació d'una quantia, s'acullen als fons de Feoga amb destinació al millorament de les estructures productives de les empreses dedicades a la transformació i comercialització dels productes agrícoles?" 3191

- 6) RGE núm. 1921/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quants d'alumnes s'han matriculat als cursos de formació professional agrària que s'imparteixen als diferents municipis de les Illes Balears?" 3191

- 7) RGE núm. 1919/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quants d'expedients d'ajuda als plans de millorament de fruits secs, destinats a l'OPFH amb determinació de la seva quantia, s'han de tramitar per la Conselleria d'Agricultura i Pesca durant l'exercici econòmic del 1992 i el que ha passat del 1993?" 3191

- 8) RGE núm. 1912/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quants de concessionaris de serveis públics de transport regular de viatgers per carretera han sol·licitat ajuda durant l'exercici econòmic del 1992, dins del grup de línies considerades de trànsit dèbil?" 3192

- 9) RGE núm. 1916/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quin percentatge representa, respecte de les previsions del Pla Quadriennal d'habitatges, les qualificades com a VPO durant el primer trimestre del 1993?" 3192

- 10) RGE núm. 1906/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"En referència al conveni per a la millora dels camins rurals a Eivissa i Formentera, quin tipus de conveni s'ha fet i amb quins ajuntaments de les Pitiüses?" 3193

- 11) RGE núm. 1907/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"En referència a l'acord pres entre l'IBAVI i l'Ajuntament d'Eivissa per fer habitatges socials a Can Cantó, sap la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori amb exactitud les dades d'adjudicació i començament de les obres, així com quin és el nombre total d'habitatges?"

3194

12) RGE núm. 1814/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Què ha costat l'obra de canalització del torrent de Can Tabou a la zona del pont de na Queleta, situat a la carretera de Palma-Alcúdia, a la partió dels termes municipals de Campanet i de Búger?"

3194

13) RGE núm. 1645/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"En quina situació es troba l'expedient incoat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, iniciat el 3 d'abril del 1989, per a la declaració de bé d'interès cultural del Camí de Cavalls de Menorca, amb categoria de monument?"

3195

14) RGE núm. 1922/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"El R. (CEE) 2167/83 facilita el consum subvencionat de llet i de productes lactis per als alumnes de centres escolars, quin nombre d'alumnes s'han aollit a aquesta ajuda durant el curs 92/93?"

3196

II.- MOCIONS:

1) RGE núm. 1854/93, presentada per Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política hidràulica del Govern de la CA, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1346/93.

3196

III.- DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT al Projecte de Llei RGE núm. 4717/92, relatiu a exercici de les competències transferides o delegades per la CAIB als Consells Insulars.

3205

- RGE núm. 217/93, presentada pel Grup Parlamentari MIXT.

- RGE núm. 892/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

- RGE núm. 893/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

- RGE núm. 925/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM.

IV.- DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT:

- Escrit Exp. 3-93/PCTI-0001 RGE núm. 55/93, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, de delegació de competències als Consells Insulars en matèria d'administració local (RGE núm. 1666/93, PSM i EEM, esmena a la totalitat amb text alternatiu).

3223

- Escrit Exp. 3-93/PCTI-0002 RGE núm. 55/93, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, de delegació de competències als Consells Insulars en matèria d'informació turística (RGE núm. 1688/93, PSM i EEM, esmena a la totalitat amb text alternatiu).

3229

- Escrit Exp. 3-93/PCTI-0003 RGE núm. 55/93, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria de transports (RGE núm. 1717/93, PSM i EEM, esmena a la totalitat amb text alternatiu).

3235

V.- **DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS** de la Proposició de llei de proposició de llei RGE núm. 3708/92, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, per la qual passa a denominar-se oficialment Illes Balears la província de "Balears". 3239

I.1.- RGE núm. 1813/93, presentada pel diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Bones tardes a tots. Començam la sessió d'avui. El primer punt correspon a preguntes. La primera, la 1813/92, que formula el diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lluita contra els incendis forestals a l'illa de Formentera. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca del Govern: la pregunta és sobre la lluita contra els incendis forestals a l'illa de Formentera, perquè tots sabem de la seva peculiaritat i de la doble insularitat que sofreix, i, per tant, també en la tasca de coordinació i participació del Govern Balear a través de SECONA vaig posar, -però pot ser també a través de SEFOBASA, em permet ampliar la pregunta- en la lluita contra incendis forestals, preveu la Conselleria algun tractament especial per a l'illa de Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. El Sr. Morey té la paraula.

EL CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Vidal. La resposta és, en principi, negativa, i li vull raonar per què és negativa. En primer lloc, els mitjans terrestres d'extinció d'incendis forestals, o sigui, el parc de bombers, com vostè sap perfectament, perquè va ser un dels seus creadors, són competències del Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

En segon lloc, en cas d'incendi forestal, es desplacen tots els mitjans ordinaris -a l'illa de Formentera, em referesc- de la Conselleria d'Agricultura, que són: dos avions canadair en base a l'aeroport d'Eivissa, la Guardaria Forestal del Pinar d'Eivissa, la brigada d'extinció d'incendis de SEFOBASA, i els mitjans mecànics propis que tenim: tanquetes, etc.

Tercer: l'actuació dels avions canadair és immediata, només en tenir coneixement de l'avís de foc, i sovint són més prop -els canadair- de Formentera que d'alguns llocs de la pròpia illa d'Eivissa. La seva capacitat és de 2.500 litres d'aigua i d'espuma per descàrrega, cosa amb la que, en un termini de 15-20 minuts es pot haver descarregat sobre el foc

de Formentera, aproximadament, 5.000 litres d'aigua en retardant, i repetir les descàrregues tantes vegades com sigui precís.

ICONA, el Ministeri, desplaça els seus mitjans aeris, que és l'avió Canadair L-215, amb base a Pollença, si això és necessari. I en cas que fos necessari es desplacen els avions de Manisses, a València, i Reus (Tarragona), i l'helicòpter SAT com a brigada especialista aeri-transportada des de la base de Son Sant Joan.

En resum, donat el nivell de risc d'incendi forestal existent a l'illa de Formentera, es consideren suficients els mitjans prevists per la lluita contra el foc pel Consell Insular, per la Conselleria de Cultura i per ICONA. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. El Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, moltes gràcies també per la seva detallada explicació, i no obstant el que m'ha dit sobre els medis contra incendis, els medis aeris i, en fi, tot el que tenen preparat respecte de la guardaria forestal, que es pot traslladar ràpidament a Formentera, jo em referia, també, a la meua pregunta, i vostè ha fet una referència als mitjans terrestres, que si es segueix el procediment que abans es seguia -no sé exactament si ara ha canviat- la mateixa Conselleria, seria, o SECONA, o SEFOBASA ara, seria uns vehicles, unes tanquetes, a les illes menors, perquè poguéssin dur a terme les tasques contra incendis amb més eficàcia.

Ho comprenc perfectament, Eivissa i Formentera són una unitat administrativa, però fins que els polítics no ens adonem que, a pesar que és una unitat administrativa, són dues illes, i, es vulgui o no, hi ha -per dir-ho en castellà- "mar mediante", i a pesar que pels avions tant té -com ha dit vostè molt bé- anar a un extrem de l'illa d'Eivissa o anar a Formentera, la meua pregunta venia dada també si, per exemple, s'envien a les Pitífuses -i així ho direm conjuntament- ics vehicles d'aquests que pot cedir o enviar la Conselleria, a veure si específicament se'n podrien destinar també a l'illa de Formentera o si ja s'ha fet. O sigui la pregunta era, precisament, en aquest sentit. Moltes gràcies.

1.2.- RGE núm. 1630/93, presentada pel diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Passam a la segona pregunta, que és la 1630, que formula el diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del grup PP-UM, relativa a programa de modernització de la flota artesanal. Té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Atenent que la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha posat en marxa un programa de modernització de la flota pesquera artesanal, ens agradaria saber, Sr. Conseller, quina resposta ha tengut la seva Conselleria de Pesca per part d'aquest sector de pesca artesanal al seu programa de modernització.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. El Sr. Morey té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, podem contestar que, efectivament, hi ha hagut una resposta molt important per part del sector; les sol·licituds i peticions han estat nombroses. L'any 1991 hi va haver 57 expedients, que sumaren un import de 12.500.000 pessetes; l'any 92 hi va haver 109 expedients de sol·licitud, i se'n varen resoldre 71; i l'any 93, en aquests moments, hi ha 75 expedients, i tenim compromesos, en aquests moments, 27,5 milions de pessetes. D'això es desprèn que hi ha hagut molt bona acollida entre la flota pesquera professional, que ha equipat les seves barques amb sistemes de GPS i xarxa de telefonia, que permeten una major seguretat de la vida a la mar i uns estalvis d'energia importants. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. El Sr. Mesquida té la paraula.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Esperam que continuï endavant aquest programa de modernització, i que, a la fi, abans d'acabar, s'hi hagi acollit la major part d'aquest sector de pesca artesanal. Moltes gràcies.

1.3.- RGE núm. 1831/93, presentada pel diputat Sr. Vicenç Tur i Torres, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Passam a la tercera pregunta, que és la 1831, que formula el diputat Sr. Vicenç Tur i Torres, del Grup Socialista, relativa a solució tècnica a les interseccions

del segon cinturó de ronda d'Eivissa. Té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Fa temps -jo crec que més de tres anys- que està adjudicada i està en obres la construcció del segon cinturó de ronda d'Eivissa. Sense entrar en les presses amb què es va adjudicar, o l'oportunitat d'aquesta obra, que no és el cas, el que sí és cert i segur és que, des del primer moment, varen sortir una sèrie de problemes que tenien preocupats als ciutadans d'Eivissa, molt especialment als del Puig de'n Valls, perquè se'ls tallava la carretera que els comunicava amb Eivissa, que és la ciutat on tenen tots els contactes, i també el creuer amb la carretera de Santa Eulàlia, a l'altura de Jesús, per la perillositat que representava el sistema que hi havia projectat.

Sabem que en el seu moment el Govern es va comprometre a resoldre aquesta problemàtica, i ens agradaria conèixer quina és la solució que té plantejada, en aquests moments, el Govern. Quan deim solució tècnica volem dir quina solució té plantejada, sense necessitat d'entrar en el detall tècnic. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Tur, me resulta un poco difícil contestar, porque la verdad es que describir una solución técnica de una intersección de carreteras no es nada fácil. Con mucho gusto, si quiere, después le enseñó el borrador de plano que tengo, en el que se interpretaría mucho mejor.

Bueno, para concretar, decirle que la solución prevista son dos rotondas, enlazadas entre sí, una en la intersección de la vía de ronda con la carretera de San Juan, y la otra en la intersección de la propia carretera de Santa Eulalia con la carretera del Consell Insular de Santa Eulalia. Son dos rotondas, entre medias de las mismas desemboca la carretera que viene de Puig den Valls, que tiene una solución no completa, sino una incorporación para que se una con el tráfico de la segunda ronda.

Me resulta francamente difícil poderlo explicar con más detenimiento. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Tur? Té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, evidentment nosaltres demanàvem aquest tipus de resposta, no més detallada perquè entenem que no és el moment ni el lloc. En qualsevol cas, ens alegra que el Govern hagi rectificat el projecte inicial que hi havia perquè tenia intranquils a molts de ciutadans eivissencs, pel perill que representava una de les interseccions de la carretera de Sant Joan, i el conflictiu que hagués quedat aquella intersecció amb totes les sortides de carreteres que s'hi projectaven inicialment, i que es doni una solució que esperam que sigui adequada i satisfactòria pels veïns del Puig de'n Valls en la manera que ho tenen plantejat o proposat. Moltes gràcies.

1.4.- RGE núm. 1833/93, presentada pel diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Passam a la quarta pregunta, que és la 1833, del Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Socialista, relativa a actuació per a la compra de cases o edificis de caràcter social a Eivissa. Té la paraula el Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller. El passat 27 d'octubre del 92 va sortir publicat, als mitjans de comunicació, la intenció del Govern de comprar cases i edificis desocupats per destinar-los a cases i habitatges socials. Ens pot explicar el Sr. Conseller quines actuacions ha fet la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori per tal de comprar cases i edificis de caràcter social a Eivissa?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, mire, las gestiones que hemos hecho han sido varias, y la verdad es que con resultado no muy satisfactorio, desgraciadamente. Efectivamente, fue intención nuestra aprovechar la coyuntura por la que está pasando el sector de la construcción para intentar adquirir construcciones hechas o a medio hacer, que, por una parte, ayudasen y reactivasen económicamente al sector, y por otra parte nos permitiesen lanzar a nuestro propio mercado de viviendas sociales unas viviendas a unos precios realmente asequibles y con el poco espacio de tiempo que se podía conseguir con viviendas ya construidas.

Con carácter general se han puesto anuncios en la prensa local, se ha circulado a todos los promotores a través de la Asociación Patronal, se han mantenido contactos directos

con las entidades de crédito, tanto con la corporación Argentaria como con las Cajas de Ahorros que operan aquí en Baleares, porque son precisamente las que, a partir de los créditos hipotecarios, están en estos momentos más en disposición de poder ofertar -o creáramos que estaban en disposición de poder ofertar viviendas que nos interesasen. Incluso en el caso concreto de Ibiza hemos tenido la colaboración activa -lo que es de agradecer- de una persona muy conocida, como es el diputado Sr. Costa, en función de abogado de las viviendas de Cas Serres, que había intervenido en los distintos conflictos que habíamos tenido, ofreciendo también su colaboración para intentar conseguir viviendas, pero desgraciadamente, o una de dos: o las ofertas que se nos han hecho han sido elevadamente caras, y, por lo tanto, absolutamente inasequibles, o bien se trata de viviendas que no reúnen los requisitos de una vivienda de protección oficial, bien sea por la superficie, por las características de vivienda de lujo, por la ubicación... Son más bien la mayoría apartamentos turísticos y no viviendas que puedan ser dedicadas a estos efectos, de modo que, en estos momentos, desgraciadamente, no hemos podido acceder a ninguna compra, y los proyectos que tenemos en marcha en Ibiza son a base de solares cedidos por los ayuntamientos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Marí? Té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, és evident que, segons ens diuen les paraules del Sr. Conseller, ha intentat fer qualque cosa però que, realment, els resultats de la mateixa han estat pràcticament nuls, i nosaltres entenem que, possiblement -i ho entenem des del grup socialista, perquè hi estam avesats- és que aquest Govern, quan es tracta d'aquests col·lectius més curts en recursos econòmics, no té la sensibilitat que seria desitjable. D'això ja tenim l'experiència que és així. Per tant el que demanàriem al Sr. Conseller és que es fes el possible per tal de comprar aquestes cases socials que tanta falta fan, i que, per a Eivissa i a un lloc molt concret, com és Sa Penya, crec que aquest Govern hi podria fer una gran actuació, i el que li demanàriem, com he dit abans, és que prenguéssim mesures perquè això fos així. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sr. Marí, sinceramente, lamento esta demagógica acusación de falta de sensibilidad y, repito, puedo poner como testimonio de que no ha habido falta de sensibili-

dad, o, en todo caso, tendríamos que decir que es compartida con -creo que es compañero suyo de partido- el Sr. Costa, que, al menos, ha manifestado la misma preocupación. De modo que si no tenemos sensibilidad nosotros, tampoco la habría tenido él y a mi me consta que sí la tiene y la tenemos nosotros.

El que hayamos intentado un procedimiento más no quiere decir que no haya preocupación por la construcción de viviendas. Lo normal no es comprar viviendas para revenderlas después a las personas más necesitadas, lo normal es construir las adecuadas precisamente a estas necesidades. De modo que si nosotros intentamos otro procedimiento fuera de lo habitual, pensando que el mercado daría satisfacción al mismo, es un intento más que hicimos, pero no se nos puede acusar en absoluto de que el mercado no haya respondido. Sencillamente los propietarios de estas viviendas no tienen ningún interés en venderlas. Aparte de eso, ¿qué otra cosa podemos hacer? No vamos a ir con la pistola al pecho para obligarles. Lo que hacemos es seguir por la vía ordinaria, aceptar los solares de los ayuntamientos que ponen a nuestra disposición y construir de nuevo en estos solares. Otra cosa no podemos hacer.

I.5.- RGE núm. 1920/93, presentada pel diputat Sr. Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saiz. Passam a la cinquena pregunta, que és la 1920, que formula el diputat Sr. Miquel Guasch i Ribas, del grup PP-UM, relativa a expedients de subvenció del fons del FEOGA. Té la paraula el Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, volíem saber si el Conseller d'Agricultura ens podria dir quants expedients de subvenció, dels que ha tramitat la Conselleria d'Agricultura i Pesca, en el present exercici de 1993, amb determinació d'una quantia, s'acullen als fons de FEOGA amb destinació al millorament de les estructures productives de les empreses dedicades a la transformació i comercialització dels productes agrícoles?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. El Sr. Morey té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, els expedients que s'han acollit al reglament 866/92 FEOGA de Balears, que són empreses destinades a la transformació i industrialització agràries, són exactament 13 empreses, amb una inversió total de 712.535.000 pessetes, i la subvenció que s'ha aconseguit del FEOGA per a aquestes 13 empreses ha estat de 287 milions de pessetes. Gràcies.

I.6.- RGE núm. 1921/93, presentada pel diputat Sr. Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Guasch? La sisena pregunta la formula també el Sr. Guasch, és la 1921, relativa a cursos de formació professional agrària. Té la paraula el Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. També dirigida al Conseller d'Agricultura, voldríem saber quants d'alumnes s'han matriculat als cursos de formació professional agrària que s'imparteixen als diferents municipis de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. El Sr. Morey té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Estic content que em facin aquesta pregunta, perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als Srs. Diputats. Continuí Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Els alumnes que s'han matriculat s'han examinat aquesta darrera setmana, i els puc dir, amb gran satisfacció per part de tots, que han aprovat el 77% de tots aquests alumnes. Els municipis han estat els següents: Montuïri: 16 alumnes, dels quals 5 assisteixen a l'àrea tecnològica; a Manacor 24 alumnes, dels quals 10 assisteixen a l'àrea tecnològica; Campos 32 alumnes, dels quals 10 assisteixen a l'àrea tecnològica, i Escorca 14 alumnes. Gràcies.

I.7.- RGE núm. 1919/93, presentada pel diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Passam a la següent pregunta, que és la 1919, del diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del grup PP-UM, relativa a expedients d'ajuda als plans de millora dels fruits secs. Té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. També en referència altra vegada a les subvencions que dona la Comunitat Econòmica Europea, destinades als plans de millorament de fruits secs, ens agradaria saber, Sr. Conseller, quants d'expedients d'ajuda als plans de millorament de fruits secs, destinats a la Organització de Productes de Fruits i d'Hortalisses, amb determinació de la seva quantia, quants s'han tramitat per la Conselleria d'Agricultura i Pesca durant l'exercici econòmic de l'any 1992 i, si és possible, quants han passat en el que va d'any 1993.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. El Sr. Morey té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Les quatre organitzacions de productors agraris de fruits secs han rebut les següents quantitats per part del FEOGA: la Companyia CRISOL el primer any va rebre 146 milions de pessetes, el segon any 145 milions de pessetes, i acaba de rebre l'avenç del tercer any per valor de 197 milions de pessetes.

Els productors de fruits secs, que són el grup més important, el primer any varen rebre 493 milions de pessetes, el segon any 707 milions de pessetes i s'ha tramitat ara -s'acaba de tramitar- l'avenç del tercer any per valor de 422 milions de pessetes.

L'APA agrícola i ramadera de Balears el primer any 159,5 milions de pessetes, el segon any 166 milions de pessetes; i la Societat Cooperativa del Camp Mallorquí el primer any 168 milions de pessetes, i el segon any 87 milions de pessetes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey, Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Mesquida?

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sí, moltes gràcies, Sr. Conseller. Esperam que aquestes subvencions continuïn arribant a les OPAS de fruits secs perquè, com vostè molt bé sap, és molt necessari que arribin perquè sinó, d'aquesta manera com està l'agricultura, no poden anar. Moltes gràcies.

I.8.- RGE núm. 1912/93, presentada pel diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Passam a la vuitena pregunta, que és la 1912, del diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup

PP-UM, relativa a ajudes als concessionaris de serveis públics regulars de viatgers per carretera durant l'exercici econòmic del 1992. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Sr. Conseller. Quants de concessionaris de serveis públics de transport regular de viatgers per carretera han sol·licitat ajuda durant l'exercici econòmic 1992 dins el grup de línies considerades de trànsit dèbil?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Conseller Sr. Oliver.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS
(Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Nou concessionaris de transport regular de viatgers han estat els que han demanat ajuda a la Conselleria de Transport. D'aquests nou, a vuit se'ls ha concedit, i s'ha concedit l'ajuda a aquelles línies que ja són de dèbil tràfic, és a dir, a aquelles línies l'estudi econòmic de les quals no dona rendibilitat. En aquest cas, la Conselleria, autoritzada pel Govern, els dona una subvenció.

I.9.- RGE núm. 1916/93, presentada per la diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Huguet? No. Passam a la pregunta 1916, de la diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup PP-UM, relativa a qualificació d'habitatges de protecció oficial. Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller d'Obres Públiques. Durant el primer trimestre de l'any 1993, s'han registrat una sèrie de sol·licituds per construir habitatges de protecció oficial. D'aquestes se n'han qualificades una sèrie, i la nostra pregunta seria quin tant per cent representa respecte de les previsions del pla quadriennal d'habitatges els qualificats com a habitatges de protecció oficial durant el primer trimestre de l'any 1993.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Salom. Vamos a ver si le puedo contestar a la pregunta con más o menos precisión. Durante el primer trimestre del año 93 se ha presentado un total de 701 solicitudes, de las cuales se han calificado 404 -las otras están en estudio. Teniendo en cuenta que el cupo era de 925, el porcentaje de las solicitudes es de un 75% y las calificaciones un 43%. Pero si tenemos en cuenta que del año anterior se llevaban arrastradas 35 solicitudes que estaban calificadas y que habían salido fuera del cupo del año anterior, más las que se han presentado en lo que llevamos transcurrido del mes de abril, resulta que, en estos momentos, se han solicitado un total de 618, lo que representa un..., perdón, se han solicitado 839, que representa un porcentaje del 90%, y de estas 839 se han calificado un total de 618, que representan un 67%, todo ello con respecto al cupo, sin tener en cuenta deslizamientos que todavía no están aprobados.

I.10.- RGE núm. 1906/93, presentada per la diputada Sra. Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam a la pregunta 1906, de la diputada Sra. Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni per a la millora dels camins rurals de les Pitiüses. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, Sr. President. El passat dia 19 de març, el President d'aquesta comunitat autònoma va manifestar que impulsaria la millora dels camins rurals d'Eivissa i Formentera mitjançant un conveni. Per tant, jo demanaria al Sr. Conseller d'Agricultura que em digui si aquest conveni existeix o si es pensa impulsar, i a càrrec de quina partida pressupostària. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Té la paraula el Conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, sempre està oberta la possibilitat de conveni a subscriure dins el marc del decret 41/92 de 8 de juliol, pel qual s'estableix el sistema de col·laboració entre la Comunitat Autònoma i els municipis de Balears i les seves mancomunitats. O sigui, això sempre queda obert.

No obstant això, des de l'any 89 tenim obert, dins les Pitiüses, el pla de camins rurals de les Balears, que va ser aprovat el 25 d'abril del 89. Aquest pla de camins rurals és

el que està previst dins el programa 5B, i en el que es refereix a l'any 93 es realitzaran les obres de millora dels següents camins de l'illa d'Eivissa: Els Novells, Murta, Ca'n Pep Mayans II, Sa Venta dels Serions, Ca'n Carlos (del terme municipal de Santa Eulàlia del Riu) i Aubercata i el Pla de Ses Formigues i Ramal del terme municipal de Sant Joan de Labritja. Així mateix s'expediran les certificacions corresponents als amidaments finals dels camins Es Sador, Es Fils, Mides Torns i Mides Torns II del Terme Municipal de Santa Eulàlia del Riu, Ca'n Pep Mayans I, del Terme Municipal de Sant Joan de Labritja, i Sa Val de Mola i Ca'n Parra de l'illa de Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Magaña? Té la paraula.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, manifestar que no em sorprèn que el que va anunciar el President fos el que sempre passa, que es diu als mitjans de comunicació que es faran coses que llavors es poden fer però que de fet no es pensen fer, perquè no hi ha cap intenció de fer cap conveni ni hi ha cap novetat. El que vostè em diu, Sr. Conseller, és el pla de camins rurals, dins el programa 5B, i molts d'aquests camins que vostè em diu ja estan fets o s'estan fet o, fins i tot, estan a punt de certificar-se. Per tant, d'aquest conveni nou del qual es va parlar als mitjans de comunicació, jo he de dir que vostè m'acaba de constatar que no existeix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Estic estoradíssim, Sra. Magaña. Li estic dient que està obert, per a tots els municipis de les Illes Balears, el decret 41, que ho demanin pel decret 41. Hi ha prevista una partida, 240 milions de pessetes en el pressupost ordinari, fora del 5B. És a dir, ara, aquesta setmana, firmarem amb la Mancomunitat del Raiguer tots els camins d'aquesta mancomunitat, més el municipi de Manacor, que s'hi ha afegit. Basta que els ajuntaments d'Eivissa i Formentera demanin fer el conveni dins el marc d'aquest decret, i es podran fer.

El que passa és: per què han de pagar el 40%, quan als municipis d'Eivissa i Formentera se'ls fa gratuïtament tota la xarxa de camins rurals? Gràcies.

I.11.- RGE núm. 1907/93, presentada per la diputada Sra. Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam a la pregunta 1907, també de la diputada Sra. Magaña i Alapont, del grup socialista, relativa a construcció d'habitatges socials a Ca'n Cantó, a Eivissa. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí, gràcies, Sr. President. Fa uns quants dies, a l'Ajuntament d'Eivissa es va aprovar la cessió d'un solar a Ca'n Cantó, un barri d'Eivissa, per tal que l'IBAVI construís 40 habitatges de protecció oficial. Al grup socialista, i especialment a aquesta diputada, li preocupa quina serà l'actuació de l'IBAVI, i per tant voldria que el Conseller concretàs quan seran les dades d'adjudicació i començament d'aquestes obres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Té la paraula el Conseller Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, gracias, Sr. Presidente. Como bien ha dicho la Sra. Magaña, en el solar que ha sido cedido por el Ayuntamiento, tiene una capacidad para construirse un total de 40 viviendas, de las cuales se reservará un cupo de seis para ser adjudicadas directamente a propuesta del Ayuntamiento, cuatro en régimen de alquiler y dos en régimen de compra-venta, y el resto serán adjudicadas por el procedimiento ordinario por parte del IBAVI.

No sé puede empezar de inmediato la ejecución de las obras, ya que es preciso, previamente, acondicionar el solar en cuanto a obras de urbanización para darle los necesarios servicios y que la parcela constituya auténticamente un solar edificable.

Estas obras se van a iniciar de inmediato, serán aprobadas seguramente en el Consejo de Administración a celebrar el próximo lunes por el IBAVI, e inmediatamente después se procederá a la selección de proyectos y adjudicación de las obras, previéndose un plazo total de 24 meses a partir de ahora.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Magaña? Té la paraula.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí, gràcies, Sr. President. Només dir-li, Sr. Conseller, que ja jo sabia que era així, però volia que vostè m'ho confirmàs, i de tota manera manifestar-li que nosaltres, des d'aquest grup, farem un seguiment sobre aquest tema, perquè no volem que passi com amb l'expedient dels habitatges de Cas Serres, que ha estat bastant llarg i conflictiu, i esperam que ara aquestes de Ca'n Cantó vagin millor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Pues a mí no me queda nada más que agradecer al Grupo Socialista, y a la Sra. Magaña en concreto, que nos ayude para evitar las conflictivas actuaciones que ha habido en el grupo de viviendas de Cas Serres. Es de esperar que si ellos colaboran la mitad de los conflictos que hemos tenido no los tendremos. Muchas gracias.

I.12.- RGE núm. 1814/93, presentada pel diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam a la pregunta 1814, del diputat Sr. Damià Pons i Pons, del grup parlamentari Socialista, relativa a costos de l'obra de canalització del torrent de Ca'n Tabou. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Els anys 89 i 90 hi va haver inundacions a Mallorca que es saldaran amb un balanç de molta destrossa de camins, terres i alguna víctima, com va ser el cas de Felanitx. La idea, quan passa una desgràcia, és això no ha de tornar a passar mai més, i es varen posar en marxa els mecanismes de canalització de torrents per evitar futures inundacions.

Un dels torrents afectats per aquestes obres va ser el denominat torrent de Ca'n Tabou, que neix baix de Caimari, i desemboca al torrent de Massanella, ja dins el terme de Búger. Aquest torrent és un torrent petit, d'escassa profunditat, d'escassa pendent, però té la peculiaritat que discorre per damunt una zona argilosa, on és molt difícil la infiltració de les aigües, i en conseqüència té inundacions freqüents.

Es varen dur per part del Govern de les Illes Balears obres a la zona del denominat Pont de Na Caleta, que

està a la carretera de Palma a Alcúdia, i aquestes obres, que han durat moltíssim, que varen implicar un impacte ambiental molt important, que varen llevar la terra bona de les finques dels veïnats i la varen substituir per l'argila que treien del torrent, que varen omplir de pedres les finques dels veïnats, i els veïnats, una vegada acabades les obres, s'han dedicat, lògicament, a tornar les pedres dins el torrent, és a dir, és una obra llarga, costosa, faraònica, i sobretot inútil, perquè les inundacions no es produeixen a la zona canalitzada, sinó molt més amunt, i, per tant, l'aigua ja ve de les terres d'una cota més alta.

Per tant, ens agradaria saber, senzillament, què ha costat tota aquesta obra llarga, inútil i faraònica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo he de dir que hi deu haver un error de descripció de la Conselleria, perquè no aquesta pregunta, sinó un munt de preguntes referi

des a aquest torrent, s'adjudiquen a Agricultura, que desconeix completament aquest expedient, no existeix aquest expedient dins Agricultura. En conseqüència ni en sabem res ni podem contestar aquesta pregunta ni cap de les que ens formularan demà, que sumen 5 o 6. Ens sap molt de greu per la nostra part, però és així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Pons? Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, efectivament pot ser una altra àrea la que hagi fet aquestes obres, reformularem les preguntes. Però li voldria dir, Sr. Conseller, que aquestes obres han afectat zones rurals damunt les quals vostè té competència. Els agricultors, que s'han vist obligats a tornar a tirar les pedres dins el torrent, i si vol aquí tenc la fotografia, i ho veurà ben empedrat, aquestes persones pertanyen a la seva àrea, i haguessin agraït de la seva sensibilitat que, com a mínim, s'hagués informat de la milionada que ha costat aquesta obra inútil i que, a més d'inútil, ha donat perjudicis als veïnats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sr. Morey, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies. Jo ho trob una mica exagerat, perquè si jo he de contar tots els pagesos que es constipen, per mostrar sensibilitat, crec que és una mica exagerat.

No hi ha hagut cap pagès que s'hagi dirigit a la Conselleria per protestar per això, ni ningú no ha demanat ajudes, perquè ho sabríem. Gràcies, Sr. President.

I.13.- RGE núm. 1645/93, presentada pel diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Passam a la pregunta 1645, del diputat Sr. Orfila i Pons, del Grup PSM i EEM, relativa a declaració de bé d'interès cultural del "Camí de Cavalls". Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El 3 d'abril de l'any 1989 es va iniciar l'expedient, incoat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, per a la declaració del "Camí de Cavalls" de l'illa de Menorca com a bé d'interès cultural amb la categoria de monument. Jo puc entendre que és més complexa aquesta declaració que la d'un edifici atesa la llargària del camí -com deu saber el Conseller són més de 200 quilòmetres- i l'afectació que té a molts d'interessats, però del 89 ençà han passat més quatre anys. Amb quina situació es troba l'expedient?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Conseller, Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Orfila. Efectivament, vostè ho diu, és complex, és complex el "Camí de Cavalls" perquè afecta molts de titulars, moltes parcel·les, a més de molts d'ajuntaments, i, per tant, la definició del traçat, de l'estudi tècnic del traçat, és complex, és complicat.

Tal volta, jo diria que pot donar això una imatge, per a aquest expedient concret, que nosaltres ens torbam, que la Conselleria resol en un terminis llargs aquests expedients, i jo li tenc a dir que ho feim molt ràpidament, que tal volta aquesta sigui l'excepció que confirma la regla. Encara que la complexitat del tema ha provocat una certa dilació.

En tot cas, i concretament, li puc dir que des del moment que va sortir al butlletí, que és amb data de 20 de maig, -l'expedient és de 4 d'abril, va sortir dia 20 de maig de 1989- en 11 dies, exactament, la Conselleria, -i ho dic també en honor dels funcionaris-, en 11 dies va fer totes les actuacions i tots els procediments administratius. Es va demanar, per tant, es va comunicar als afectats, es va comunicar als ajuntaments, i al mateix temps es va demanar la constitució d'una comissió tècnica per fer l'estudi corresponent del Camí.

A partir del moment que ho vàrem rebre, que vàrem rebre aquest estudi tècnic, vàrem procedir immediatament als nous procediments en menys de tres mesos, però hi ha hagut al·legacions, per part de particulars, per part d'ajuntaments, com és, per exemple, el d'Es Migjorn, com és Es Mercadal, cosa que fa que nosaltres haguem hagut de demanar una informació complementària sobre una sèrie de punts obscurs que hi havia a la definició del traçat del camí -perquè es resolguin- i també a la titularitat de les parcel·les, que també estaven una mica fora concretar.

Per tant, tan prompte com rebem aquesta documentació complementària, procedirem a la informació pública, i també a l'audiència dels interessats per poder fer la resolució definitiva. És un tema complex, però que consti que la rapidesa de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports ha estat, com sempre, bastant forta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Encara que vostè ens digui que la rapidesa de la Conselleria és un fet, i vostè ha intentat demostrar-ho explicant que en 11 dies varen iniciar els tràmits, que en tres mesos varen..., hem de conve-nir que quatre anys són realment molt de temps, són més de 200 setmanes per poder arribar a fer aquesta declaració.

Vostè deu saber, Sr. Conseller, que al "Camí de Cavalls" només hi poden passar cavalleries, o persones caminant, a peu, i a nosaltres ens dóna la sensació que també aquest expedient ha circulat a peu en lloc d'utilitzar vehicles més ràpids per a la seva tramitació definitiva.

Miri, nosaltres, Sr. Conseller, hem tengut la sensació que hi ha hagut una certa paràlisi i que el dinamisme, l'activitat de la qual vostè ens parla, ha estat limitat a moments determinats, però a altres ha d'haver estat adormit, perquè, realment, si no, no s'explicaria que haguéssim hagut de menester quatre anys i que encara ens faltin una partida de mesos fins que estigui resolt definitivament.

Les declaracions de bé d'interès cultural causen una certa expectativa. En aquest cas el "Camí de Cavalls" és especialment estimat a l'illa de Menorca. Són molts els vianants, són molts els excursionistes que l'utilitzen, i s'està deteriorant,

s'està perdent. És una pena que no s'hi actuï de forma contundent, i la declaració de bé d'interès...

I.14.- RGE núm. 1922/93, presentada pel diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila, gràcies. Passam a la pregunta 1922, que formula el diputat Sr. Andreu Mesquida i Galmés, del grup PP-UM, relativa a consum subvencionat de llet a les escoles. Té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Tornam a estar amb els temes de la Comunitat Econòmica Europea. A causa dels grans excedents que té de llet i de productes lactis la Comunitat Europea, sabem que d'acord amb el seu reglament núm. 2167, de l'any 1983, facilita el consum subvencionat de llet i de productes lactis per als alumnes dels centres escolars.

Tenim entès que aquest repartiment de la llet es fa a través d'AGAMA. A nosaltres ens agradaria saber, Sr. Conseller, quin nombre d'alumnes s'han acollit a aquesta ajuda durant el curs 92-93. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Té la paraula el Conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. No és exactament això. Hi intervenen totes les centrals lleteres d'Espanya, s'hi poden acollir, no sols AGAMA, i dir-li que l'any 91-92 el número de col·legis que s'hi varen acollir varen ser 257, i el número d'alumnes 71.580, i que el curs escolar 92-93, s'hi han acollit 275 col·legis, i 68.383 alumnes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Mesquida? No.

II.1.- Moció RGE núm. 1854/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política hidràulica del Govern de la CA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a la moció núm. 1854, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política hidràulica del

Govern de la Comunitat. Aquesta moció ve derivada del debat de la interpel·lació 1346, i té la paraula, en nom del grup proposant, el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Fa quinze dies parlàvem d'un dels temes que més preocupen actualment a les nostres illes: el tema de l'abastiment d'aigua i la política hidràulica del Govern. Evidentment, ens movem dins un terreny on part de les competències, com a mínim en captació de recursos, són del Govern central i, de totes maneres, amb aquesta moció, feim unes instàncies als dos governs que hi tenen competències.

Així i tot, volem dir que fa un any ja es va debatre una moció del Grup Mixt i es varen prendre uns acords, per tant, ja no hem volgut insistir en aquells, i sí en uns altres aspectes que, tal vegada, no siguin tan puntuals com els de la moció del Grup Mixt, que es va aprovar parcialment fa un any, però sí que van més directament a la rel, a solucionar, si és que té solució, el problema.

El primer punt, evidentment, ha de començar per instar el Govern de l'Estat a elaborar un pla hidrològic que contempli la globalitat de les actuacions de l'Administració pública en matèria d'aigües, i afegim una frase molt important: que aquest estudi hidrològic s'ha de realitzar previ a la realització de noves captacions.

Hem vist, ara, aquests dies, com hi torna a haver una campanya electoral, i per aquí han passat distintes personalitats prometen inversions en distintes àrees. Una d'aquestes no podria ser menys - era donar esperances, principalment a la població de Palma, de millorar la qualitat de l'aigua. I entre aquestes promeses, hi ha la captació de les aigües anomenades de "Sa Marineta", que serien de la zona de Llubí. Bé, aquí hi ha hagut distints pronunciaments públics, mitjançant articles, estudis de la Universitat, etc., i els geòlegs coincideixen que una sobreexplotació d'aquest aqüífer podria tenir conseqüències importants sobre S'Albufera i els aqüífers d'Inca i Sa Pobla.

Evidentment, si hi ha un excedent d'aigua s'ha d'aprofitar per al consum humà, el que no es pot fer és d'aquesta manera tan improvisada, fent inversions importantíssimes -es parla que aquesta inversió costarà 2.000 milions de pessetes- i no sabem els efectes que pot tenir. Podríem reproduir la situació que es dona als aqüífers del Pont d'Inca, que ja estan pràcticament salinitzats, i evidentment, això seria molt negatiu.

D'altra banda, hem d'insistir una vegada més que es faci el pla hidrològic, ja pot resultar fins i tot pesat, més quan cercant als arxius hem trobat aquest retall de dia 5 de febrer del 86, on ja precisament el Conseller d'Obres Públiques reconeixia, deia: "...hace muchos años que tendría que haberse planificado y tomado las medidas necesarias. En el año 75 ya se presentó un informe en el que se decía que entre

los años 85 y 90 habría problemas". És a dir, s'ha parlat molt amb el Ministeri d'Obres Públiques, però estam, a hores d'ara, sense pla hidrològic.

La segona mesura que proposam, mesura dràstica, perquè la situació necessita de solucions dràstiques, és que el Govern de les Illes Balears actuï d'una manera valenta i declari una moratòria de noves urbanitzacions i camps de golf. En totes aquestes actuacions, i ara que hi ha protestes populars, es demana solidaritat als municipis de l'interior, però no solidaritat per ajudar a zones desafavorides ni per millorar la qualitat del consum humà, sinó que això es posa en entredit quan es veu que, constantment, s'aproven noves urbanitzacions, nous camps de golf als municipis de Palma i Calvià. No oblidem que, en aquests moments, Calvià rep, de la subministradora de Palma, set milions de metres cúbics anuals, a part del consum de les captacions pròpies. És important, i es continua per un model totalment desenvolupista, que necessita un gran consum d'aigua. Ja sabem el criteri del Conseller, que diu que tenim excedents d'aigua, però, fins quan es continuarà aquesta captació massiva dels recursos hipotecant el futur?

El tercer punt que es proposa és que el Govern de les Illes Balears, mitjançant la Junta de preus, recomanarà i autoritzarà l'aplicació de tarifes progressives que gravin els grans consums d'aigua. Aquest tema ens pareix molt important, perquè només penalitzant els grans consums d'aigua s'incentivarà l'estalvi. En aquest moment, fins i tot, coneixem algun municipi, concretament Campanet, que va proposar unes tarifes progressives dins l'àrea urbana i la Junta de preus no les va autoritzar, va dir que no era política, exactament no sé si hi havia motius tècnics, però no ho va autoritzar. En canvi, dins zona rústica, allà on l'Ajuntament sí que té competència per aplicar aquestes tarifes progressives, s'han fet, es du un poc més d'un any d'experiència, i es pot dir que actualment el consum d'aigua baixa percentatges importantíssims gràcies a les tarifes progressives. S'ha de dir que dins les zones rústiques era allà on hi havia més consum per a regadius de zones ajardinades, fins i tot de petits horts.

El quart punt que proposam és que el Govern de les Illes Balears prohibirà el reguiu amb aigua potable de jardineries alienes al nostre clima. Vivim a un camp dins un clima mediterrani, amb una vegetació pròpia i autòctona, que ben potenciada no té perquè ser menys valorada que aquests cultius, aquestes jardineries nòrdiques, que necessiten un consum d'aigua importantíssim. De manera que aquesta seria una acció més que ajudaria a estalviar aigua.

El punt número 5, i com veuen continua en aquesta línia d'incentivar el consum d'aigua, d'aprofitar tota l'aigua possible, també es dirigeix al Govern, perquè estableixi una línia d'ajudes als ajuntaments per esmenar les fugues d'aigua de les xarxes d'abastiment. Aquí

també tenim una informació: Palma perd cada any prop de 11 milions de metres cúbics d'aigua, molt més de la que es pensa treure de Sa Marineta. Per tant, encara que alguns ajuntaments intenten corregir progressivament les xarxes, creim que hi hauria d'haver una ajuda, perquè, d'una manera decidida i en pocs anys, s'intentàs esmenar aquest problema.

El punt número 6 demana que el Parlament de les Illes Balears insti els ajuntaments de la Comunitat Autònoma a introduir en el seu planejament -seria més adequat dir en les seves normes de planejament- l'obligatorietat que els nous edificis d'habitatges disposin de recollides d'aigües pluvials i cisternes o aljubs. És una altra passa més, una petita gota que pot ajudar a solucionar el problema. A part que urbanísticament les edificacions millorarien, perquè les teulades són pròpies de les construccions típiques d'aquesta terra, a la vegada complirien aquesta doble funció. També em consta que alguns municipis ja ho han fet, i dins les seves normes subsidiàries han previst l'obligatorietat de recollir les aigües pluvials, i, fins i tot, regulen la capacitat que han de tenir les cisternes o aljubs en funció del nombre de places d'habitatges de l'edifici.

El punt número 7 proposa que el Parlament de les Illes Balears insti els ajuntaments de la Comunitat a promoure la substitució dels comptadors d'aigua comunitaris per comptadors individuals. Aquesta també és una recomanació amb la qual coincideixen els tècnics, concretament aquí hi ha unes declaracions del geòleg Antoni Rodríguez, que va fer un estudi per a la Universitat de les Illes Balears, i recomana que una de les mesures més urgents seria la posada en pràctica de comptadors individuals, i no permetre, sota cap concepte, que un habitatge consumeixi més. Fins i tot en aquest estudi es parlava ja de començar restriccions d'aigua principalment en les èpoques de més sequera.

El punt número 8 proposa que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de la Comunitat a promocionar i incrementar les ajudes als sistemes de reguiu que suposin una economia en el consum d'aigua. Aquí també les dades de consum de l'agricultura ens diuen que es mou entre un 60 i un 70% del consum total, i encara que hi comença a haver alguna línia per fomentar aquests sistemes de reguiu de baix consum d'aigua, entenem que la situació requereix una iniciativa molt més valenta i molt més decidida.

I per acabar, el darrer punt, el número 9, proposa que el Govern de les Illes Balears, en el termini de 6 mesos, presenti un pla de reutilització d'aigües depurades que contempli les possibilitats de recàrrega dels aqüífers sobreexplotats. Actualment, moltes de les depuradores que s'han construït aboquen les aigües als torrents, una aigua tal vegada no depurada suficientment i que, pot ser, torni a contaminar els aqüífers. També els estudis ens diuen que és millor depurar correctament que dessalar, sobretot és molt més econòmic.

En definitiva, pensam que no ens quedarà més remei, en aquesta comunitat autònoma, que començar a pensar a fabri-

car aigua. I, evidentment, aquesta línia de depuradores que s'han construït podrien ser una possibilitat, sabem - i acabam ja, Sra. Presidenta- que s'han fet experiències que comencen a donar resultat positiu -a Califòrnia,-de recàrrega d'aqüífers. Aquí havíem llegit que també es tenia previst fer barreres per injectar aigua depurada, no sabem si s'han iniciat aquests treballs, però en tot cas seria interessant que procuràssim la recuperació dels nostres aqüífers. Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. Efectivament, aquesta moció, aquests nou punts de la moció del PSM I EEM, no s'amaguen més que en un, en un cas, en els punts de la moció que va presentar el Grup Parlamentari Mixt, l'any passat, dia 8 de maig de 1992, sobre matèria d'aigües.

Jo vull recordar, perquè crec que és d'actualitat, que en aquells moments, el maig de l'any passat, un dels punts que aquesta Cambra va aprovar de la moció del Grup Parlamentari Mixt és que el Parlament instava el Govern que ordeni la realització d'estudis hidrològics de detall per tal d'assegurar que l'extracció de cabdals prevists als sondejos del sistema Llubí-Muro -per entendre'ns Sa Marineta- no afecti la font de Sant Joan ni a cap altre pou o font que s'utilitzi per proveir d'aigua potable els pobles de la zona.

Jo no tenc coneixement que aquests estudis estiguin en marxa, sí tenc coneixement que es procedeix a la contractació de dur l'aigua a Palma, que s'havia d'emprar per regar, sense fer aquests estudis, i tenc la incògnita de saber que passarà amb aquests aqüífers.

Després d'aquest recordatori que he volgut fer, entraré en la seva moció, i li diré coses que no diu la seva moció, i que tal vegada no hagués estat de més que s'haguessin posat, perquè, efectivament, el Grup Parlamentari Mixt també va presentar una proposició no de llei, en aquest cas, sobre la Junta d'Aigües, sobre la participació dels usuaris, sobre la descentralització de la Junta d'Aigües, o sigui que cadascuna de les illes tingués el corresponent protagonisme i no fos un organisme centralitzat. Aquí no diu res, i jo pens que tal volta no hagués estat de més que ho hagués dit.

Entrant ja en els nou temes, li he de dir que donarem suport a alguns, als punts números 1, 3, 5, 7 i 8, i li explicaré que, per exemple, el punt número 1 és bastant

paregut, vol dir el mateix, que el punt número 3 de la moció del Grup Parlamentari Mixt que vàrem aprovar l'any passat, referit al pla hidrològic de les Illes Balears, que quedi clar que la primera fase està contractada i acabada, i és la segona fase, que s'havia de contractar dins l'any passat, dins 1992. De qualsevol manera li donarem suport, a pesar de la seva vaguetat.

Amb l'aplicació de tarifes progressives hi estam d'acord. Amb una línia d'ajuts per evitar les fuites d'aigua de les xarxes d'abastiment també hi estam d'acord; instar els ajuntaments a promoure la substitució dels comptadors d'aigua comunitaris per comptadors individuals crec que és absolutament necessari, i, també, que es proveeixin ajuts per als sistemes de reguiu que suposin una economia en el consum d'aigua. Tot això ho tenim clar.

Ara analitzem la resta. Punt número 2: el Govern de les Illes Balears declararà una moratòria de noves urbanitzacions i de camps de golf. Parcialment hi haguéssim pogut estar d'acord, perquè nosaltres vàrem fer una proposició de llei demanant una moratòria d'urbanitzacions a les zones costaneres, cosa que no s'ha de generalitzar per totes les Illes Balears. Respecte dels camps de golf, jo vull recordar que la llei, concretament a tots els municipis costaners, prohibeix que solament es regui amb aigua depurada. De moment, l'aigua depurada no es fa servir tota, ni molt manco. Per consegüent, des d'aquest punt de vista de l'aigua, jo no veig una justificació perquè hi hagi una moratòria absoluta en el tema dels camps de golf, que sí es podria matisar. En aquest punt, per tant, ens abstenrem.

En el punt número 4, jo pens que és un punt totalment utòpic, i diré per què. El punt número 4 diu que el Govern de les Illes Balears prohibirà el reguiu amb aigua potable de jardineries alienes al nostre clima. Jo no sé si ho han pensat bé això, senyores i senyors del PSM, Sr. Sampol. Vostè creu que tots els jardins que existeixen a les Illes Balears són, en un 80 o 90%, de plantes alienes al nostre clima. Totes les plantes interiors dels edificis són plantes alienes al nostre clima. Les hem de prohibir, totes aquestes plantes? Jo crec que això no està justificat, o sigui, pens que això no és una cosa raonable, és una cosa utòpica, i, per tant, no li podem donar suport.

En el punt número 6 es proposa que el planejament urbanístic contengui l'obligatorietat que els nous edificis d'habitatges disposin de recollides d'aigües pluvials i cisternes o aljubs. Bé, amb això, selectivament, hi estam d'acord, però no amb tot, perquè no tots els edificis tenen teulada, entre altres coses. Ens abstenrem aquí, perquè consideram que, efectivament, això pot ser selectivament bo, en alguns llocs, però en canvi aplicat per tot, pensam que no.

I en el número 9 diu que el Govern, en un termini de 6 mesos, presentarà un pla de reutilització d'aigües depurades, que contempli les possibilitats de recàrrega dels aqüífers sobreexplotats. Bé, pot ser que es facin experiències a Califòrnia, però jo tenc dubtes que les aigües depurades estiguin

en condicions sempre de ser infiltrades en el subsòl. Jo tenc dubtes que això sigui convenient. Ho dic perquè hi ha aqüífers d'aigua potable en el subsòl que no es poden mesclar amb aigua depurada. Per tant, i a més, abans de recàrrega d'aqüífers, jo crec que hem d'anar a la reutilització en superfície de les aigües residuals, sigui per regar, bàsicament, o per una altra cosa, sigui en el camp o sigui per regar camps de golf, o sigui per regar el que sigui, abans de fer això. Per tant, també ens abstenrem en aquest punt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sres. i Srs. Diputats. En relació a la moció presentada pel PSM i EEM, relativa a política hidràulica del Govern de la Comunitat Autònoma, el nostre grup vol fer una sèrie de consideracions.

Respecte del primer punt de la moció, manifestar que, per les notícies que té el nostre grup, el pla hidrològic nacional està pràcticament redactat, i aquest és el que haurà de contemplar, precisament, la globalitat de les actuacions en matèria d'aigües. Per tant, pareix que a curt termini podria estar aprovat aquest pla. De totes formes, perquè quedi ben clara la nostra preocupació sobre aquest tema, el nostre grup, a pesar de tenir coneixement del que hem esmentat, votarà a favor d'aquest primer punt de la moció, però també hauríem de tenir en compte que, en matèria d'aigües, estam ja en període transitori de transferències de competències i, per tant, a curt termini, la nostra comunitat autònoma hi tindrà molt a dir, i per això, ens convendria estar ben preparats en aquest tema.

En relació al segon punt de la moció, no estam gens segurs que aquestes mesures fossin encertades, sobretot d'una forma tan general. Quan parlem de noves urbanitzacions, a què ens referim? A no deixar ampliar planejaments ja existents, a no permetre el desenvolupament del sòl ja classificat com a urbanitzable, a suspendre els plans parcials en marxa però no aprovats definitivament, a suspendre definitivament els ja aprovats? A més hi ha moltes diferents actuacions en aquesta matèria. Són els residencials, diguem-los normals o, fins i tot, que podrien ser de VPO, enfront d'altres zones que podríem denominar d'alt *standing*. Nosaltres creim que hauríem de començar per aplicar seriosament, donada la situació de les illes en matèria d'aigües, tots aquells preceptes i principis generals que preveu la llei, i, segurament, d'una aplicació racional de tots ells ja se'n podrien derivar tota una sèrie d'efectes.

Preceptes com l'article 13 de la Llei d'Aigües, o l'article 2 del Decret 106/1990, que estableixen els prin-

cipis generals d'actuació en matèria d'aigües, i entre d'ells se cita la necessitat de compatibilitzar la gestió pública de l'aigua amb l'ordenació del territori; l'article 58 de la mateixa llei, que preveu un ordre de preferència a l'hora d'atorgar concessions; l'article 70 del Reglament de Planejament que parla de la viabilitat respecte que els serveis generals ja existents puguin atendre els nous que es creen per motiu d'ampliació de les ciutats; l'article 2 de la Llei de Camps de Golf, que exigeix estudis d'avaluació d'impacte ambiental, amb especial atenció a les conseqüències sobre l'entorn hídric i informes de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori sobre suficiència i conveniència dels recursos hidràulics proposats; o l'article 4 de la mateixa llei, quan parla de les aigües que s'han d'emprar per regar aquests camps de golf, quines seran les preferents. Segurament amb una aplicació estricta de la legislació vigent, en alguns casos, tal vegada no es donassin tots els supòsits legals per a la construcció de noves urbanitzacions o nous camps de golf.

Estam d'acord amb el tema de les tarifes progressives, però també pensam que els preus de distribució d'aigua haurien de ser realistes, que cobrissin els costos, que permetessin un manteniment digne de les instal·lacions, així, tal vegada, a la llarga, s'evitarien moltes pèrdues per fuites, molts de plans especials de subvencions i ajudaria a fer un ús més racional de l'aigua potable, evitar que la poca que tenim no es destinàs a usos no preferents.

Per altra banda, respecte del punt número 4, pensam que és necessari regular tots els temes referents al reguiu, quin tipus d'aigua s'ha d'emprar, millorar els sistemes de reguiu, però d'una forma més global i no amb actuacions tan concretes.

Respecte del punt número 5, és important millorar les nostres xarxes. Sense cap dubte és important prendre mesures per atenuar les grans pèrdues d'aigua a segons quins indrets. De totes formes, com dèiem abans, és necessari també afrontar mesures preventives, de manteniment, precisament perquè a xarxes relativament noves no es repeteixin segons quines situacions.

Respecte del punt 6, se'ns presenten una sèrie de dubtes: com es controlen aquestes cisternes des d'un punt de vista sanitari?, qui se'n fa responsable?, hi ha estudis que demostrin que aquests dipòsits puguin resoldre el problema d'una família moderna, amb rentadora, dos banys, rentavaixelles, o solament serviria per tenir aigua, com aquell que diu, per beure? Com es resoldrien a les finques de pisos instal·lacions per a aigua municipal, instal·lacions per cisternes? Hi ha tota una sèrie de dubtes en aquest tema.

Respecte del número 7, el votarem a favor. Efectivament, aquesta mesura podria ajudar a economitza aigua, i sobretot a fer una distribució molt més justa. De totes formes, hi hauria tota una sèrie de costos a tenir en compte.

Per altra banda, respecte del punt número 8, sense cap dubte, infraestructures inadequades o mal conservades, siste-

mes de gestió i explotació clarament millorables, procediments i hàbits de xarxa incorrectes, falta de control en els cabdals utilitzats... poden ser causes directes de consums excessius, i, per tant, és necessari donar directrius al respecte i reforçar-les amb ajudes que permetin als usuaris arreglar i fer l'esforç per millorar els seus sistemes de reguiu.

En relació al punt número 9, donada la proximitat d'una competència com és la de l'aigua, ens pareix positiu que aquesta comunitat comenci a treballar per fer un pla de reutilització d'aigües depurades. Pareix raonable prioritzar les actuacions que suposin optimitzar la reutilització de l'aigua existent, ja que, segons sembla, suposen menys inversions i uns rendiments a curt termini, i, al mateix temps, aquestes mesures permeten afrontar interessos hidràulics i mediambientals. És per això que creim que els programes de reutilització d'aigües residuals han de tenir una consideració prioritària, sobretot a una zona com les Illes, pobra en aquest recurs. Juntament amb les mesures tendents a estalviar aigua, aquesta suposa un eix prioritari.

Encara que sabem que manca millorar la depuració per poder recarregar aqüífers sobreexplotats, i que, per ventura, no es podrà dur a terme d'una forma general, una millora de la política de reutilització d'aigües depurades permetria alliberar recursos d'alta qualitat per poder-los destinar a altres usos, com, per exemple, l'abastiment de poblacions, i amb aquelles poder fer front al reguiu de parcs, jardins, cultius, zones esportives, esplai, etc.

En definitiva, pensam que hi ha mesures positives en aquesta moció, però també que es fa necessària una actuació molt més global i important per a un tema tan transcendental per a les nostres illes com és el tema de l'aigua. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Sras. y Sres. Diputados, Sr. Sampol: su moción es una moción que debo de calificar de muy bien intencionada, pero que me temo que presenta gravísimos problemas que trataré de exponer aquí brevemente para que pueda ser susceptible de apoyo por parte de nuestro grupo.

El primer punto plantea ya un primer problema grave: efectivamente, yo creo que estaríamos todos de acuerdo en que el Gobierno elaborase rápidamente, el Gobierno de la Nación, el plan hidrológico. Otras veces se ha hablado de este tema, y otras veces nosotros hemos apoyado mociones o propuestas en este sentido. Sin

embargo, ustedes añaden a esto que el plan hidrológico sea previo a la realización de nuevas captaciones, y aquí nos tememos que están ustedes incidiendo gravemente sobre la posibilidad de solucionar un montón de problemas en materia de abastecimiento de aguas que en estos momentos se dan.

Nos sorprende que algún grupo les anuncie su apoyo a esta propuesta, y en estos términos en que ustedes la formulan cuando resulta que hay captaciones en este momento que están en estudio, entre el Ministerio de Obras Públicas alguno, EMAYA en algún otro caso con municipios -hemos leído, por ejemplo, en la prensa, la decisión que el Ministerio ha tomado con relación al Ayuntamiento de Calvià para realizar algunas captaciones, esperamos que sea algo más que una mera formulación pre-electoral y que, efectivamente, esto se lleve a cabo y que pueda servir para paliar el grave problema que Calvià tiene planteado. Algo así pasa con Binissalem, hay un acuerdo y también es público y notorio, entre EMAYA y el propio Ayuntamiento de Binissalem, en orden a buscar, a realizar nuevas captaciones de aguas.

Hay, también, el tema de Sóller, el tema de la trasvase de aguas, concretamente, de Sa Costera, que está en marcha y que está anunciado a bombo y platillo por parte del Ministerio de Obras Públicas, y que nosotros creemos, en principio, que sería bueno y satisfactorio, y nada perjudicial para nadie. Hay, también, finalmente, el tema de Llubí, el célebre tema del posible trasvase de aguas, que ustedes siempre plantean aquí, siempre, absolutamente siempre, en los mismos términos. La sobreexplotación de los acuíferos de Llubí es mala -esto es evidente, en esto estamos todos de acuerdo-, pero de lo que se trata posiblemente es de explotar razonablemente o racionalmente estos acuíferos. Nosotros estamos de acuerdo en que esto pueda hacerse, pueda llevarse a cabo, y, en definitiva, todo este conjunto de actuaciones que estoy diciendo quedarían paralizadas, o, por lo menos, pediríamos que se paralizaran si apoyáramos el primer punto de su moción. No estamos en esta línea, estamos en la línea de que el plan hidrológico, efectivamente, se haga cuanto antes -el portavoz del grupo socialista anuncia que está muy avanzado, esperamos que eso sea también verdad, que no sea otra cuestión puramente pre-electoral, otra formulación pre-electoral, esperamos que esto se cumpla, que eso sea real, y desde luego en esto estamos, y en eso estamos de acuerdo con usted, y con el resto de la Cámara, pero lógicamente no queremos paralizar lo que puede ir solucionando problemas que, como digo, se plantean ya, están en la calle, y que son de cierta gravedad.

El punto número 2, la moratoria en las urbanizaciones y los campos de golf: de esto hemos discutido otras veces, ya hemos hablado cuando hace 15 días usted planteó la interpelación al Gobierno, ya hemos hablado del tema, hay una legislación de campos de golf, creo que es una legislación prudente, razonable, que exige que los campos de golf de zonas costeras, que están afectadas gravemente por las aguas, como usted sabe, sean regados con aguas depuradas. Creemos que esta es la línea lógica a seguir, y tampoco parece oportuno

que, mediante una propuesta envuelta en otra serie de ellas, modifiquemos, en definitiva, la Ley de Campos de Golf, y algo parecido tengo que decir con las urbanizaciones.

Y, por cierto, Sr. Sampol, por lo menos hasta donde yo sé, que es la Comisión de Urbanismo de la Isla de Mallorca, no se están aprobando todas estas urbanizaciones que usted dice -parece que están aprobando urbanizaciones constantemente. No, se están aprobando pocas, no es un momento de gran esplendor de las urbanizaciones, Sr. Sampol, puede usted creerme, y esté bastante tranquilo. Y, como usted sabe muy bien, la legislación también exige, y desde luego las respectivas comisiones insulares de urbanismo, que quien pretenda urbanizar prevea y presente antes y justifique las previsiones de abastecimiento de aguas y de suministro de estas aguas para dar servicio a las urbanizaciones.

Pedir una moratoria aquí, insisto, metida dentro de este grupo de propuestas, parece simplemente insistir en una antigua idea de su grupo parlamentario que es paralizar todo tipo de urbanización y paralizar todo tipo de campos de golf, al margen de cuestiones de agua o de cuestiones de cualquier otro tipo.

El punto tercero tampoco lo podemos apoyar, nos parece dentro de un grupo de puntos en los que, en definitiva, se quiere obligar a los ayuntamientos a hacer algo que está dentro de sus competencias exclusivas, y que no parece oportuno que sea el Parlamento el que trate de instarlos o de obligarlos, bien directamente, bien mediante el Gobierno de la Comunidad, a alterar sus propios presupuestos. La Junta de Precios del Gobierno de la Comunidad examina las peticiones que se han hecho por parte de los municipios, y desde luego del mayor consumidor, con diferencia, de toda la Comunidad Autónoma, que es el municipio de Palma, y acepta y aprueba siempre el tipo de tarifas progresivas. Yo creo que esta es la línea lógica del Gobierno y en esta línea si podríamos instar a que el Gobierno siguiera haciéndolo, pero parece irrelevante porque hasta ahora así ha venido cumpliendo con este tema.

El punto cuatro ya se lo han rebatido otros portavoces. Realmente, parece que no vale la pena insistir. Yo creo que es, exclusivamente, un gesto para la galería, esto de pedir que la jardinería compuesta por plantas ajenas se riegue o se controle su riego. Yo, en principio, además, se me ocurre que tendríamos que montar una especie de servicio policíaco, de un enorme servicio policíaco, para controlar este tipo de riegos. Parece que es un planteamiento, insisto, que tiene más de gesto para la galería que de una propuesta seria y constructiva.

En cuanto a las líneas a los ayuntamientos para subsanar las fugas de aguas, parece una propuesta interesante, pero yo le sugiero una pregunta con relación a

esto, y es: ¿a usted que le aparece más importante: no le parece que primero debemos acabar con un plan que está en marcha felizmente, y que desarrollan los Consejos Insulares, consistente, como usted sabe muy bien, en conseguir que todos los municipios de la Comunidad tengan su abastecimiento y su saneamiento? Yo creo que hay que volcar los esfuerzos en esta primera línea, y cuando esto se tenga conseguido, será el momento de entrar en el tema de las fugas. Y usted pone como ejemplo, claro, el municipio de Palma. Y sí, el municipio de Palma, por su tamaño y por sus condiciones, es, efectivamente, el que tiene un mayor número de fugas en su red de abastecimiento, y lógicamente, todo lo que se haga en este sentido es bueno, porque tiene un gran peso, pero yo creo que esto corresponde al Ayuntamiento de Palma. No me parece oportuno ni que el Gobierno, ni que, en este caso, el Consell Insular de Mallorca, distraigan parte de sus recursos, de sus escasos recursos, en este tema. Y, por otro lado, nos consta que el Ayuntamiento de Palma está en esta línea.

El punto número 6, que se refiere a la recogida de aguas pluviales, también otros diputados, otros portavoces de otros grupos, se lo han dicho, y yo creo que es muy importante. Hay que tener un especial cuidado en esto. Lo primero de todo es que volvemos a estar en la línea de instar o de obligar a los ayuntamientos a entrar en una materia que es, exclusivamente, de su competencia, y no parece lógico que el Parlamento entre en esto si no es legislando, pero no mediante propuestas de este tipo. Y en la cuestión de la eventual legislación que podría hacerse sobre esto, yo creo que tendríamos que ir con extrema prudencia, por estas cuestiones a las que antes se han referido, como digo, otros diputados, que son cuestiones de índole sanitaria, tanto en la recogida de ese agua, almacenamiento, suministro, y, en definitiva, los problemas sanitarios, como digo, que esas aguas podrían presentar.

El punto siete vuelve a instar a los ayuntamientos a promover la sustitución de contadores. Yo creo que, en todo caso, esta propuesta que yo creo que es la más constructiva, probablemente, de todas, y la más razonable, es, sin embargo, o, en todo caso, tendría que ser una recomendación y no una instancia. Tiene, también, sus problemas; tiene, también, sus inconvenientes, Sr. Sampol, y es que hay determinados municipios o determinadas instalaciones que no tendrían suficiente presión en el caso de que se tuvieran que instalar todos los contadores. Pero, además, esto es una medida que requiere un cierto tiempo, que requiere unas ciertas inversiones, etc. Por consiguiente, tampoco nos parece que lo más apropiado sea despacharse aquí con esta propuesta de instancia por parte del Parlamento a los ayuntamientos y el tema debe estudiarse con mayor profundidad; y son los ayuntamientos los que deben, en todo caso, y teniendo perfectamente clara cual es la situación de su red de abastecimiento poder implantar esta medida de golpe o progresivamente.

El punto número 8, y concluyo enseguida, Sr. Presidente, se refiere al incremento de ayudas a los sistemas de regadío que supongan una economía en el consumo de agua. Es un

tema también interesante, y yo creo que es un tema que podríamos tratar de conseguir que se metiera en próximas ayudas comunitarias. En este momento no hay ninguna línea de ayudas en este sentido, pero en otro plan 5B podría conseguirse esto. Es un esfuerzo que tendrían que hacer, fundamentalmente, los países del sur de Europa, puesto que los del norte, lógicamente, no tienen una problemática, por lo menos no la tienen tan acusada como los países del sur. En esta línea creo que podría hacerse algo. Hoy día, y con los recursos de los que disponemos, parece que no es posible.

Respecto al plan de reutilización de aguas, le tengo que decir que -sí, acabo ya, Sr. Presidente- se están haciendo muchas cosas en este camino, sobre todo en la reutilización de aguas depuradas para regadío. También, en la recarga de acuíferos se están haciendo algunas cosas, como, por ejemplo, en la zona marítima o costera de Santa Margarita y Muro, pero que, en cualquier caso, esto exige una depuración terciaria y que sería un tema, probablemente, a concretar a la vista del plan hidrológico, y de los estudios que el plan hidrológico haga con referencia a esto. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Pel torn de rèplica, el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, un tractament bastant desigual han tengut els distints grups respecte d'aquesta moció. El Grup Mixt i el Grup Socialista donaran el vot afirmatiu a algunes d'aquestes propostes, i, per tant, només m'estendré en les que pareix que han suscitat alguna mena de recel.

Tots han coincidit en el tema dels camps de golf. Efectivament, hi ha una llei que prescriu clarament que a les zones costaneres, per autoritzar un camp de golf, aquest haurà d'acreditar la suficiència d'aigua depurada. Bé, nosaltres, com saben vostès, hem seguit de molt aprop el tema dels camps de golf, i no n'hi ha hagut ni un dels projectats fins ara i se'ls ha donat la declaració d'interès social, no n'hi ha hagut ni un, que tengués acreditada l'autorització per utilitzar aigua depurada d'alguna depuradora. Es donen les declaracions d'interès social, i ningú no vigila que s'utilitzi aigua depurada.

Efectivament, llavors els camps de golf són una activitat que, per ella mateixa, no és rendible, i darrera els camps de golf hi ha la urbanització, que és, veritablement, l'activitat que es promou.

Bé, el Sr. Antich ha matisat, en el tema de les noves urbanitzacions hi coincideixen tots els grups, i la pregunta és aquesta: fins quan podem continuar creixent? En funció dels recursos naturals limitats d'aquesta terra, que és una illa, un territori fràgil, que no és un territori continental. Fins quan podem créixer? Quin sòtil de creixement tenim? Quants visitants més poden venir aquí? Aquesta és la pregunta, i es necessita molt de coratge per contestar-la. I aquí no hi ha el coratge suficient per abordar-la. Aquest és el tema clau.

Respecte de les cisternes o aljubs, només és una petita passa més cap a estalviar aigua. Jo els record que tots els pobles de Mallorca continuen tenint aljubs i cisternes, continuen recollint aquesta aigua, i ens hem de mentalitzar que a Mallorca, i a Eivissa, i prest a Menorca, -no parlem ja de Formentera- hi ha una insuficiència d'aigua. L'aigua s'acabarà un dia o l'altre si continuam amb aquest consum, i que hem de començar a estalviar tota l'aigua que puguem, i captar tota l'aigua de pluja que sigui possible. Per tant, aquesta ens pareixia una cosa lògica, com tan lògiques són les qüestions que els nostres avantpassats han fet tota la vida, i que han durat fins avui, i que nosaltres hem abandonat.

El Sr. González Ortea ens ha anunciat el vot negatiu a tots i a cadascun dels nou punts, i nosaltres, com a mínim, estam molt preocupats, perquè a Palma, a Calvià, i també a Manacor, beguin aigua salada, o tenguin una aigua amb uns components de nitrats importantíssims. Nosaltres estam molt preocupats, i proposam unes solucions, i la seva alternativa, quina és? Perquè darrera aquest vot negatiu a tot el que es proposa, només hi ha una alternativa: connectar bombes, fer nous pous i continuar xuclant, i xuclar dels aquífers. Fins quan? Fins que l'aigua tornarà salada.

Ens parla que ens oposam a això de Sa Marineta. No senyor, no ens oposam a això, ens oposam a què es tregui aigua de Sa Marineta sense un estudi previ de l'aquífer. I vostè parla de fer una extracció raonable. Raonable ha estat la captació d'aigua que s'ha fet del pla de Palma?, que estan totalment salinitzats els aquífers; que possiblement sigui irreversible, perquè aquestes experiències -i aquestes experiències, i també contest a un altre portaveu, que es fan a Califòrnia, d'injectar aigües als aquífers que ja estan salats són complicadíssimes, perquè l'aigua salada és més densa, i l'aigua dolça que s'injecta patina per damunt, però es fan experiències que ens agradaria saber quin resultat han tengut. Ens consta que, amb dificultats, s'ha aconseguit solucionar alguns dels problemes.

I el tema per acabar ja, Sr. President, el tema de les tarifes progressives. Li he dit, Sr. González Ortea que la Junta de preus, a ajuntaments que volien implantar les tarifes progressives dins la urbana, no els ho ha autoritzat. No es tracta d'imposar res als ajuntaments. Es tracta de deixar fer als ajuntaments el que vulguin fer. I llavors ens tornen la pilota al contrari, que nosaltres volem instar -instar és una recomanació-, aquest Parlament, que és sobirà i que representa tots els pobles d'aquestes illes, ha de mentalitzar no només la població, totes les institucions, que l'aigua és un bé escàs,

que s'acaba, i que si continuam amb aquest ritme de creixement i d'augment del consum, prest, molt prest, tota l'aigua que treurem ja serà aigua de la mar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Hi ha intervencions en contra-rèplica? Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Aclarar nada más algunas cosas, o algunos puntos, que yo no sé si el Sr. Sampol ha entendido bien en general.

En cuanto al tema de los campos de golf, me dice que no conoce ninguno que tenga la concesión de las aguas. Bueno, previamente se requiere la autorización, no se puede tener la concesión hasta que no se tiene la declaración de interés social y la autorización por consiguiente para hacer el campo.

La segunda parte que usted plantea, que en realidad planteó antes, es la vigilancia de que esto se cumpla. Bueno, la vigilancia de que esto se cumpla sucede con las aguas en los campos de golf y sucede con cualquier otra autorización administrativa que se hace. Si usted conoce algún caso en que esto no sea así, como las autorizaciones se conceden, exclusivamente, en virtud de lo que la legislación dispone, si hay algo que denunciar, denúnciese. Pero, claro, lo que no se puede decir es que luego eso no se vigila. Bueno, siempre hay alguien que lo vigila, y siempre hay alguien que puede estar en condiciones de saber.

En lo de captar todo el agua posible estamos todos de acuerdo. Vamos a hacer todas las captaciones posibles, pero, cuidado, lo que le estábamos diciendo es lo que plantea usted -y digo lo estábamos porque no era yo solo, eran otros portavoces también-, es que las captaciones obligatorias mediante los aljibes pueden tener graves problemas sanitarios, y a eso usted no nos contesta. No es que despreciemos este sistema, pero no parece que sea el sistema único ni el más recomendable.

Y en cuanto a que están preocupados y proponen soluciones y no las aceptamos y nosotros no proponemos, mire usted: en eso es usted injusto, yo no me puedo poner ahora aquí a repetir el debate del otro día, pero bastará repasar el Diario de Sesiones, y el otro día hablamos de un montón de temas.

De nuevas captaciones, sí que hay que hacer nuevas captaciones, creemos que hay que hacerlas porque aún se pueden hacer, racionalmente se pueden y se deben hacer. También se deben aprovechar aguas que en este momento se pierden o se van al mar, como es el tema de "Sa Costera". También hay, lo decíamos el otro día,

que parece lògic poner en marcha ya una prudente política de plantas desalinizadoras, y, en cuanto al uso racional y reutilización de las aguas depuradas, ya le he dicho -aunque no me ha dado mucho tiempo porque era ya el final-, pero también se debatió el otro día, que hay un montón de casos en que esto ya está sucediendo, y este es un camino muy bueno por el que estoy convencido, porque otras veces hemos hablado del tema y les hemos oído tanto la Conselleria de Agricultura como la de Obras Públicas, es un camino que están siguiendo. Por consiguiente no nos acuse de no tener alternativas, porque las alternativas están ahí y se están poniendo en marcha. Lo que yo le discutí las suyas, que además le dije que, en general, formalmente, eran una declaración de buenas intenciones, pero encontramos algunos graves problemas de fondo que usted no nos ha inducido a hacer cambiar nuestro voto en otro sentido, porque no nos ha despejado las dudas que yo le planteaba en la tribuna. Nada más. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Acabat el debat, passarem a la votació. Es pot votar conjuntament, o hi ha petició de votació per separat? Sí, Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí, gràcies, Sr. President. És per demanar votació separada dels punts 4, 1, 2 i 6 i de la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Jo crec que val la pena votar-ho tot per separat, perquè el que diu ell i el que deim nosaltres no coincideix en res, per tant, deman que es votí tot per separat.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passarem a la votació punt per punt.

Passam a la votació del primer punt del text de la moció.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Vuit vots a favor, trenta-un en contra, vint abstencions. Queda rebutjat el punt primer.

Votació del punt segon:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cinc vots a favor, trenta-un en contra, vint-i-tres abstencions. Queda rebutjat el punt segon.

Votació del punt tercer:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vint-i-vuit vots a favor, trenta-un en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt tercer.

Votació del punt quart:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cinc vots a favor, cinquanta-quatre en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt quart.

Votació del punt cinquè:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vint-i-vuit vots a favor, trenta-un en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt cinquè.

Punt sisè:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cinc vots a favor, trenta-un en contra, vint-i-quatre abstencions. Queda rebutjat el punt sisè.

Punt núm. 7:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vint-i-vuit vots a favor, trenta-un en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt núm. 7.

Punt núm. 8:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vint-i-vuit vots a favor, trenta-un en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt núm. 8.

Punt núm. 9:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Tornarem a repetir la votació. Punt núm. 9:

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vint-i-cinc vots a favor, trenta-un en contra, tres abstencions. Queda rebutjat el punt núm. 9 i, en conseqüència, queda rebutjada tota la moció.

III.- Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 4717/92.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat presentades al projecte de llei núm. 4717, relatiu a exercici de les competències transferides o delegades per la Comunitat als consells insulars.

Sí, Sra. Estaràs, per què em demana la paraula?

LA SRA. CONSELLERA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

M'agradaria poder intervenir com a Govern d'acord amb l'article 122.1 del Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, idò. Té un temps de quinze minuts per poder fer la presentació del projecte de llei.

LA SRA. CONSELLERA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, M'agradaria que amb aquesta intervenció entenguessin la posició del Govern, que serà estrictament una presentació d'aquest projecte de llei, no per obrir cap tipus de debat, sinó que deixam aquest debat als grups parlamentaris, estrictament per a la seva presentació.

El projecte de llei relatiu a l'exercici de les competències transferides o delegades per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears als consells insulars marca la política que pretén seguir el Govern en aquest tema, sempre en el benentès que aquest projecte, admès en el seu dia per la Mesa del Parlament, sortirà enriquit, sens dubte, per les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris que conformen aquesta Cambra.

Evidentment, la presentació d'aquest projecte no podia ser més, volem un projecte sense presses però al mateix temps sense pauses. Quins han estat els criteris que ha seguit el Govern per a l'elaboració i la redacció d'aquest projecte? Els explicaré breument en cinc criteris.

Primer criteri: considerant la doble naturalesa jurídica dels consells insulars com a entitat local i com a institucions de la Comunitat Autònoma, argument que ve avalat pel Tribunal Superior de Justícia i per dos actes judicials del Tribunal Constitucional. Els consells insulars varen néixer en el 78 com a entitats locals purament, en els quals es podien delegar competències per part de l'antic Consell General Interinsular. Però la promulgació de l'Estatut d'Autonomia l'any 83 va permetre considerar els consells insulars no sols com a entitats locals sinó també com a institucions de la pròpia Comunitat Autònoma, i això ho deim per varies raons: la ubicació del capítol que regula els consells insulars en el títol tercer, la inclusió dels consells insulars a l'article 18, la pròpia composició dels consells insulars ja que el procés electoral pel qual s'escolleixen els seus membres no és un procés d'eleccions locals pròpiament, sinó autonòmiques, i la diferenciació, a l'article 39 de l'Estatut, dels tipus de competències. Així, no hi ha cap dubte que els consells insulars són qualque cosa més que entitats locals i que la seva configuració, com a entitat de la Comunitat Autònoma, ha de tenir conseqüències d'organització i funcionament.

Segon criteri que ha plantejat el Govern: ha volgut crear una normativa homologada, que serveixi de marc estructural als consells insulars. Tot això sense perjudici que cada consell insular pugui establir especificacions de funcionament. Dóna un ampli marge de llibertat perquè els consells s'organitzin ells mateixos. Tot això perquè estam d'acord que les nostres illes són una realitat geogràfica i històrica plural, desigual i diversa i pareix, en conseqüència, lògic aquest marge de llibertat dintre un

marc estatuari mínim. Pensam que ningú pot negar als consells insulars la seva potestat d'organització per determinar i regular els òrgans que exerceixin les competències transferides o delegades, ja que aquest és el criteri que és va seguir, sens dubte, a la Llei 9/90 sobre la Comissió Insular d'Urbanisme.

El projecte de llei que presentam podria, al meu entendre, haver fet tres coses: una, establir la possibilitat de dotar la pròpia organització dels consells insulars com a un xec en blanc als consells insulars, cosa que ocasionaria dificultats de funcionament entre els diferents consells. Una altra, que seria que la Comunitat Autònoma els regulàs substancialment, cosa que suposaria una reducció d'aquest espai normatiu dels consells.

I la tercera posició que defensam des del Govern és establir una postura mixta o eclèctica, que consisteixi en què la Comunitat Autònoma determini els criteris bàsics organitzatius amb la pròpia llei, i la resta seria potestat dels consells. És, precisament, aquesta tercera postura la que s'adopta al projecte de llei, i la que ens pareix més encertada perquè, d'una part, assegura una homogeneïtat mínima en l'estructura organitzativa dels tres consells, i, d'una altra banda, deixa un marge de llibertat als consells perquè s'organitzin ells mateixos.

Tercer criteri que planteja el Govern a l'hora d'elaborar aquest projecte de llei: possibilitar que els òrgans que exerceixin les competències transferides o delegades puguin ser tant alguns dels òrgans existents, com el ple o el President, com un nou òrgan creat a l'efecte, i dependrà de la mateixa en concret de l'article 39 a què es refereixi. Hi ha una sèrie de casos, quan la matèria sigui complexa, que serà imprescindible la creació d'òrgans especialitzats, de composició poc nombrosa, que puguin respondre amb rapidesa i eficàcia a les necessitats de la gestió de la matèria i, en altres casos, no hi haurà necessitat de crear òrgans nous, i bastarà atribuir la gestió als òrgans ja existents. En tot cas serà la Llei de Transferències i Delegació de Competències la que determinarà quin òrgan ha d'exercir la competència, fixant així uns criteris organitzatius mínims que seran vinculants per als consells.

Quart criteri que ha seguit el Govern en la realització d'aquest projecte: el quart criteri és l'establiment del règim jurídic de les competències transferides o delegades. La Llei de consells insulars establia dos règims diferents: un que significava les que tenien com a entitats locals, que es regien per la legislació de règim local, mentre que el que es deriva de l'article 39 de l'Estatut s'ajustava, segons el que disposen els articles 15 i 19 de la Llei de Procediment Administratiu a la legislació pròpia de la Comunitat Autònoma.

De tot això es dedueix, si miram la Llei de consells insulars, que aquesta es sustenta en l'origen de la competència per determinar el règim jurídic, és a dir, en competència de règim local, la legislació a aplicar és la de règim local; en competències autonòmiques o autònomes, la legislació apli-

cable serà l'autonòmica i l'estatal. En canvi, en aquest projecte de llei, el criteri que seguim per determinar el règim jurídic no és el de l'origen de la competència, sinó el del destí de la competència, és a dir, la competència aplicable dependrà de l'òrgan que assumirà aquesta competència.

En qualsevol cas, la duplicitat contemplada per la Llei de consells insulars pot dur nombrosos problemes, degut a les diferències existents entre un dels dos sistemes. Això podria crear inseguretats jurídiques respecte de la norma aplicable, i notables disfuncions en el funcionament dels consells insulars, tant si l'òrgan que ha d'actuar ha d'actuar de dues maneres diferents com si la duplicitat afecta a òrgans diferents.

El cinquè criteri que ha establert el Govern ha estat el criteri d'establiment de mecanismes de coordinació i control per part del Govern de la Comunitat en el que es refereix a competències transferides i delegades. Això no estava contemplat a la Llei de consells insulars i, efectivament, a l'article 16 del projecte que avui presentam es parla d'un principi general de coordinació, que després es desenvolupa a través dels articles següents, consistent, bàsicament, en l'obligació dels consells de remetre a la Comunitat la informació a la que es refereix la legislació bàsica estatal respecte dels actes i acords dictats en l'exercici de les competències transferides; i segon en la possibilitat del Govern de dictar directrius de coordinació de les funcions transferides quan existeixin interessos autonòmics afectats que excedeixin l'àmbit insular.

Això és lògica i bàsicament per una sèrie de raons: el Govern té la potestat reglamentària -així ho diu l'article 10-, el Tribunal Constitucional ha admès la constitucionalitat de directrius semblants a la seva sentència sobre les Diputacions Valencianes, la núm. 87 de l'any 87, de 27 de febrer, on equiparava plans sectorials de coordinació, precisament, tot aquest tema.

Respecte del control, també és lògic, perquè si el que es transfereix són facultats d'execució i de gestió resulta lògic que el titular de les facultats normatives conservi un poder general de supervisió sobre el que serà l'execució de la seva normativa.

Això són, Sres. i Srs. Diputats, els criteris que s'han seguit des del Govern per a l'elaboració i redacció d'aquest projecte de llei que avui entram a debatre. Únicament les volia presentar la nostra iniciativa i, a partir d'aquí, desitjar que es pugui millorar i enriquir en les fases subsegüents de ponència i comissió, que pens que, sens dubte, són les més importants a l'hora d'entrar a debatre un projecte de llei. Aquest projecte avui posa de relleu la nostra voluntat política de recórrer el procés sense cap tipus de pauses, i arribar al màxim d'acords possibles. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Començam el torn de les intervencions, i per acord de la Junta de Portaveus, hi haurà un únic debat, on intervendran, en primer lloc, els grups parlamentaris que tenen esmenes. El torn d'intervenció de cada grup serà de quinze minuts, i llavors, amb posterioritat, hi haurà sengles rèpliques i contrarèpliques. Passam, en primer lloc, al torn del Grup Parlamentari Mixt. Entenc que hi ha divisió de temps. No hi ha acord respecte de la divisió del temps. Segons l'article 76 del Reglament, en conseqüència, cap intervenció de membres del Grup Parlamentari Mixt podrà excedir de cinc minuts. Té la paraula el Sr. Vidal per un temps de cinc minuts.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, cedeix el seu torn de cinc minuts que tenia d'intervenció al Sr. Vidal? En conseqüència té deu minuts el Sr. Vidal. El Sr. Peralta en tindrà cinc.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Després d'escoltar la presentació que ha fet el representant del Govern, una presentació feta per una gentil representant, un poc paradoxal per presentar el que és impresentable, i ja que ens han recordat el temps -perquè pensàvem tenir quinze minuts- obviarem llegir les motivacions d'aquesta esmena a la totalitat.

Però en el moment de començar la defensa d'aquesta esmena a la totalitat a l'esmentat projecte de llei que va presentar, ara fa sis mesos, el Govern -sense pauses-, sense cap mena de consens, això sí, de forma absurdament unilateral donada la gran transcendència que aquest cos legal tindrà per al futur de la nostra autonomia, voldria recordar a la Cambra els esforços que el nostre grup -tot el grup, perquè vàrem redactar aquesta esmena a la totalitat en nom del grup-, contrasten amb la poc responsable iniciativa de l'executiu, ha vingut fent, per aconseguir una reconsideració de la desafortunada proposta, desafortunada tant en el fons com en la forma, conscients i convençuts nosaltres que amb la seva aprovació, tal com pretén el Govern, es determinaria, ni més ni manco, escoltin bé, que la impossibilitat de construir la nostra comunitat autònoma, i fins i tot, per tractar-se d'una imposició que denigraria sobretot les illes menors, reduint els seus consells insulars a joguines d'autonomia controlada a distància, fins i tot, l'anul·lació dels avanços produïts els darrers anys en l'intent d'acabar amb els ancestrals antagonismes existents entre les nostres illes.

Una nota esperançadora i una mostra de bona voluntat va constituir, sens dubte, l'aprovació per unanimitat de la nostra moció, per la qual la Cambra instava el Govern a reunir-se amb representants de totes i cadascuna de les formacions

polítiques representades o presents en aquest Parlament per a tractar de cercar el màxim consens possible en relació a aquest projecte de llei, projecte de llei, torn a repetir, molt transcendental.

Com coneixen tots els Srs. Diputats assistents a les dues reunions que varen tenir lloc, es produïren, malgrat les diferents postures, algunes apropaments positius que aconsellaren, i així ho va expressar el representant del Govern, -aleshores-, tenir noves conversacions amb els grups que estaven disposats a negociar una solució, abans que s'incloués qualsevol debat en els plenaries en relació a aquest tema. Aquesta va ser la paraula. Idò bé, sense complir el que es va acordar, i de forma sorprenent, tal vegada pensant, alguna ment pensant, que, a hores d'ara, quan el personal està abocat en la campanya de les eleccions generals, és el millor moment per colar aquest projecte de forma inadvertida. I ens han inclòs, a l'ordre del dia d'aquesta penúltima sessió plenària del present període legislatiu, les esmenes a la totalitat presentades.

La nostra esmena, o el que és el mateix, la nostra sol·licitud al ple que es determini la devolució al Govern del repetit projecte de llei, és prou clara en els seus termes i motivacions, segons han pogut llegir, ja que no ens dóna temps de fer la lectura prèvia, tots els Srs. Diputats que la tenen.

En primer lloc, resulta una autèntica burla al contingut i a l'esperit de l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, ja que s'hi assenyalava, clarament, que els consells insulars, a més de les competències que els corresponguin com a corporacions locals, tendran la facultat d'assumir, dins el seu àmbit territorial, la funció executiva i la gestió en la mesura en què la Comunitat Autònoma assumirà competències sobre aquestes, d'acord amb aquest Estatut, en les matèries següents -que no numerarem perquè ens torbaríem uns quants minuts. Per tant, resulta insultant pretendre que es dóna compliment a l'Estatut amb aquest *cambulache* -ignor si ho dic bé en català, però valgui el seu significat en castellà- que suposa l'intent de col·locar-nos, o de colar-nos, aquest projecte de llei de simple descentralització o, per dir-ho més pròpiament, d'establiment d'unes estructures paral·leles dins els propis consells, marginant els seus plens, i substituint-los per òrgans específics per exercir les competències.

Per altra part veim que el projecte, en qüestió, menysprea els consells insulars com a ens autonòmics. Hi ha la Llei de consells insulars de 1989, que els qualifica com a tals, i de govern de cadascuna de les illes, segons l'article 37 de l'Estatut d'Autonomia. Perquè cal preguntar: si l'article 37 de l'Estatut diu, textualment: "El govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i les illes adjacents a aquestes, correspondrà als consells insulars, els quals gaudiran d'autonomia en la gestió dels interessos propis, d'acord amb la Constitució, amb aquest

Estatut, i amb el que establiran les lleis del Parlament¹¹, quina necessitat hi ha de desnaturalitzar els consells amb una llei que relegaria al paper d'administració perifèrica del Govern balear? I si ja són òrgans de la Comunitat Autònoma, segons la vigent Llei de consells insulars, quin impediment existeix per no aprofitar les seves estructures per exercir les competències que els transfereixi la Comunitat Autònoma?

Només pot haver-hi algun equivocat objectiu -i dic equivocat, Sr. President, i em dirigesc a vostè, perquè ahir vàrem sentir a Eivissa el seu vice-secretari general del Partit Popular, el Sr. Arenas, i va dir molt clar que el que volia el Partit Popular és que les institucions fossin de tots, que són de tots, i amb això l'únic objectiu que hi pot haver, perquè no hi veig altra mena perquè seria absurd ja, seria que, en aquests òrgans que, si fan falta, pot establir el consell insular, quedi marginada la representació pluripartidista dins les mateixes institucions. Les institucions són de tots, encara que les governin uns, són de tots.

També deim que està en contradicció amb el que preveu la Constitució espanyola, ja que ens consta, des que vàrem tenir accés al curiós estudi previ encarregat -que podia obviar explicar-nos la gentil representant del Govern-, des de llavors, en aquest projecte que va encarregar el Govern, l'estudi previ, no cal invocar el que diu l'article 148.1 en el seu punt 1, com he dit, de la Constitució Espanyola quan expressa que les Comunitats Autònomes podran assumir competència amb l'organització de les seves institucions d'autogovern. Perquè caldria, en primer lloc, demanar-se: són els consells insulars institucions d'autogovern? O, tan sols, com diu l'article 37 de l'Estatut d'Autonomia, de Govern en el seu àmbit competencial? Però, sobretot, el que no es pot fer és passar per alt el que es llegeix a l'article 147.2 de la mateixa Constitució Espanyola, que diu que els estatuts de les Comunitats Autònomes hauran de fer constar la denominació, l'organització de les institucions autònomes pròpies. És clar que l'organització que es pretén establir amb aquest projecte per als consells insulars no figura al nostre Estatut, i s'hauria de reformar el seu text per convertir-lo en legal.

Per si no fos prou el que hem dit fins ara, el projecte que rebutjam amb el seu text i articulat actual, no té en compte tan sols ni l'article 15.4 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que diu clarament -i si tenc temps el llegiré-: "Quan l'encomana de gestió o la transferència es realitzi entre òrgans i entitats de distintes administracions, es formalitzarà mitjançant la firma del corresponent conveni entre elles, etc." o "això és vàlid per a les Comunitats Autònomes respecte de les diputacions provincials o, en el seu cas, cabildos o consells insulars, que es regiran per la legislació de règim local".

Creim que no fa falta explicar més les raons per les quals estimam que el tantes vegades esmentat projecte significa l'amenaça de donar una passa enrera respecte de la Llei de consells insulars aprovada l'any 1989.

I finalment hem de dir, malgrat pequem de reiteratiu -acab, Sr. President, pel poc que em falta-, que no és concebible pretendre dur endavant una llei tan important i tan transcendent per a la nostra comunitat d'una forma unilateral, sense intentar consensuar el seu contingut amb totes les formacions polítiques que tenen representació parlamentària. S'equivoca el Govern si creu que amb una maniobra o amb una victòria, o el que sigui, no es tenen en compte aquestes esmenes a la totalitat, -i jo pensava que farien ús de l'article 128 en lloc del 122 del Reglament, i encara hi són a temps a retirar aquest projecte de llei perquè s'equivocuen, i tinguin en compte que el que pareixerà una victòria serà una derrota pel Govern, perquè en política hi ha un pecat capital, que és el de la poca manya, i quan a la poca manya se li afegeix la circumstància de la inoportunitat el pecat, a més de capital, és irredimible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats: avui som aquí, en aquest Parlament, per debatre les esmenes a la totalitat presentades pels diferents grups polítics de l'oposició al Govern d'aquesta comunitat autònoma. Com a membre d'un dels consells insulars de les illes menors, concretament del de l'illa de Menorca, vull manifestar la meva disconformitat amb alguns dels aspectes que presenta i representa el projecte de llei presentat pel Govern presidit pel Partit Popular.

La creació d'òrgans específics per part de cadascun dels consells insulars representa una novetat que té com a objectiu sortir al pas de la problemàtica que existeix entre la doble condició d'administració local que els ens insulars tenen i de l'exercici de l'autogovern que podran exercir d'acord amb l'Estatut d'Autonomia i amb la Llei de consells insulars els propis consells insulars.

Pel que respecte a l'illa de Menorca, ja tenim una àmplia experiència en el funcionament, plenament obert i democràtic dels òrgans de govern del Consell Insular de Menorca, com és la Comissió de Govern, on estan representats, excepte el PSOE, per voluntat pròpia, tots els grups polítics de la institució, i en aquells que ja exerceixen competències, com és la Comissió Insular d'Urbanisme. Per tant, no em fa cap por creure que en l'exercici de noves competències d'autogovern es mantindrà aquesta actitud oberta i democràtica per part de qui governi el nostre Consell Insular de Menorca.

Problemàtiques distintes es plantegen a Mallorca i a Eivissa i Formentera. A Mallorca, per raons òbvies de trobar-se a la mateixa illa on està ubicada la seu del Govern, i conjunturalment per la seva composició polí-

tica. A Eivissa i Formentera per l'actitud tancada que manté la seva presidència i el seu equip de Govern, basada en la prepotència que els dona disposar d'una majoria absoluta per part del Partit Popular. Però també és evident que aquestes situacions conjunturals no ens poden fer perdre de vista la necessitat de regular la gestió de les competències que, sense més dilació, ens han de venir transferides des del Govern per desenvolupar l'Estatut d'Autonomia i arribar a les cotes més altes d'autogovern possibles per als consells insulars.

Es fa necessari que l'oposició als altres consells insulars treballi, ara més que mai, per acabar amb les hegemònies dels grups de govern i obligar a democratitzar els òrgans de govern i d'exercici de competències, però la llei ha de ser igual per a tots. És també evident que la proposta del Partit Popular presenta seriosos problemes d'aplicació i que entra en contradicció, en alguns aspectes, amb la Llei de consells insulars existent actualment i amb la de Procediment Administratiu. Per això serà necessari que sigui esmenada en el seu moment, de forma parcial. Així bé, tot el que jo no faré serà entrar en jocs electoralistes.

I em sembla incongruent i kafkià que un grup polític, que es manté coaligat amb el Partit Popular, i que té un membre en el mateix govern que elabora la proposta, ara hagi anunciat que es vol desmarcar, només amb una intenció purament electoral, i dic que no entraré en aquest joc per dues qüestions fonamentals: primera, pel ja dit que Menorca no representa un problema a la participació de tots els grups en les decisions polítiques del Consell Insular de Menorca. En segon lloc perquè crec que, si bé el Sr. Francesc Gilet no ha complert amb l'anunci que ens va fer que això es tractaria després de les eleccions generals, una vegada el Govern ha donat la passa d'iniciar aquesta tramitació, crec que he de donar-li suport per no donar, en el moment actual, la impressió de desgovernabilitat de la Comunitat Autònoma, cosa que realment només afavoriria els dirigents del PSOE en aquesta comunitat, i l'ús electoralista que farien de la pèrdua d'una votació tan important per part del Govern.

Per acabar, Sres. i Srs. Diputats: demà sortiran uns determinats titulars a premsa, i possiblement el cap de turc que això avui hagi sortit endavant, que no hagin anat endavant aquestes esmenes a la totalitat, sigui jo. És un tema que, realment, després de tot el que s'ha dit de jo, em preocupa molt poc, em preocupa poquíssim.

Per una altra banda, entenc que si la meua postura hagués estat diferent de la que jo defens avui aquí, el resultat hagués estat uns altres titulars, evidentment, però de l'ús, com he dit abans, que se'n faria d'això n'hi hauria alguns que se n'aprofitarien molt i molt, i són precisament aquests els únics que realment tenen possibilitat de aprofitar-se. I això és precisament el que jo no vull aquí: per una banda i per l'altra vull, realment, deixar clar que no estic totalment d'acord amb el que avui es presenta aquí i que, en el seu moment, en les esmenes parcials que es presentin, s'intentarà canviar al màxim i corregir els errors o les contradiccions que presenta aquesta proposició que presenta avui el Govern,

però que, evidentment, això serà un altre debat que faré en el seu moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Sí, Sr. Vidal, per què em demana la paraula?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Per una qüestió d'ordre elemental. Ens hem repartit el temps per defensar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Mixt i, com ha dit el Sr. Peralta, que, a part d'això no l'ha defensada, ha dit que ell, en el seu moment oportú...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President, interpreti el Reglament, no importa que m'ho digui, interpreti'l.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, jo li he de dir, en aquest sentit, que en relació a aquest debat d'esmenes a la totalitat el debat va agrupadament. En conseqüència, cada grup té una intervenció. En aquesta intervenció, a més de defensar la seva esmena, pot fixar posicions en relació a les altres esmenes. No hi ha torns posteriors, sinó simplement el torn de rèplica i contrarèplica. En conseqüència, passam ara al torn del Grup PSM i EEM. El Sr. Orfila té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Si una qüestió ha resultat especialment polèmica d'entre totes les que hem debatut aquí al Parlament de les Illes Balears, aquesta ha estat la referida als consells insulars juntament amb la protecció de les àrees d'especial interès. I és lògic que sigui així. Tot el capítol IV de l'Estatut d'Autonomia està dedicat als consells en una prova clara de la rellevància que aquestes institucions tenen a una Comunitat Autònoma com la de les Illes Balears on la realitat geogràfica i històrica plural, desigual i diversa exigeix un tractament específic pel que fa a la organització institucional.

És la pròpia Constitució que en el seu article 141.4 estableix que les illes tendran administració pròpia en forma de consells, i no hi ha dubte que el llarg procés de generació de la llei 5/1989, de 13 d'abril, de consells insulars, fou una prova més de la necessitat de dispensar un tracte exquisit pel que fa a la regulació d'aquestes institucions, a les quals correspon el govern, l'adminis-

tració i la representació respectiva de les illes de Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera i de les illes adjacents a aquestes, segons disposa l'Estatut d'Autonomia en el seu article 37.

És per això que quan el Consell de Govern va aprovar el projecte de llei sobre l'exercici de les competències transferides o delegades per la CAIB als consells insulars, l'alarma se'ns va disparar, i quan vàrem tenir ocasió de conèixer el seu contingut vàrem poder comprovar com les primeres sospites estaven plenament fonamentades. El projecte de llei en qüestió no era més que un intent de modificar la Llei de consells atemptant contra la seva naturalesa jurídica, usurpant funcions que sols competen als consells, i instaurant una perillosíssima pràctica que permet fugir del control democràtic la gestió de les competències transferides o delegades.

El projecte de llei, les esmenes a la totalitat del qual debatem avui, comença per partir d'una premissa falsa. Diu a l'exposició de motius -i ho citaré textualment-: "assoleix l'objectiu de regular el funcionament dels consells insulars en el seu règim competencial propi o delegat". Però, quina ment brillant pot haver tengut la lluminosa idea d'entrar a sac dins les atribucions que l'Estatut atorga als consells insulars quan determina que els consells tendran potestat reglamentària organitzativa per regular el propi funcionament (article 46.3)? Hi ha algú que pugui dubtar, encara, que no s'ha de regular el funcionament dels consells més que des dels propis consells i que, en qualsevol cas, la regulació del seu funcionament ve donada per la legislació bàsica de les entitats de règim local que, com la pròpia Llei Reguladora de les Bases de Règim Local estableix, afecta plenament els consells insulars?

És aquesta la que discutim avui, per tant, una llei que significa, de fet, una involució del tractament dels consells insulars, instaurant un règim de tutela de l'exercici competencial, una llei que significa -que significaria si s'aprovàs, i esperem que no sigui així, encara que les darreres notícies ens fan pensar el contrari- una modificació per la porta falsa de la Llei de consells en el sentit més regressiu, en el sentit més desfavorable a l'autonomia dels consells consagrada per l'Estatut. Una llei perillosa -si se'm permet l'expressió- que, en realitat, promou l'existència de dos consells dins cada consell insular, amb composicions diferents, amb funcionaments diversos, amb normes procedimentals pròpies i diferenciades, la qual cosa pot embolicar, més encara, als ciutadans, i provocar l'esquizofrènia dins la institució que, en uns moments, i per segons què, actuarà com a corporació local, i en altres, actuarà com a institució de la Comunitat Autònoma.

Però, quin és el fons de la qüestió? Quin interès té el Govern, i el grup del PP-UM que li dóna suport -per cert, ni dona realment avui?-, quin interès té en aprovar aquesta llei amb un contingut que, saben perfectament, ha de ser una font permanent de conflictes? Jo pens que el bessó de la qüestió està en la creació dels òrgans específics a què fan referència els articles 2, 5, 6 i 7 del projecte del Govern.

En efecte, el projecte permet que la Llei de Transferències determini els òrgans dels consells que les hagin d'exercir, deixant oberta la possibilitat que es creïn òrgans específics amb aquesta finalitat, uns òrgans, la composició dels quals serà determinada per cada consell insular. És a dir, dóna un caràcter general al que ja es va fer amb la llei d'atribució de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, amb la qual cosa, en primer lloc, resulta que es transfereixen les competències no als consells, sinó a un òrgan creat per aquells, amb una composició decidida sense més criteris que els continguts en aquesta llei, ignorant les normes d'organització, funcionament i règim jurídic aplicables als consells, segons la llei bàsica, no sols quan aquests assumeixen les competències en virtut de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, sinó també quan es coneixen les que les corresponen de conformitat amb l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia.

Amb quin objectiu? Reforçar el criteri que s'ha aplicat a Eivissa i Mallorca quan han hagut de decidir la composició de les comissions insulars d'urbanisme, una composició monocolor, que si hi afegim el fet que aquests òrgans no dependran jeràrquicament de cap altre òrgan del consells, ens demostra que el que realment es fa és portar part de les seves potestats al ple del consell insular. I és aquesta una contradicció greu, ja que, precisament, és la delimitació entre les competències del plenari, on hi participen tots els membres del Consell, i la dels òrgans unipersonals, President, o dels que no necessàriament han de mantenir la presència de tots els grups, el que garanteix l'exercici del principi constitucional de la participació entesa com a fonament de la democràcia, el dret de les minories, encara que determinades minories, increïblement, donin suport a la totalitat d'aquest projecte.

Podria donar-se el cas, així, que un Consell decidís una composició de l'òrgan específic corresponent a una competència transferida de tal manera que cap dels seus components no fos un membre del consell insular. És possible, segons aquesta llei. I que, fins i tot, el President, segons l'article 5.2, delegàs la presidència en un membre de l'òrgan no conseller. Podria succeir, igualment, que aquest fet es repetís en tots els possibles òrgans creats a partir de cadascuna de les transferències que, pot ser, per l'any 2100, tendran els consells, de tal manera que la comissió de coordinació dels òrgans específics existents -article 6.2 d'aquesta llei- es convertiria en un consell insular dins el consell insular, amb la particularitat que aquesta coordinadora molt possiblement -què dic, molt possiblement? segur- tendria una quota de poder sensiblement superior a la que pugui detentar el consell insular, l'autèntic consell insular, l'elegit pels ciutadans.

I aquí, el fet que sigui un menorquí el que els parla, Sres. i Srs. Diputats, entenc que dóna legitimitat al plantejament. Un menorquí solidari amb els problemes que

tenen les altres illes, no un menorquí que pensi que els de la nostra illa estan solucionats. Perquè vostès saben que, en el cas de Menorca, la composició de la Comissió Insular d'Urbanisme ha respectat la pluralitat de la composició del Consell, de tal manera que totes les forces polítiques hi tenen presència proporcional, i que l'Entesa de l'Esquerra de Menorca s'ha romput el pic perquè això fos possible -a l'anterior legislatura i en aquesta.

I jo desafii el Sr. Huguet que expliqui als seus companys de Mallorca i Eivissa quines dificultats ha representat aquesta composició plural. Quins problemes ha causat la presència de totes les forces polítiques amb representació al Consell dins el si d'aquesta comissió? S'ha bloquejat el funcionament? S'ha reduït l'efectivitat? S'han retardat els processos administratius? Més encara, a Menorca, des del primer dia, 5 de novembre de 1990, els recursos, -els que fins ara s'anomenaven recursos d'alçada-, han anat al ple del Consell. Sr. Huguet: ens vol dir si ha resultat un destorb aquest funcionament? Millor encara, els ho vol dir a ells, als seus companys, els que votaran a favor d'aquesta llei que implica, que obri les portes que es mantenguí tot el contrari?

És a dir, en el seu moment, es va dir, com a raonament que avalava el fet que no es poguessin presentar recursos d'alçada davant el ple, la presència, dins les comissions, de representants del Govern, dels comissaris polítics, com els vàrem batejar. Ara desapareix aquesta presència imprescindible, deia el Govern, i ens alegrem que el Govern canviï de postura. Com s'explica, per tant, ara, aquesta no dependència jeràrquica dels òrgans específics respecte dels plens del Consell? No és més que una forma ambigua per determinar que els recursos es plantejaran davant l'òrgan específic i es resoldran allà, és a dir, que en aquests òrgans que no estaran formats obligadament per membres elegits per tots els ciutadans, finalitza la fase administrativa, amb la qual cosa es manté el secretisme i es furta al plenari la capacitat de decisió, la capacitat d'intervenció en l'execució d'una competència amb la que no hi pintarà res. Ells s'ho fan, ells s'ho cusen, però m'han de perdonar si torn a insistir en la mateixa qüestió. Si no ha representat cap problema el funcionament que va adoptar el Consell Insular de Menorca, de què tenen por? Com és possible que defensin que l'òrgan sobirà del consell insular, l'elegit democràticament pels ciutadans, el plenari, no sigui jeràrquicament superior que qualsevol dels òrgans específics que es puguin crear?

Ja sé que em poden dir que la llei que esmenam, la llei Gilet, la llei Blasco -no sé què li hauríem de dir- no obliga a una composició no plural dels òrgans específics que es puguin crear. El que fa és traslladar el debat a cada Consell i, com poden suposar, l'experiència de les comissions insulars d'urbanisme ens ha escaldat. A gat escaldat aigua tèbia li basta, Sr. Huguet.

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, la Llei de Bases de Règim Local estableix el principi que les decisions més transcendents de les corporacions locals han de ser adoptades pels plens, o almenys, per òrgans col·legiats de composició plural.

És cert que les illes són institucions de la Comunitat, i que això implica una sèrie de conseqüències jurídiques, però cap d'elles no provoca canvi o mutació en la naturalesa local que tenen les illes, o transforma aquestes corporacions locals en ens de gestió burocràtica o no representativa. I és il·lustratiu que la llei de bases prohibeixi taxativament la delegació a la Comissió de Govern o al President del Consell, òrgans no plurals, de determinades competències que es reserven exclusivament al plenari com a òrgan sobirà.

Però és que, d'altra banda, els òrgans específics no es poden considerar òrgans complementaris del consell insular, ja que, en assumir competències en qualitat de pròpies, no es limitaran a estudiar, informar, o emetre consultes sobre els assumptes que hagi de decidir un altre òrgan, sinó que són vertaderament, òrgans decisoris. Però fins i tot, com a òrgans complementaris, l'oposició tendria dret a ser-hi present, article 32.3 de la llei de bases, més raó que mai per participar en els decisoris perquè, si per menys la llei exigeix participar, per més, no ho ha de fer?

Per tant, si els òrgans específics són de composició monocràtica, i tenen capacitat per gestionar amples competències, no estarem davant una contradicció flagrant quan, a través de la llei Blasco-Gilet que debatem, obrim les portes que sigui cada Consell qui decideixi la composició dels mateixos sense cap limitació que assegurí una composició plural? Podria succeir, si s'aprovàs la llei Gilet, aquesta llei que ens deixa en herència abans de convertir-se en el gran absent, que quan es transferirien les competències previstes a l'article 39 de l'Estatut, i es lliuri cadascuna d'elles a un òrgan específic, en el que poden no estar representats els grups polítics, podria succeir, dic, que els temes importants i transcendents, que poden afectar el futur de cada illa, siguin resolts per comissions o òrgans no representatius, integrats sols pel grup majoritari, formats també per membres que no són consellers, i en canvi, tots els consellers tendran accés, i podran discutir i participar en totes les fases del procés de decisió en els temes menors quan el Consell actuï en les competències locals, o sigui, de diputació. En l'important no es participa, en les decisions menors, sí.

I pot resultar xocant la dualitat administració local-institució de la Comunitat Autònoma amb aquest sistema de funcionament que vostès ens volen imposar en el cas de la competència d'administració local, en procés d'atribució per llei que hem de debatre d'aquí a uns moments. Així les competències en aquesta matèria que ja tenen els consells a través de la Llei de bases, en aquest cas, fins ara, són exercides pels plenaris, amb garantia de representació de la pluralitat. En canvi, les que li siguin atribuïdes per la Llei de Transferències podran ser executades per l'òrgan que es creï sense representació de la pluralitat de les forces polítiques. Més encara. Les competències que el Consell General

Interinsular va delegar als consells en aquesta matèria, i que ara transformen en llei s'han exercit en aquests deu anys pel plenari, i ara podríem furar al mateix l'exercici d'aquesta competència per donar-la a aquest òrgan que es pot crear. Pot sonar ridícul, però és així. Anam o no anam cap enrera com els crancs?

Jo voldria sincerament que el Govern ens explicàs, de forma que ho poguéssim entendre, Sra. Estaràs, quina pretensió, quin objectiu persegueixen amb aquesta no dependència no jeràrquica dels òrgans específics? Creant realment una nova administració a cada illa, la dels òrgans específics, que una volta coordinats constituïran un vertader poder? Ens poden dir, senyors del Govern, com el ple del Consell pot aprovar la memòria sobre la gestió de la competència transferida que, segons l'article 24 amb la Llei de consells s'ha de remetre anualment al Govern? Com ho fa, si és possible que no hagin tengut coneixement del que ha fet aquesta comissió en tot l'any?

Vostès coneixen, Sres. i Srs. Diputats, n'han sentit parlar del principi general del règim econòmic-financer, que és el pressupost únic. Si el pressupost del Consell és únic, se suposa que, dins aquest, hi haurà partides d'ingressos i despeses corresponents a les competències transferides. Han llegit l'article 12.3? Es treu del plenari, òrgan sobirà, la potestat en matèria econòmica o fiscal. En realitat, pot succeir que el plenari aprovi un pressupost del que mai més en sàpiga res? I la liquidació del pressupost, qui l'aprovarà? Ens volen forçar, Sra. Estaràs, a presentar una qüestió d'inconstitucionalitat? Jo pens, sincerament, que els assessors -ben pagats, per cert- d'aquesta llei Gilet, els han deixat un bon *fandango*. I el millor del cas és que l'autor del bullit se'n va, i els deixa a vostès per administrar-lo. Quina herència, Sra. Estaràs! Quina herència, quin desastre!

I una breu pinzellada a la qüestió del control. La llei que vostès pretenen, la llei Gilet-Avelí, o el que sigui, no s'hi posa per poc. Dobles controls. Els mateixos que l'Estat fa a les autonomies, a les Comunitats Autònomes, i a més a més, hi afegeixen el control de revisió dels actes i acords que es fan a les corporacions locals. Vostès són uns centralistes.

I un detall per fer-los riure, Sres. i Srs. Diputats. Si els acords s'han d'adoptar per majoria absoluta, article 12 apartat e, com és possible que el President desempati amb vot de qualitat? O no saben que majoria absoluta és la meitat més un, i no és possible l'empat? Ni això els han explicat els assessors? Tan car com els han cobrat? Per l'amor de Déu, canviïn d'assessors, o els facin un descompte. Aquestes equívocacions són impresentables.

Finalment, vostès creuen que es pot posar a un llei que si el Govern la incompleix, si no paga, concretament, els consells insulars donaran per anul·lada la llei? En què pensaven quan varen redactar aquest article 28? Què no ho saben que ni el propi Rei, que signa les lleis, ni el President de la República a cap país, pot decidir per si mateix que es deixi de complir una llei? O sigui, que una llei aprovada per aquest

Parlament, signada en nom del Rei per l'Hble. President de les Illes Balears, es deixa de posar en pràctica quan un Consell realitza un plenari, detecta que el Govern es retarda a pagar, s'ha acabat, s'anul·la la llei, i el Parlament no sabem què fa?

Senyors del Govern i senyora. Quan aprovin un projecte de llei facin-ho amb més cura. Canviïn d'assessors, que els duen pel mal camí. Aquest no és el camí de progrés, i encara els cobren car. I sobretot, consultin-ho amb el seu propi grup, on hi ha gent prou assenyada, no sigui que succeeixi com ara, que el PP-UM ha hagut de presentar set esmenes, set, a la seva pròpia llei. Quina herència, Déu meu! Quina herència!

I és aquest el que la Sra. Estaràs, fa un moment, qualificava com a procés sense...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Acab, Sr. President. ... com a procés sense presses, però sense pauses, amb aquella recordada frase d'aquell senyor que es glorificava de pensar que ho deixava tot fermat i ben fermat. Desgraciat aquest procés, Sra. Estaràs! Desgraciat pel que suposa de fer-mall, desgraciat pel que suposa d'entrar a sac en l'autonomia dels consells, desgraciat pel que significa d'instaurar un sistema burocràtic i molt poc democràtic, que permet negar el principi de la participació plural. Desgraciat, Sra. Estaràs, perquè representa modificar la Llei dels consells insulars per la porta falsa, una llei per la qual es va cercar un consens que era fonamental. Desgraciat -acab, Sr. President- tant que, probablement, fins i tot una part del grup que dona suport al Govern, no els mantindrà el seu suport en aquesta qüestió. Mirin fins quin punt rompen el consens en una qüestió que ha d'esdevenir fonamental per desenvolupar el desenvolupament institucional de la nostra comunitat.

Sra. Estaràs, sort que vostès sempre tenen a qui agafar-se per aconseguir suport difícilment explicable. Lamentable, senyores i senyors diputats, senyors del Govern i senyora, lamentable. I els diputats d'Eivissa i Menorca votaran aquesta llei sense posar-se una mica vermells? Jo és que he de pensar..., sincerament, no m'ho puc creure. La seva victòria, senyors del Govern, els ha de resultar tírrica, i més prest que tard s'ha de demostrar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. D'aprovar-se aquesta llei, tot el disseny, tot el projecte descentralitzador de l'Estatut d'Autonomia, quedarà desnaturalitzat, perquè les competències traspassades als consells insulars continuaran tutelades pel Govern; perquè la gestió política i administrativa de les competències traspassades als consells serà molt més fosca, molt menys transparent, menys controlable, menys democràtica que la que és exigible al Govern i al Parlament de la Comunitat Autònoma. Som davant una llei pensada a la defensiva, a la contra, contra les minories representades als consells insulars, contra l'autonomia política dels consells insulars. Pobres consells insulars, que havien de ser pilars de l'autonomia! I després de deu anys de tenir l'obra aturada, ara se'ls proposa ser soterranis, coves obscures, on es decidirà obscurament, sense claredat i sense participació.

El projecte de llei és inacceptable, perquè no respecta la potestat auto-organitzativa dels consells insulars; perquè estableix formes de coordinació i control tan genèriques i d'oportunitat que permeten la intervenció i la tutela política del Govern, consagren un doble règim de funcionament, jurídic, econòmic i polític del consell insular en funció de la matèria que es tracti. Permet que el ple i els òrgans plurals i representatius del Consell no tan sols siguin exclosos de les decisions importants, sinó, a més, del seu control. El projecte de llei és, de fet, una revisió a la baixa de la Llei de consells insulars, i suposa la subordinació d'aquests al Govern de la Comunitat.

Un dels arguments més repetits per justificar el projecte de llei és que els consells insulars són alguna cosa més que administració local. Són els consells insulars alguna cosa més que simple administració local? És evident que els consells insulars tenen una personalitat pròpia dins el conjunt de les administracions locals. La Constitució Espanyola els dedica una menció expressa a l'article 141: "En els arxipèlags les illes tendran, a més, una administració pròpia en forma de cabildos o consells". L'elecció directa dels membres dels consells insulars, que és anterior a l'Estatut d'Autonomia, ja que procedeix del decret llei regulador de les eleccions de 1979, l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, que estableix un amplí llistat de competències sobre les quals els consells insulars tendran la facultat d'assumir competències. Però disposar de més competències no suposa, no comporta, un règim jurídic diferenciat. L'Ajuntament de Palma té més competències que l'Ajuntament, per exemple, de Sant Antoni de Portmany, perquè és una capital de província, té més de 50.000 habitants i, per tant, d'acord amb la llei, pot resoldre definitivament sobre determinats instruments de planejament. Però tant l'Ajuntament de Palma, que té més competències, com l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany, estan sotmesos i es regeixen pel règim local.

Disposar de més poder tampoc no implica un règim jurídic diferent. És indubtable que l'Ajuntament de Barcelona, o l'Ajuntament de Madrid, amb pressupost importantíssim, tenen més poder polític que l'Ajuntament de Búger,

per posar un exemple, però tots dos, Búger, Barcelona, Madrid, es regeixen pel mateix règim jurídic local. Els Ajuntaments de Madrid i Barcelona funcionen descentralitzadament, amb moltes decisions a nivell de districte, però les característiques definitòries del règim local -participació plural, autoadministració- estan garantides. Que no se'ns digui que necessitam un altre règim per donar més agilitat a la gestió: el règim de funcionament burocràtic no necessàriament és més àgil que el règim local. L'Ajuntament de Madrid gestiona, en règim local, 330.000 milions de pessetes, l'Ajuntament de Barcelona gestiona en règim local 180.000 milions de pessetes. Suposam que no els gestionaran tots aquests en matèries senzilles i no complexes. La complexitat res té a veure amb el sistema de funcionament.

Els consells insulars són administració local, són entitats locals, així ho diu la Llei de Bases de Règim Local, així ho diu el Reglament d'Organització. Es diu que es pot legislar lliurement, al marge de la Llei de Bases de Règim Local, als consells insulars perquè aquests són institucions de la Comunitat Autònoma, i que la Comunitat Autònoma té competència exclusiva, d'acord amb l'article 10.1 de l'Estatut, sobre la organització, règim i funcionament de les seves institucions d'autogovern. Som davant un argument falaç. Les illes són institucions de la Comunitat, però no són institucions d'autogovern.

L'article 18 de l'Estatut distingeix clarament entre l'apartat 1, que és l'organització institucional autonòmica -Parlament, Govern i President-, i l'apartat 2, que diu "els Consells Insulars tendran el govern i l'administració de les Illes". La disposició transitòria novena encara és més clara en la distinció entre el que són institucions d'autogovern i el que són consells insulars. Diu: "les institucions d'autogovern de les Illes Balears hauran de respectar les competències que els consells insulars -que són una altra cosa- hagin rebut de l'òrgan pre-autonòmic". Llegeixin els debats parlamentaris al Congrés dels Diputats, i llegeixin el que deien els Srs. Matutes, el Sr. Martín Villa, el Sr. Mir Mayol, sobre aquesta qüestió, del que són institucions de la Comunitat Autònoma i del que són institucions d'autogovern de les Illes Balears.

Però és més, hi ha sentències del Tribunal Constitucional, del 83 i posteriors, que han deixat clarament establert que la competència exclusiva de les Comunitats Autònomes sobre organització del règim de les institucions d'autogovern queda circumscrita a l'Assemblea Legislativa, al Govern i al President de la Comunitat.

A més, que els consells insulars siguin institucions de la Comunitat Autònoma té unes conseqüències, evidentment. Tenen iniciativa legislativa davant aquest Parlament, sempre que tinguin l'aval d'un grup parlamentari, o d'una quarta part de diputats, tenen bandera i símbols propis, tenen representació a la Comissió Tècnica Interinsular, que és un òrgan molt important

dins l'estructura de la Comunitat Autònoma, tenen facultats d'assumir les competències de l'article 39, tenen la representació ordinària del Govern a cada illa... però cap d'aquestes potestats, com ha dit molt bé el Sr. Orfila, cap d'aquestes potestats, com a institucions de la Comunitat Autònoma, suposen mutació de la naturalesa local que tenen les illes ni la seva transformació d'ens representatius a ens burocràtics o no representatius. Així la Llei de Bases de Règim Local diu, a l'article 41: "Els Consells Insulars de les Illes Balears, als que són d'aplicació les normes de la llei present, que regulen l'organització i funcionament de les diputacions provincials, assumeixen les seves competències d'acord amb allò que disposa aquesta llei, i les que els corresponguin de conformitat amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears".

El Tribunal Constitucional ha estat especialment curós a defensar les incorporacions locals davant els excessos legislatius de les comunitats autònomes, i fins i tot a la sentència del 81 diu: "Com a titulars d'un dret d'autonomia constitucionalment garantida, les comunitats locals no poden ser deixades, en el que pertoca a la definició de les seves competències i a la configuració dels seus òrgans de govern, a la interpretació que cada Comunitat Autònoma pugui fer d'aquest dret".

Per tant, s'ha d'interpretar que als consells insulars els són d'aplicació les normes que regulen l'organització i funcionament de les administracions locals provincials, amb independència de les competències locals o autonòmiques que exerceixin. I així ho reconeix la nova llei de 1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, quan corrobora l'aplicació del règim local als cabildos i als consells insulars. Per tant, és la naturalesa de les institucions, i no l'origen de les competències que els pugui transferir, el que determina el règim jurídic aplicable. Hi ha prou exemples per avalar aquest plantejament. Hi ha competències d'origen local, provincial, que han estat transferides a les Comunitats Autònomes uniprovincials, com La Rioja, Múrcia, o Cantàbria, i són exercides d'acord amb el règim jurídic autonòmic, no d'acord amb el règim local. És la naturalesa de l'òrgan que rep les competències la que estableix el règim aplicable, i no la procedència d'aquestes competències.

El projecte del Govern permet la creació d'òrgans específics per a la funció executiva i la gestió de noves competències que no depenen jeràrquicament del ple del Consell. Això no és més que una pura argúcia jurídicista per eludir la possibilitat que el ple resolgui els recursos que es plantegin contra els acords de les comissions específiques.

Però, a més, si l'òrgan específic, Sres. i Srs. Diputats, no depèn del ple, qui controla políticament aquest òrgan? Al sistema democràtic tot òrgan executiu, té un contra-poder controlador fiscalitzador. Quin serà l'òrgan, a l'estructura que el Govern ha pensat, per als consells insulars? És el ple del Consell? Podrà el ple del Consell fer comparèixer els responsables polítics dels òrgans específics? Podran els consellers, membres del ple, demanar documents i tenir dret que se'ls facilitin? Podrà el ple aprovar mocions que condi-

cionin la presa de decisions dels òrgans específics i tenir dret al seu compliment? Amb quina regulació podrà el ple fer aquestes actuacions de control? Amb el reglament d'organització i funcionament de les administracions locals? Arribaran vostès a l'absurd de no acceptar l'aplicació de la Llei de Bases de Règim Local, però sí l'aplicació del reglament que es derivi d'aquesta llei?

Per altra banda, considerar el ple del Consell com a un parlament, controlador i impulsor de la gestió d'un govern insular, extern al propi ple, és pura ficció. No es correspon amb la realitat. El ple del Consell és l'assemblea dels elegits, per elecció directa i per circumscripció única, que es regeix pel principi d'autodeterminació, no pel de gestió burocràtica. El ple és l'assemblea d'una corporació de base territorial i representativa, al qual correspon resoldre sobre moltes de les qüestions administratives que competen a la corporació, les més importants i transcendents. El ple intervé, per tant, en el govern i en l'administració insulars, però no és un parlament. Un parlament democràtic, occidental, mai no podria estar presidit pel President del Govern, i el ple del Consell sí que hi estaria.

El Consell no té reglament de caràcter parlamentari, només té el ROF o el Reglament Orgànic que es pugui fer dins el que permet el Reglament d'Organització i Funcionament, règim local. El ple del Consell, els plens dels ajuntaments, no són parlaments, són governs ampliat, són assemblees que prenen acords executius en matèries executives. Aquesta és, precisament, la principal característica del règim local, del règim representatiu de base territorial.

Altres aspectes a destacar del projecte de llei: els òrgans específics, com ja s'ha dit amb anterioritat, no tenen per què ser formats per membres electes, per consellers dels consells insulars. Un exemple més del nivell de perversió a què ens condueix aquesta llei. El Govern es reserva possibilitats il·limitades i obertes de coordinació, sense garantir l'autonomia insular. Es reserva la resolució de qualsevol expedient, simplement al·legant que hi ha a la decisió elements que transcendeixen l'àmbit insular, quan prèviament, una llei d'aquest Parlament ha transferit la competència. És com si al nostre convidat li diguéssim: "vostè vagi menjant, aquest és el seu plat, però els trossos que m'agradin més ja me'ls menjaré jo". Quina transferència és aquesta? La transferència d'una competència, que no s'ha de confondre amb una matèria, suposa el reconeixement pel Parlament que aquesta competència cau dins l'àmbit dels interessos insulars. Establert això per llei, el Govern no ha de poder interpretar, cas per cas, si hi ha o no interessos suprainsulars afectats per poder intervenir directament en la supervisió.

Amb aquesta llei, Sres. i Srs. Diputats, es crea una doble administració insular. Una local representativa, una altra de gestió burocràtica, amb dos processos de

presa de decisions, amb dos règims jurídics, amb dos règims econòmics, amb dues formes de control d'execució del presupost, amb dos sistemes diferenciats de participació política. Bona manera de fer entenent la seva doctrina d'administració única. On hi havia una administració, encara jove i poc entesa pel poble, ara n'hi haurà dues. Ens trobaríem, a més, davant l'absurd que el Consell Insular, en exercir competències atribuïdes per l'Administració Estatal, o sigui, la Llei de Bases de Règim Local, es regiria pel règim local, però per exercir competències procedents de la Comunitat Autònoma, ho faria pel règim de funcionament de l'Estat, que és el de gestió burocràtica. Quin formós galimaties!

Amb aquesta llei, Sres. i Srs. Diputats, es configura un règim d'excepció, de permanent govern per decret, es permeten nous òrgans aliens als electes per marginar els consellers de les minorïes; cap disposició no preveu el paper del plenari del Consell, els drets i obligacions dels consellers en relació amb les noves competències, garanties per fiscalització i control, dret a la informació, decisions sobre normes, plans, programes, reglaments, etc. Sres. i Srs. Diputats, prou lleis de *detente mientras cobro*, com es deia de les males edificacions de la llunyana posguerra espanyola! Prou lleis de *usar y tirar!* Entre tots, Sres. i Srs. Diputats, hem convertit els consells insulars, el seu règim jurídic i polític, en un nu de guardians. I aquest Parlament, en lloc de continuar enredat en una interminable batalla que cada dia fa més problemàtic que aquest embull pugui ser resolt, que aquest nu pugui ser desnuat, s'hauria de convertir en un Alexandre el Gran col·lectiu, per tallar-lo, per superar-lo, deixant obert el camí cap a un equilibrat i harmònic repartiment del poder dins la comunitat balear. Moltes gràcies. Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A mi m'agradaria començar llevant un poc de ferro a certes intervencions que hi ha hagut aquí perquè aquest no és el debat final d'una llei, sinó que és l'inici del procés de tot un debat, i, a la vegada, si m'ho permet el President, jo demanaria que el Grup Socialista tengués el mateix respecte a aquest portaveu, molt més humil i senzill, si volen vostès, que aquest portaveu ha tengut, en tot moment, quan ha intervingut el seu. Si no, poden fer ús del que han fet al principi del debat.

Dit això, hi ha una cosa que m'ha cridat molt l'atenció, i són les grans virtuts de la Llei de Bases de Règim Local. O és que no tenim memòria? O és que el govern socialista no va promoure aquesta Llei de Bases de Règim Local, i va substituir la comissió permanent on hi havia d'haver participació de tots els grups polítics, per una comissió permanent, amb unes competències concretes de gestió, que li era transferida per l'administració local, que donava i possibilitava que fos monocolor? Perquè té raó el Sr. Orfila, vostè té tota

la raó. Vostè va haver de lluitar molt, moltíssim, perquè la comissió de govern del Consell Insular de Menorca, quan governava el partit socialista, fos plural. Va haver de lluitar molt, i això era un camp de batalla pel pacte. Per tant, en aquest sentit, no es pot jugar, Sr. Moragues...

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als diputats, per tal de poder continuar el fil del debat. Sr. Moragues, no està en ús de la paraula, vostè. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Jo li diria que es posi tranquil, que dia 6 arribarà prest.

EL SR. PRESIDENT:

Això em correspon dir-ho a mi, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per tant, en aquest tema, el que sí els he de dir als qui apel·laven que la Llei de Bases de Règim Local permet una participació democràtica de totes les minorïes, això va en funció de la majoria que governi, si vol tenir una comissió de govern monocolor o no la vol tenir, i punt.

També la Llei de Bases de Règim Local estableix que el plenari s'ha de reunir, com a mínim, una vegada cada tres mesos. La voluntat de reunir-se més d'una vegada cada tres mesos, depèn també del reglament que tenguí cadascuna de les corporacions locals.

Jo crec que aquestes eren unes matisacions que s'havien d'haver fet des del principi, perquè la reflexió d'avui ha de ser a veure si els consells insulars són només unes institucions creades com a òrgans d'administració local o bé, des que s'aprova l'Estatut d'Autonomia, aquestes queden incorporades, els consells insulars queden incorporats com a institucions de la Comunitat Autònoma. S'ha de dir d'una banda, i s'ha de saber, què és el que vol l'Estatut que siguin els consells insulars. I aquí, evidentment, hi ha diverses interpretacions, i jo crec que totes les interpretacions, almenys aquest grup té un altre tarannà, són respectables, i no feim comentaris en veu baixa.

Resoldre la qüestió fonamental és i no és una altra cosa a veure si són només institucions locals a les quals es transfereix l'execució de determinades competències de la Comunitat Autònoma, o són també institucions d'aquesta comunitat autònoma. I suposat això darrer, són institucions d'autogovern i són institucions que poden decidir sobre les competències que els siguin transferides per la Comunitat Autònoma, amb un règim

jurídic que no té perquè subjectar-se al règim jurídic que estableix la Llei de Bases de Règim Local? Aquestes són les qüestions fonamentals a resoldre, perquè la resposta que es doni a aquestes qüestions determinarà com es gestionen les competències en el si dels consells insulars. Perquè la naturalesa jurídica dels consells insulars ha vingut perfectament determinada amb les darreres sentències i amb els darrers actes judicials del Tribunal Constitucional, al qual més enavant em referiré, concretament en el tema de les comissions insulars d'urbanisme.

Inicialment, els consells insulars neixen com a òrgans d'administració local, i això és cert, però en el moment que es promulga l'Estatut d'Autonomia, els consells insulars, a més de ser òrgans d'administració local, són també institucions de la Comunitat Autònoma. Aquest és el sentit que nosaltres donam als consells insulars, que no només són òrgans d'administració local i que, per tant, no tenen necessitat imperiosa d'haver de ser regides per l'administració de bases de règim local. És evident que en aquelles competències que li vénen donades per la Llei de Bases de Règim Local, han d'ajustar tot el seu funcionament al que és la legislació de bases de règim local. Però també és evident que el mateix Estatut d'Autonomia, l'article 39 concretament, i l'article 37, configuren els consells insulars com a institucions de la Comunitat Autònoma, als quals els correspon el govern, l'administració i la representació de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera -article 37 de l'Estatut. El caràcter institucional dels consells, de l'article 18, introduït al títol tercer, ho diu clar: "l'organització institucional autònoma serà integrada pel Parlament, el Govern i el President de la Comunitat Autònoma". Punt dos. I és únic, no es pot dividir aquest títol III, i resulta que és l'únic article. És un títol amb un únic article. I el punt dos diu: "correspon als Consells Insulars el govern, l'administració de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i les illes adjacents a aquestes".

Són els consells institucions de la Comunitat Autònoma? És ben clar que sí. Aquest Parlament té potestat legislativa per legislar com s'ha de tenir la gestió o l'execució d'aquelles competències que siguin transferides als consells insulars i que són de la Comunitat Autònoma? És clar que sí. I s'ha de subjectar això a la Llei de Bases de Règim Local? És clar que no. I això és irrefutable, avui, irrefutable que és que no, perquè hi ha les sentències i els darrers actes judicials del Tribunal Constitucional que així ho diuen. Ho diuen clar i llampant.

Per tant, jo crec que un tema important és el debat que feim avui, a veure si pot, aquest Parlament, en base a aquesta competència, modificar el règim jurídic dels consells insulars o introduir nous òrgans a la seva estructura quan actuïn com a institucions autònòmiques.

Amb la primera llei de transferències, amb la Llei d'Urbanisme, es crea una comissió específica per gestionar aquestes competències, i per resoldre sobre aquesta matèria. I, evidentment, Sr. Orfila, té raó. A Menorca nosaltres no

tornam vermells per aprovar aquesta llei. La representació, qui l'acorda? El Parlament? No, el plenari. Cada Consell va acordar quina seria la composició de la Comissió Insular d'Urbanisme, i cada plenari, en ús al seu debat intern, i en ús al seu debat de ple, decideix, no sols la composició, sinó el règim de funcionament, i amb això apel, almenys, al benefici que tots hi vàrem participar per igual. Perquè el que va ser la composició de la Comissió Insular d'Urbanisme, tant va ser abans com després. S'ha respectat escrupolosament, per tant, no és mèrit de ningú.

Però és que als altres consells insulars, nosaltres, des de Menorca, no tenim perquè dir-los com han de fer la seva organització. I aquest Parlament, el que diu, si s'aprova aquest text, és -agradarà o no agradarà, en això hi pot haver opinions- donar el màxim d'autonomia a cada consell insular perquè decideixi quin ha de ser el seu funcionament i quina ha de ser la seva regulació. I això pot agradar o no, però és que és així de clar i jo, llavors, si tenc temps, faré el repàs dels diferents articles.

El llistat de competències que ens diu l'article 39 és substancialment diferent al llistat de competències que vénen a la Llei de Bases de Règim Local, perquè han de recordar perfectament l'article 39. Diu, i crec que val la pena, en aquest moment, llegir-lo: "Els Consells Insulars, a més de les competències que els corresponen com a corporacions locals..." -per tant vol dir que, com a corporacions locals, en tenim unes- "...tendran la facultat d'assumir dins el seu àmbit territorial la funció executiva i de gestió en la mesura que la Comunitat Autònoma assumirà competències sobre aquestes, d'acord amb aquest Estatut, amb les matèries següents". I diu que aquestes competències, tornant a fer referència a la sentència, a l'acte judicial, els ha de regular aquest Parlament, i aquest Parlament dirà com s'han d'exercir aquestes competències. I aquesta llei el que fa, precisament, és donar aquest marc jurídic d'homologació entre tots, però d'autonomia respecte de la seva organització i de la gestió d'aquestes competències a cadascun dels consells insulars. I això és així de clar.

En aquest tema que avui ens ocupa, jo he lamentat molt que s'hagi fet una lectura segada del projecte de llei, una lectura segada, tot i anunciant que, per part del nostre grup, estam totalment oberts que al debat de ponència i de comissió s'introdueixin tots aquests elements correctors que millorin aquest projecte de llei, i la prova d'això, -i no em ruboritzo, Sr. Triay, no tiri aquesta pedra als altres grups-, vostè sap que una de les virtuts dels grups parlamentaris, encara que donin suport al Govern, és estudiar els seus projectes de llei i si veuen que hi ha esmenes a presentar, presentar-ne, i nosaltres ho feim, com ho varen fer vostès al Congrés de Diputats tantes i tantes vegades, la darrera, per exemple, a la Llei de vaga- i això s'ha de tenir clar, només faltaria que a aquest grup parlamentari li sostraguessin la facultat

més pura de la democràcia, que és que cada grup parlamentari pugui presentar aquelles esmenes que cregui convenients. O és que no podem presentar esmenes, nosaltres? Sr. Ramon, tampoc no ens ho tiri a això en cara. I en base a aquest sentit, crec que molts de projectes de llei han donat proves suficients que volem arribar a acords i que volem arribar a consens. I aquest també n'és un.

Però crec que val la pena -i passarem per alt una sèrie de comentaris que hagués estat interessant tenir temps per comentar-los- fer el repàs a aquest projecte de llei, un repàs que, forçosament, tots els grups polítics -perquè si no aquí es pot donar una altra impressió-, havien d'haver fet. Jo entenc perfectament ideal, oportuna, per tatxar aquest projecte de llei no d'una presentació, sinó d'una impresentable presentació, o de dir que això és insultant, o que és un *cam-balache*, o que és absurd, o que estam en un estat de setge, és clar. És evident que això avui s'havia de dir, però no s'ha aprofundit en el projecte de llei. No s'han anat a llegir els articles d'aquest projecte de llei, perquè el primer, l'article primer, defineix els consells insulars, que respecte de la regulació de les competències que li siguin transferides, les defineix com a institucions de la Comunitat Autònoma. El segon, l'article segon, determina qui pot exercir aquestes competències i qui és qui decidirà això. Per favor, siguem seriosos, no ho decidirà el Govern de la Comunitat Autònoma, ho decidiran les lleis de transferències. ho decidirà aquest Parlament, si la competència que es dona es dona al ple, al President, o es crea un òrgan específic, ho decideix aquest Parlament. Per favor, no falsegin les paraules. No diguin que el Govern crearà òrgans específics. No, cada llei dirà qui ha d'exercir aquesta competència. Si l'ha d'exercir el President, o l'ha d'exercir el plenari, o l'ha d'exercir la comissió de govern, -que també pot ser que vagi donada a la comissió de govern-, ajustarà el seu funcionament al que és la Llei de Bases de Règim Local, i queda ben clar que això és així. Si l'ha de regir un òrgan específic mirin si aquesta llei dóna autonomia als consells insulars que diu: "respecte de qui determinarà el seu funcionament, les competències transferides o delegades hagin de ser exercides pel ple, pel President del Consell, el ple del Consell Insular determinarà el règim del seu exercici".

L'organització i composició dels òrgans específics a què fa referència l'article 2 d'aquesta llei, seran determinades per cada consell insular, pel plenari de cada consell insular. I el plenari no és un òrgan eminentment democràtic?, i no és un òrgan on hi participen totes les forces polítiques? I evidentment, hi haurà una proposta, però no hi ha cap imposició, per favor, jo vull rompre aquí el fantasma de la imposició, de crear organismes paral·lels, de burles a les minories, perquè això és totalment fals. Hi ha una autèntica participació democràtica a l'hora d'haver de fer la composició d'aquests òrgans per part del plenari, plenari que és sobirà en aquesta decisió, no sols de la composició, sinó que, a més a més, del seu règim de funcionament.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Respecte de d'urbanisme, crec que va quedar ben clar. Jo estic convençut que després, a la rèplica, que m'he deixat una sèrie de punts per això, podrem llegir els actes judicials que va fer el Tribunal Constitucional, concretament en el tema de la Comissió Insular d'Urbanisme, l'acte del Tribunal Constitucional que diu, entre d'altres coses: "*en definitiva, desde la doble perspectiva estructura-función, esta comisión, encuadrada sin duda alguna en el esquema de la administración autonómica balear, en el nivel insular exigido por la circunstancia geográfica, que en otro archipiélago, el canario, y no seguir la original institución de los cabildos, es un órgano suyo, un órgano administrativo pues no sólo consultivo y deliberante, sino también activo, de estructura colegiada y periférica, así como ordinaria externo y ejecutivo. No es, por lo tanto, una institución configurada de carácter representativo y una fisonomía política en suma, que exija una participación pareja como lo exige el artículo 6º de la Constitución*". Per tant, queda claríssim que es pot fer tal com s'ha fet a Eivissa i a Mallorca, o tal com s'ha fet a Menorca, i jo me'n guardaré com de caure aquí de qualificar què és el millor. Jo he de dir que, a Menorca, per a nosaltres, creim que el millor és allò, i amb autonomia plena del nostre Consell ho decidim, i cada Consell pot dir el mateix, perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...perquè el moviment que es va produir, precisament, en base a aquesta composició, i s'ha vist quin ha estat el resultat. El resultat és dir, senyors, els consells insulars és cert que actuen com a administració local, -que és el que diu la Llei de Bases de Règim Local-, però no és menys cert que poden actuar com a institucions de la Comunitat Autònoma en l'exercici d'aquelles competències que li són transferides o delegades per la Comunitat Autònoma, i és aquest Parlament qui ha de marcar el règim jurídic d'aquestes competències que li siguin transferides o delegades, i no necessàriament s'ha d'ajustar a la Llei de Bases de Règim Local.

Però, en qualsevol cas, el plenari sempre podrà exercir control. Com no pot exercir control el plenari si presentam propostes i mocions d'altres competències que no ens corresponen i feim instàncies? No podem demanar documentació? Evidentment que sí, perquè tot anirà incardinat dins una mateixa institució que es diu consell insular.

Per tant, -i amb això acab, Sr. President, disculpi, només és un moment- nosaltres, com a grup, estam disposats a arribar al màxim de consens possible. Crec que és necessari arribar al màxim consens possible. I, per tant, amb la feina dins ponència i amb la feina dins comissió, hi haurà una predisposició d'arribar al màxim d'acords. Només amb una particularitat, que si volem o si l'oposició pretén que tot l'exercici de totes les competències que puguin ser transferides o delegades als consells insulars s'han de regir per la Llei de Bases de Règim Local, únicament i exclusivament, nosaltres, forçosament, hem de dir que no, perquè els consells són qualque cosa més que administració local. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sí, Sra. Munar, Abans de donar-li la paraula, en el sentit que m'havia demanat abans, m'hauria de concretar per part de quin intervingent i quines han estat les al·lusions concretes, i llavors jo determinaré si procedeix o no.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

El Sr. Peralta ha fet menció a Unió Mallorquina i al partit coaligat, i supòs que feia referència al nostre partit.

EL SR. PRESIDENT:

Sense que hagi d'entrar en absolut en el fons de la qüestió, perquè no ho permet l'article 71, té un temps de dos minuts per respondre a les al·lusions.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Peralta: dir que és cert que Unió Mallorquina dóna suport al Partit Popular, dir-li que dóna suport al Partit Popular amb intenció de la governabilitat de les institucions d'aquestes illes, dir-li també que és cert que hi va haver una coalició pre-electoral. Això significa que existien dos partits: Unió Mallorquina i el Partit Popular. Per tant, dos grups de seguidors i cadascun mereixen el seu respecte. Les relacions entre el Partit Popular i Unió Mallorquina s'han de basar, com totes les relacions, en el respecte mutu. I donat que creim que no se'ns ha tengut aquest respecte és per la cosa que, en aquesta ocasió, no donam suport a aquesta proposta que creim que és transcendental per al futur d'aquesta comunitat autònoma.

El que a nosaltres ens estranya, Sr. Peralta, és que vostè lks doni suport, que ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, en aquests moments s'està desviant de l'al·lusió. Si continua en aquest sentit li hauré de retirar la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

També ens estranya el fet que en aquests moments que es parla d'ètica, de moralitat i també d'acords amb partits nacionalistes, no s'hagi tengut, en absolut, en compte el nostre...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, li retir la paraula. Assegui's, per favor. Passam al torn de rèplica... No, no hi ha al·lusions, Sr. Peralta. Passam al torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Vidal.

No està en ús de la paraula, Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Vull que consti en acta la meva protesta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Peralta, en aquest moment començam un torn de rèplica al qual podrà intervenir, però en aquest moment està en ús de la paraula el Sr. Vidal. En qualsevol cas, per contestar a al·lusions fetes no hi torna a haver al·lusions, i màxim en un debat. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Bé, com que només tenim dos minuts i mig, a causa d'aquesta divisió, i com que crec que és al Sr. Huguet a qui he de replicar d'alguna manera, i abans se solia dir vergonya, cavallers, vergonya, però això ho deien els il·lustrats, la gent del carrer ara diu quin paperets hem de fer, i tal vegada hem de fer fer per dur coses endavant.

S'ha parlat aquí de Kafka, jo veig la seva postura, Sr. Huguet, bastant kafkiana. Vostè, President del consell insular d'una illa menor, ha hagut de defensar qualque cosa que, en consciència, sap que no és cert que beneficiï en absolut, sinó tot al contrari, els consells de les illes menors, de les pròpies illes menors. Vostè no es pot convèncer del que..., i a més, vostè, Sr. Huguet, com deia el Sr. Jeroni Roig i Binimelis, que en lloc de dir que se n'anava per la tangent, vostè se n'ha anat amb la tangent.

Jo, en fi, voldria sobretot, dir-li que sobre el que jo li he dit, i recordi que el nostre grup, no jo, el nostre grup, demanava, almenys, un ajornament per avui veure aquí aquestes esmenes a la totalitat. I vostè ha parlat avui aquí, o ha donat paraula que llavors hi hauria un consens, després. Però, Sr. Huguet, com ens podem fiar de la paraula dels polítics? Jo sempre l'havia defensada, jo sempre havia defensat la paraula dels polítics, i s'ha donat una altra postura kafkiana, perquè no ho he dit

jo, ho ha dit el Sr. Peralta que, com a membre del meu grup, havia compromès la seva paraula de suport a aquesta esmena a la totalitat, i ha cridat l'atenció al Sr. Gilet sobre la seva falta de paraula.

Vostès no em poden discutir que havien donat una paraula i que no l'han complida. Compliran ara això del consens? Miri, davant aquest projecte que jo m'atrevesc a qualificar de pretesa donació d'òrgans, -alerta, això pareix que volen donar òrgans als consells insulars, en un gest magnànim, si vostè ho vol acceptar-, jo demanaria al Govern, i sobretot a la privilegiada ment que ha fet que es dugués precisament avui, tres dies abans de la campanya electoral, aquí, aquest tema, li voldria demanar que en lloc de donar òrgans, que, per favor, en sol·licitin, perquè a l'entorn del cervell és allà on pot donar el seny. I, per tant, sol·licitin i escoltin una vegada més la veu del seny, i pensin que una retirada a temps és una victòria, encara ho poden fer, i tan -alerta, que aquí n'hi ha alguns que hauríem de fer de cases blaus- i ho feim. Jo no vull fer el brou verd a ningú en aquesta campanya electoral, però alguns, creient que ajuden a una banda, a qui fan el brou verd? Per favor, per favor. Demanin donació d'òrgans. No n'ofereixin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Sr. Peralta. té el seu torn de rèplica.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, jo, encara que és una qüestió incidental, bé, una qüestió incidental, una qüestió tangencial amb el debat que aquí avui s'ha produït...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Peralta, jo li vull fer una observació. Se li ha concedit un torn per al·lusions a la Sra. Munar. Entenia i entenc que hi ha hagut aquestes al·lusions. He procurat que la Sra. Munar, a la seva intervenció, se cenyís estrictament a l'al·lusió feta. En el moment que no s'hi ha cenyit li he retirat la paraula. No voldria, en aquests moments, haver d'obrir un altre torn d'al·lusions, perquè entenc que no hi ha lloc. És la interpretació que fa aquesta presidència, i, en conseqüència, vostè, en aquests moments, pot fer ús d'un torn de rèplica, normal dins el debat, però no cap altra paraula amb cap altre sentit que sigui distinta al que és un torn de rèplica normal dins el debat. Té la paraula el Sr. Peralta per a un torn de rèplica.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Vull insistir en la qüestió que he plantejat a la primera intervenció. En el moment que es debatin i es produeixin les esmenes parcials, en aquell moment, s'intentarà, per tots els mitjans, llevar aquestes contradiccions que presenta aquesta proposta que avui debatem, que presenta amb la pròpia Llei de consells insulars i que presenta amb la Llei de Procediment Administratiu.

No obstant això, jo voldria dir que no és intenció d'aquest diputat fer al·lusions a cap dels diputats aquí presents, parlant estrictament del que és el debat que avui aquí es presenta. Jo no voldria entrar en debats de qüestions que no se cenyixin al que aquí avui debatem, que és, precisament, aquesta llei presentada pel Partit Popular, però, evidentment, crec que, com a diputat, tenc el dret de fer una valoració política del que em sembla respecte del grup que ha presentat o que sustenta el Govern i ha presentat aquesta proposició de llei. Jo, simplement, i de la mateixa manera que ha establert una contradicció amb la Llei de consells insulars, i una contradicció amb al Llei de Procediment Administratiu, també he establert, i establec una contradicció política que un mateix govern que ha aprovat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Peralta, no torni a donar lloc a al·lusions, cenyeixi's a la qüestió, no torni a donar lloc a al·lusions, li repetesca una vegada més.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Bé, Sr. President, és clar que per parlar per al·lusions, el que hauré de fer és absentar-me del plenari, com fa algú. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Dins el torn de rèplica, el Sr. Orfila té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Vull començar dient, de forma molt sincera, que el nostre grup no vol posar "erla" a aquest debat. En tot cas lamentam, Sr. Huguet, que avui tornem a debatre ferro fred.

Sr. Huguet, li he de recordar, en primer lloc, que aquí som al Parlament de les Illes Balears i no a l consell insular que vostè presideix. El consell insular, que té autonomia, el que no pot fer és saltar-se la llei bàsica, i vostè ho sap, i aquesta regula la participació, la pluralitat en els seus òrgans. El que vostès volen fer avui és, precisament, deixar oberta, per la via d'aquesta llei, la possibilitat de consagrar la no participació, la no pluralitat per la via de la creació d'aquests òrgans que vostès fan possibles i que no dependran, jeràrquicament, de ningú, ni del plenari del Consell, i que vostès permetran que puguin continuar essent monocolors.

És cert, Sr. Huguet que aquest no és el debat final d'una llei, però és el debat de la totalitat de la llei, sobre el conjunt de la qual ens hem de pronunciar. Per tant no ens venguí a parlar de consens en aquests moments perquè, sincerament, el moment del consens és molt probable que hagi passat.

Grans virtuts de la Llei de Bases Local? I ens mirava a nosaltres, Sr. Huguet? De cap manera. No l'hem alabada mai, ni l'atacam ara. És una llei, existeix, i l'hem de respectar.

D'altra banda, Sr. Huguet, el PSM i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca han estat, estan i estaran sempre, sempre, escolti'm bé, comandin o no comandin, a favor de la participació, com a fonament de la democràcia, i això passa per garantir la pluralitat, per garantir la pluralitat. I ens hem romput el pic perquè els altres es fessin presents a tots els òrgans, i vostè n'és testimoni. Miri, Sr. Huguet, la seva llei respon a una concepció perniciosa del que són els consells, i perdoni la paraula. Vostès atribueixen totes les competències, o deixen la porta oberta perquè ho facin uns òrgans específics, sense establir els mecanismes democràtics de control. I això està en perfecta consonància amb la concepció que vostès tenen de com s'han d'exercir les competències. Mirin, vostès en realitat tenen una forma molt particular d'entendre la participació, d'entendre la pluralitat. Vostès voldrien un sistema on, una volta celebrades les eleccions, poguessin governar sense cap classe de problemes, sense que l'oposició els empipàs. L'esclerosi de la democràcia, Sr. Huguet, per la via de reduir la participació al simple fet de votar cada quatre anys. No és això, Sr. Huguet.

I no s'estranyi que ens malpensem de l'ús que vostès poden fer des dels consells de la potestat que es creïn òrgans específics que gestionaran les competències i que aquests òrgans siguin integrats, únicament, pel grup majoritari. L'experiència, Sr. Huguet, ens ha ensenyat això i moltes més coses, i al funcionament de les Comissions Insulars d'Urbanisme de Mallorca i Eivissa em remet, funcionen així, i es defensa així, des d'aquesta tribuna s'ha defensat de forma constant, i sap perfectament que és així, i en converses particulars així ho reconeixen. Vostès pensen que la presència de l'oposició en aquests òrgans seria negativa, bloquejadora, i com a menorquí, des de l'experiència concreta del Consell de Menorca, on s'ha mantingut la pluralitat de la composició de la Comissió Insular d'Urbanisme, els he de dir que de cap manera no succeeix així, i l'emplaç a vostè com a testimoni que és així. És així i ningú no pot dubtar que sigui d'una altra manera. Vostès volen consagrar el principi de la democràcia autoritària. Cada quatre anys a les eleccions es tindrà en compte, i, mentre, deixin que governem.

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, el que és imprescindible és que s'estableixin mecanismes de participació i controls democràtics, i a la seva llei vostès obvien aquesta qüestió. Els mecanismes que existeixen en tot sistema són els que reclamam, és a dir, dret a la informació, dret a la participació, dret a poder formular propostes i demanar explicacions, vostès volen crear un model burocràtic de desconcentració de l'administració autònoma a cada illa, sense controls, i si fan això, Sr. Huguet, ens obliguen a acudir a altes instàncies, i els ho hem advertit, no una, més d'una vegada. El seu és un projecte centralitzador, on els controls es multipliquen, i, vulguin o no, tendran dos plans d'administració: la local, on hi participarem tots, on hi haurà un pluralisme, on es dona

rà un control democràtic, i els òrgans específics, que esdevendran vertaderes administracions burocràtiques paral·leles a cada illa.

Veritablement, Sr. Huguet, fa estona sembla que vostès defensen o algun destacat membre del seu partit fundador defensa un avanç cap a l'administració única. No són conscients del que això representa? No són conscients que fan una llei centralista, constrenyidora dels consells, i que, fins i tot, permet instaurar un sistema de funcionament molt poc democràtic? Es pot modificar, així, per la porta falsa, una llei bàsica de la nostra comunitat? La Llei de consells insulars, vostès ho volen, certament.

I finalment, una qüestió important. Sr. Huguet, ha fet referència a una suposada decisió del Tribunal Constitucional respecte de la pluralitat i de les Comissions Insulars d'Urbanisme. Sr. Huguet, no ens vulgui fer combregar amb rodes de molí. Vostè sap perfectament, ho sap vostè perfectament, que el que ha fet el Tribunal Constitucional són actes, -autos en castellà-, actes de no admissió a tràmit, i vostè sap perfectament que no entren en el fons de l'assumpte. Per tant, no se'n poden treure conclusions de fons. Si sembla mentida, Sr. Huguet, que vostè vulgui confondre les Sres. i Srs. Diputats amb aquesta afirmació quan sap que sols les sentències del Tribunal Constitucional tenen efectes *erga omnes*, és a dir, efectes per a tothom, siguin o no part del litigi. Un acte només té efecte sobre les parts. Vostè parla d'un acte, i ho sap, no digui mitges veritats, perquè una mitja veritat és la cosa més apropada a una mentida, i en aquest cas no s'han d'acceptar.

Vostè sap perfectament, a més, que en aquesta qüestió, vostè parla, s'ha plantejat, hi ha pendent, un recurs d'apel·lació davant el Tribunal Suprem, posat pel PSM, i precisament respecte del Reglament de la Comissió Insular d'Urbanisme per no respectar el pluralisme. Vostè ho sap.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Acab, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Hem d'acabar dient que hem començat malament. Aquest és un dia -i ho hem dit a la primera intervenció- infaust pels que hem defensat de ver, -no de boquetes-, el paper que han de jugar els consells insulars a l'hora de construir la nostra autonomia. I el més trist, Sres. i Srs. Diputats, és que ho hauríem pogut fer d'una altra manera. El consens no es guanya així, Sr. Huguet. Simplement ens hem perdut una magnífica ocasió de fer-ho bé. Quina llàstima!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Sr. Triay, el seu torn de rèplica.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A causa de l'acumulació del debat, els he fet gràcia de la defensa de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, però no voldria que se n'anasin d'aquesta reunió ofesos, pensant que no els hem volgut explicar el contingut de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, que, com es poden imaginar, és conseqüència directa de l'argumentació en contra que hem fet al text del Govern.

Reconeixem que hi ha vicis ocults a la Llei de consells insulars, que el règim aplicable als consells insulars és únic, un règim jurídic, econòmic i polític que no pot ser més que el règim local, que el ple ha de tenir una garantia per llei de caràcter competencial, i que hi ha d'haver dependència jeràrquica i, a la vegada, que s'ha d'assegurar el caràcter horitzontal de les transferències, precisament perquè tant el Govern com aquest Parlament puguin exercir les seves competències de gestió i funció executiva o de control de l'executiu sobre la totalitat del territori.

Supòs que han entès perfectament quin és el motiu de la nostra esmena a la totalitat amb text alternatiu.

I tornant al debat del projecte de llei del Govern, els he de dir que m'ha sorprès que uns consells insulars neixin administració local i tornin administració burocràtica. Això és un consell insular que neix mascle i després torna femella. Francament, o és que després va transvestit? No acaba de ser un procediment d'evolució de les administracions massa clar.

El Sr. Huguet ha fet referència a la Llei de Bases de Règim Local, ha dit que com és que li trobam tantes virtuts. És una llei molt bona, Sr. Huguet, magnífica, una llei on s'ha substituït el sistema franquista d'administració local, i s'ha garantit al ple -repassi el debat al Congrés dels Diputats- les més importants funcions de l'administració local, cosa que vostè, ara, vol excloure de les noves competències que es rebin. El ple és el que té, és la garantia de reserva dels assumptes més importants, deia el Ministre. Al ple se li atribueixen competències no tan sols normatives o reglamentàries. Se li atribueixen les més importants competències en matèria d'administració i govern dels ens locals, etc. El ple és la màxima institució o és el màxim òrgan de l'administració local, i és on hi ha les competències més importants.

Quin article de l'Estatut, Sr. Huguet, em podria citar per poder donar peu a aquest doble règim insular? Quin article de l'Estatut dóna peu a aquesta perversió? Cap article. L'Estatut, a cap article, no dóna peu ni dóna la més mínima possibilitat que el consell insular sigui doble, que hi hagi dos consells insulars, que hi hagi dos règims jurídic-econòmics, dos règims polítics, dos règims de funcionament? En absolut, aquí no hi ha cap article estatutari, aquí només hi ha la

voluntat de controlar, de tutelar per part del Govern, i la voluntat, per part de les majories insulars, d'excloure les minories, en els dos casos la mateixa força política, el Partit Popular.

La seva llei, ens deia, és molt insularista, perquè deixa la decisió al ple del consell insular. És clar, és molt insularista. Quina garantia tenen les minories que la majoria del consell insular respecti uns mínims competencials, uns mínims de participació, si la llei no els garanteix. Clar, el ple té l'autonomia de fer el *harakiri* a l'oposició, i de deixar-lo absolutament sense cap possibilitat de control, de fiscalització, de participació.

La nostra posició és clara. Aquest Parlament, Sr. Huguet, no pot alterar el règim local dels consells insulars. No pot alterar el seu caràcter participatiu, representatiu, d'autoadministració. El Parlament de les Illes Balears no pot rebaixar el funcionament democràtic dels consells insulars. Les garanties de la Llei de Bases de Règim Local són moltes, i no poden ser disminuïdes ni conculdades a legislar en matèria local per aquest Parlament. I això no és una qüestió merament formal, això no són paraules, això no és un plantejament nominalista, és una qüestió de fons, és la qüestió del funcionament democràtic de les administracions locals que, com els he llegit a una part d'una sentència del Tribunal Constitucional, el seu contingut d'autoorganització i de configuració mínima no pot estar a disposició de les comunitats autònomes.

És possible, realment, la creació d'òrgans locals de caràcter instrumental, però sempre que la seva estructura i funcionament siguin establertes al reglament orgànic i respectin els principis i determinacions de la Llei Bàsica de Règim Local.

Les comissions específiques o els òrgans específics no poden ser comissions *cual palomo, yo me lo guiso, yo me lo como*. No, Sres. i Srs. Diputats. Les comissions específiques han de respondre als principis constitucionals de participació, de pluralisme, de democràcia interna.

Realment, Sr. Huguet, s'ha de reconèixer que, efectivament, tal com ho anunciava avui als mitjans de comunicació, vostè ha estat molt valent, ha estat molt valent, venint aquí, essent President d'un consell insular, venint aquí com a portaveu del seu grup parlamentari a proposar la subordinació dels consells insulars al Govern de la Comunitat Autònoma i l'exclusió dels consellers de les decisions, de la informació i del control. Sres. i Srs. Diputats, senyors de la majoria, amb aquests mitjans jurídics difícilment podrem recórrer junts els camins que aconduiran a una descentralització que, amb aquesta llei, serà necessàriament una descentralització viciada, uns consells inimaginables pels seus dèficits democràtics. Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Pel torn de contrarèplica, el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vegem si feim el final d'aquest debat, i m'han de permetre, tal vegada, i això deixarà tranquil el grup que sempre m'increpa, Sr. Triay li he d'agrair, vostè ha fet una intervenció defensant uns principis, i almenys no m'ha renyat, perquè el que ha estat el Sr. Orfila... Jo he dit: i aquest al·lot em renya, em renya! Vostè ha fet unes argumentacions, on ha exposat uns criteris, que no concorden amb els criteris que nosaltres presentam, i per tant, jo li respect com a grup polític, encara que no hi estiguem d'acord. Els altres dos portaveus no ho han fet així, han començat a utilitzar uns termes tant, tant, tant obscurs com si això fos, ja, diguéssim, un estat de setge, un segrest de la democràcia dels consells insulars, bé, una cosa tenebrosa. Avui li he de reconèixer que vostè no ha estat tenebrós, ha estat positiu amb un criteri diferent al nostre. Això és molt d'agrair, jo li vull agrair, perquè quedi constància. Reconèixer les coses sempre...

Però, miri, jo li vull dir una cosa, Sr. Triay. Si em deixen, jo li vull dir una cosa. Llegeixi, agafi vostè mateix l'article 37, i veurà com aquest article dóna la raó que podem fer el que feim, agradarà o no agradarà, això és un altre tema. Però llegim l'article 37, per favor. Diu "El govern, l'administració i representació de les illes..." -per cert, capítol IV dels consells insulars, no és que demà hagi tornat femella, no, no, no, neixen com a administració local, i quan es fa aquest estatut, a diferència dels altres estatuts de les altres comunitats autònomes, al nostre estatut incorporen els consells insulars no com a règim local ni com a diputacions, sinó com a institucions de la Comunitat Autònoma. Vet aquí la gran diferència entre els consells insulars amb les diputacions que sí que s'han de regir, necessàriament, obligatòriament, per la Llei de Bases de Règim Local. Aquesta és la diferència, i no cap altra, per favor. Llegim l'Estatut d'Autonomia, i continuem amb l'article 37- "els quals gaudiran d'autonomia en la gestió dels seus interessos propis -i fa referència a les competències- d'acord amb la Constitució -que és clar que no vulnera la Constitució-, amb aquest Estatut -amb l'Estatut, que és aquest- i amb les lleis d'aquest Parlament -que és el que feim ara." Per tant, hi pot haver aquí criteris diferents, i això és bo, perquè això és un debat polític. Quan es debaten, o es duen a debat criteris diferents, no altres qüestions tenebroses, temorenques, obscures, que aquí planificam, sí més no, el segrest.

Però anem a un aspecte important. Miri, si això és així com jo li dic, més ho és encara l'article 39, que fa perfectament la diferenciació, perfectament, i diu -i és precisament la decadència o la diferenciació que fa l'article 39... amb les competències, quan diu les que les correspon com a administració local, i la que les correspon com a institucions autonòmiques, cosa que demostra que nosaltres podem fer el que

feim. Però desmitifiquem certes veritats a mitges, que deia el Sr. Orfila, de veritats a mitges, que jo estic segur que, com que es grava tot, al *Diari de Sessions* trobarem que jo he dit que eren actes, que no són cotxes, actes, que no he dit sentències, he dit dos actes del Tribunal Constitucional, de l'any 1992, diuen tal cosa. I un acte no és una admissió a tràmit, però sí que l'acte fa referència perquè és que no s'admet a tràmit, perquè diu que hi ha competència per regular sobre aquesta matèria, i per això no s'hi ha entrat, i això és així de clar.

Per favor, miri, Sr. Orfila, vostè no és jurista i jo tampoc. Almenys doni'm el benefici que vostè té uns assessors jurídics, jo en tenc uns altres. I uns actes diuen això. Els juristes, aquí, pot ser que diguin una altra cosa. Per tant, jo he dit que eren uns actes que feien referència precisament a la no admissió a tràmit, perquè es regula una matèria pròpia de la Comunitat Autònoma, que amb potestat legislativa d'aquest Parlament es dóna als consells insulars i a la mateixa llei es diu als consells insulars que ells, en plenari, decideixin la composició i el reglament de funcionament. I això és el que ha fet cada consell insular, que nosaltres hem fet d'una manera diferent, és cert, que per a nosaltres ens agrada més aquesta manera, també és cert, però cada consell insular podrà decidir.

I un altre tema, un altre tema que crec que val la pena considerar, perquè aquí es vol confondre el Govern amb el Parlament. Déu mos en guard! El Govern no crea cap òrgan de gestió de les competències. Les lleis del Parlament determinaran qui ha de gestionar aquesta competència. I això ho diu aquí. Les lleis de transferència o delegació de competències determinaran l'òrgan o els òrgans dels consells insulars que l'hagin d'exercir. No ho decideix el Govern, ho decideix aquest Parlament, i això és un Parlament democràtic, amb participació de totes les forces polítiques. Després diu: "aquest òrgan podrà ser el Ple, el President, o si n'era el cas, un òrgan específic". El que dirà si una competència va al Ple, va al President, o a un òrgan específic, és la llei d'aquest Parlament, o la llei de transferències, la llei. Per tant no és una imposició.

Segona qüestió. Per si això era poc, diu: "l'organització dels òrgans específics -fixa-us bé que diu l'organització, composició dels òrgans específics- a què es refereix l'article 2 d'aquesta llei serà determinat pel ple del consell insular, i en el ple del consell insular jo li agaf la paraula al Sr. Triay, el ple dels consells insulars és la màxima representativitat política de la institució, i serà el ple qui decidirà, i allà funcionaran les majories i les minories, amb una participació absolutament democràtica. Els que volen fer una cosa imposada, recaptant...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

... reglada, determinada, són altre tipus de propostes. Per tant, jo dic una vegada més que hi ha certs aspectes que ningú no ha tocat. A mi m'ha fet molta gràcia, em preocupa més allà on parlem de *alta inspecció*, i aquí ningú no n'ha parlat, i tothom ha parlat només de la composició. El perdrà el plenari el control sobre la gestió que faci? Es determina aquí el segrest de la possibilitat de fer preguntes als plens sobre competències que hagin estat transferides als consells insulars? Per favor, no, no és així això, i vostès ho sabem, vostès saben perfectament que aquesta llei millora la Llei de consells insulars, cobreix una sèrie de llacunes, i que després, la mateixa llei també ho diu, es dóna la facultat al Govern perquè faci el recurs dels dos projectes de llei. No és cert que aquesta vulneri la Llei de consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, acabí, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

I acab, una vegada més, apel·lant al seny de tots -jo consider que tenc tant de cervellet com pugui tenir el Sr. Cosme, no fa falta que em traspassin cap òrgan en aquest sentit-, apel al seny de tots, apel que prest passaran les eleccions, i estic convençut que això es desinflarà i arribarem a acords. No ho posin en dubte, que aquesta és la nostra voluntat, i esper que també sigui la seva. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Acabat el debat, passarem a les votacions, i votarem en primer lloc, conjuntament, les esmenes a la totalitat de devolució núm. 217 del Grup Parlamentari Mixt, núm. 925 del Grup PSM I EEM, i núm. 892, del Grup Parlamentari Socialista. Es farà, idò, la votació conjunta d'aquestes tres esmenes a la totalitat de devolució del projecte de llei.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes a la totalitat, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Vint-i-nou vots a favor, trenta en contra, cap abstenció. Queden rebutjades les esmenes a la totalitat de devolució.

Passam ara a la votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu núm. 893, del Grup Parlamentari Socialista.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vint-i-set vots a favor, trenta en contra, dues abstencions. En conseqüència queda rebutjada l'esmena a la totalitat amb text alternatiu núm. 893 del Grup Parlamentari Socialista.

I arribat aquest moment, abans de continuar l'ordre del dia, se suspèn la sessió per un temps de deu minuts.

IV.1.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu R.G.E. núm. 1666/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Recomença la sessió, i passam al quart punt de l'ordre del dia, i, en primer lloc, hi ha el debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu núm. 1666/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, a la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular núm. 55/93, de delegació de competències als consells insulars en matèria d'administració local. Per fer defensa de l'esmena té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Intentarem ser clars, no sigui que el Sr. Huguet continuï sumit en les tenebres de les quals ens parlava fa un moment. Dia 7 de maig de l'any 1992 el Consell de Govern de la nostra comunitat autònoma va aprovar tres propostes de text articulat d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'administració local, informació turística i transports. Avui, un any i onze dies després, hem de debatre les esmenes a la totalitat amb text alternatiu que el nostre grup ha cregut necessari presentar.

Un any i onze dies de tràmit, d'un tràmit que no fa massa qualificàvem de "rocambolenc" i digne de figurar al *guinnes* com a una de les mostres més evidents de fins quin punt es poden acumular els despropòsits en un procés de tramitació que, ben al revés del que ha succeït, podria haver resultat senzill i ràpid per poc rigor que el Govern hagués posat en la seva elaboració.

No s'excusi, per tant, ningú en una pretesa complexitat de tràmit parlamentari per justificar aquesta increïble lentitud, ni en actituds de bloqueig, de boicot que algú ha insinuat que es poden haver produït des dels grups de l'oposició. Ni el Parlament ha aturat res ni ho hem bloquejat els grups de l'oposició.

Allò que ha succeït i que ha fet possible aquest retard no és més que l'increïble contingut de les propostes que el Govern va aprovar en el seu moment, i que

han sofert tot un seguit de correccions i replantejaments en cadascuna de les estacions del via crucis que han passat fins arribar al dia d'avui. I he cercat calculadament la tramitació del símil del via crucis pensant que, precisament avui, quasi al final ja del trajecte, podíem, entre tots, atorgar l'honra d'una mort gloriosa a unes propostes que varen néixer desgraciades des d'una actitud d'esperança en la resurrecció que, en forma de propostes alternatives, hem volgut presentar.

Però entrem a analitzar el contingut de la primera. La que es refereix a les competències en matèria d'administració local que el Govern proposa transferir als consells i intentarem raonar els motius i continguts de la nostra proposta alternativa. Deia la setmana passada el Sr. Triay, referint-se al projecte de llei del Consell Consultiu presentat pel Govern, que aquell tenia el defecte de estar mal afusellat, és a dir, que l'havien desgraciat degut a la mala punteria dels redactors responsables de l'afusellament. Amb la proposta de text de la llei d'atribució de competències als consells en matèria d'administració de règim local succeeix tot el contrari. Aquesta va tenir la desgràcia de néixer esgarrada.

Però no entraré a relatar el cúmul de succeïts que han envoltat la tramitació d'aquesta llei. Ja vàrem tenir ocasió d'entrar-hi convenientment quan les preniem en consideració. No obstant això, voldria recordar que en el decurs del debat de presa en consideració, i davant les crítiques que formulàvem al Govern per la pobresa del seu projecte, el Sr. Gilet, en aquest moment absent, que reclamava la paternitat d'aquestes lleis, ens va desafiar des d'aquesta tribuna a què presentàssim la nostra alternativa, dubtant que tenguéssim la capacitat de fer-ho. Així que, vet aquí. Una proposta alternativa que, sense comptar amb els mitjans del Govern, sense poder acudir als costosos assessors que, en matèria de consells insulars, té el Govern, i pagam entre tots els ciutadans, millora substancialment el projecte del Govern aprovat per la CTI.

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern: el PSM i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca estam convençuts que aprovar un projecte com el que va sortir de la CTI seria una burla als ciutadans de les Illes, i molt especialment als ciutadans que han confiat en les promeses que, des de totes les forces polítiques, s'han fet una i una altra vegada sobre el paper que han de jugar els consells en la construcció de l'estructura político-administrativa de la nostra comunitat. Efectivament, com ens podem presentar davant els ulls dels ciutadans en el moment que es compleixen els deu anys de l'Estatut d'Autonomia, d'un Estatut que consagra els consells com el govern de cada illa, amb propostes d'atribució de competències tan magres com les que discutim? Com podem justificar que, havent esperat sis anys per comptar amb una Llei de consells, amb el propòsit que aquest seria el punt de sortida per començar les transferències, ara, als quatre anys d'haver-la aprovada, ens presentem amb una transferència com la d'administració local presentada pel Govern?

Perquè ho hem d'explicar tal i com és, i vostès saben que, en realitat, l'únic que es proposa transferir als consells és, simplement, les competències en matèria d'administració local, que va delegar-los el Consell General Interinsular el 28 de juny de l'any 1982, ara fa prop d'onze anys. Unes competències que resulten tan ridículament esquivades que no generen, segons la proposta del Govern, cap activitat que impliqui un cost. Unes competències que, segons diu l'article 5 de la proposta del Govern aprovada per la CTI, pel seu caràcter ocasional o esporàdic no dona lloc a traspàs de mitjans. És a dir, i resumint, que els consells rebran, si s'aprova la llei, unes competències que, des de fa onze anys, gestionen de forma delegada, i que els representarà una aportació des de la Comunitat Autònoma de zero funcionaris, zero mitjans materials, zero béns mobles i immobles, zero pessetes de cost efectiu. Com pot declarar la data en què es faci efectiva l'atribució competencial diada nacional del poble de cadascuna de les illes?

Com és possible, es demanaran els ciutadans, que després de deu anys d'espera, -això sí, escoltant sempre els mateixos discursos sobre els pilars bàsics de la Comunitat-, després de més d'un any de tramitació, -i no hem acabat encara- hi hagi algun diputat, encara que sigui un, que s'atreveixi a votar una llei amb aquest contingut. Una llei, a més, que els propis serveis jurídics del Parlament varen advertir que incompleix allò que la Llei de consells considera requisits indispensables per ser tramitada. Una competència que no costa res? Ni un full de paper, ni un bolígraf, s'utilitzarà per executar-la? I amb aquesta misèria ens podem presentar davant els menorquins, eivissencs i formenterencs, davant els mallorquins, i dir-los: "mirau, vet aquí la primera passa que el Govern de les Illes proposa per fer efectiva l'existència d'allò que l'Estatut defineix com el govern de la vostra illa". I ara que tenim competències, què podem fer, demanaran. Ah no, fer, el que es diu fer, res útil. Per això ens diuen que no ens envien ni un cèntim per gestionar-ho. Però i el que fèiem fins ara, ho fèiem de franc? Bé, els haurem de dir: "és que ja ho fèiem nosaltres, és a dir, no ho fèiem, perquè en realitat és una cosa que, de fet, no es fa, però efectivament, ho fèiem de franc". Jo estaria avergonyit. I vostès?

Acceptant així l'envit que el Sr. Gilet, absent de la sala, -no li deu interessar el tema- ens feia, hem presentat un text alternatiu en forma d'esmena a la totalitat, per substituir el text que va sortir de la Comissió Tècnica Interinsular. Una proposta alternativa que l'estructura d'un article primer, sobre les competències que es transfereixen, que augmenten sensiblement, com veurem després. Un article segon que regula el règim de funcionament de les competències transferides i que, partint que els consells insulars tendran potestat reglamentària organitzativa per regular el propi funcionament, entra, només, a definir l'especificació de les normes que regulen l'exercici de les competències transferides i que són la Llei 5/1989, de consells insulars, la Llei de Règim

Jurídic de les Administracions Públiques, la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, així com la legislació emanada del Parlament de les Illes Balears.

L'article tercer, que determina, d'acord amb el que disposa l'article 46.1 i 46.2 de l'Estatut, que la potestat reglamentària normativa correspon al Govern de les Illes Balears. Un article quart que regula les formes de coordinació entre els consells i la Comunitat Autònoma, una coordinació que ha de respectar, en qualsevol cas, l'autonomia dels consells insulars, i que es podrà realitzar mitjançant la creació d'òrgans de col·laboració o l'aprovació de plans sectorials. Però això s'ha de dur a terme quan l'activitat transcendeixi l'àmbit dels interessos dels consells, o quan es condicionin els interessos generals de la Comunitat Autònoma. Un article cinquè que regula la informació que els consells han de remetre a la Comunitat Autònoma dels actes i els acords presos. El sisè que regula la possibilitat d'impugnació, per part del Govern, dels actes i acords dels consells insulars. Un setè que regula el cost efectiu de la transferència, un cost que hem calculat en 62.298.865 pessetes, i un article vuitè que regula els mitjans financers que es posen a disposició dels consells i en fixa el repartiment percentual per a cadascun d'ells.

El novè disposa que els mitjans personals, atesa la condició de personal eventual del gerent del servei per a la millora de l'habitatge rural, i el fet que la resta de personal sigui subhabilitat del servei, s'opta per incloure la despesa de personal actual dins el cost efectiu de la transferència. Amb l'aprovació d'aquesta llei, lògicament, desapareixerà la Comissió avaluadora dels préstecs per a la millora de l'habitatge rural, i s'estableix el primer de gener de l'any 1994, una data possibilista, com a data de la efectivitat de la transferència competencial en concepte de pròpia en matèria d'administració local.

És molta l'ampliació de competències que nosaltres proposam. I van des de l'autorització d'operacions d'endeutament o d'aval de les corporacions locals a la comprovació d'actes i acords municipals, a l'assessorament a les corporacions locals, a la transferència de capital a corporacions locals per contribuir a la seva actuació inversora, els 29 milions que l'any 1993 dedica la Conselleria Adjunta a la Presidència a subvencionar corporacions locals, al servei per a la millora de l'habitatge rural, que concedeix ajuts a propietaris o a llogaters per a la realització d'obres, per a la millora d'habitatges rurals amb subvencions a fons perdut i préstecs.

És, com poden comprovar, Sres. i Srs. Diputats, una proposta, la continguda en aquesta esmena amb text alternatiu, que eixampla les competències de la proposta remesa per la CTI, que es basa en les competències reals que té actualment la Comunitat Autònoma, és a dir, les que tenen com a origen la competència exclusiva, regulada a l'article 10.2 de l'Estatut, i les que es fixen a la disposició adicional primera de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, que fixa l'abast de les competències sobre règim local de les comunitats que han accedit a l'autonomia per l'article 143 de la Constitució.

Una proposta que, ja ho vull avançar, compta amb el *handicap* que representa per als grups de l'oposició parlamentària, el càlcul del cost efectiu de la competència que es transfereix, i molt especialment del capítol II. Una proposta que respecta escrupolosament el contingut de l'article 22 de la Llei de consells pel que fa als requisits necessaris que ha de contenir una llei de transferències però que, a l'hora de relacionar els béns inventariables que es transfereixen, a l'annex 1, hem hagut de deixar-ho com a una relació oberta, a l'espera que el Govern aporti l'inventari abans de la constitució de la ponència.

Fins aquí la proposta. I ara ens demanam: quines objeccions es poden fer a aquesta ampliació que omple de contingut la transferència de les competències en matèria de règim local. Són o no són capaços els consells insulars d'assumir el control de la legalitat dels actes de les corporacions locals que ara executa la Conselleria Adjunta a la Presidència. Qui millor pot fer-ho, que els consells insulars? Per quin motiu no s'han d'assumir les competències en matèria de tutela financera a les corporacions locals? I el repartiment dels ajuts a les corporacions locals? Volen dir que no es pot fer des dels consells insulars? Qui pot gestionar millor que els consells els ajuts per a la millora de l'habitatge rural? Són o no són majors d'edat els consells insulars?

Convençuts, per tant, de la viabilitat de la proposta alternativa que presentam, sabent que s'ajusta perfectament al que disposen l'Estatut d'Autonomia i la Llei de consells insulars pel que fa als requisits del procés de transferències, sols ens resta esperar el suport de tots els grups parlamentaris perquè, sincerament, no podem imaginar quins arguments es podran emprar per explicar les motivacions d'un rebuig. Pot dir algú que frissam massa? No veig ningú amb el suficient sentit de l'humor. Pot dir algú que val més fer-ho en dos blocs, i ara cenyir-nos exclusivament a les competències que ens corresponen amb les que va delegar el Consell General Interinsular als consells fa ara onze anys? Jo deman, i aprovar una llei amb aquest contingut, que no fa avançar ni una passa, quan tenim l'oportunitat -nosaltres els ho brindam amb aquesta esmena- d'aprovar-ne una de molt més plena de contingut? Tenim el compromís de donar forma de llei a les delegacions del Consell General Interinsular abans d'aprovar transferències noves? Em farien riure. Esperarem, per tant, a tramitar-ne de noves a haver aprovat les d'inspecció tècnica de vehicles? I la de les denominacions d'origen? I el dipòsit legal de llibres?

Sres. i Srs. Diputats, deixarem passar aquesta oportunitat per transferir als consells insulars unes competències amb un contingut més substancials que el que va proposar el Govern? Saben una cosa? Saben una cosa, Sres. i Srs. Diputats, especialment els diputats de Menorca i d'Eivissa? Cada dia trob més gent, més ciutadans, que em repeteixen la pregunta. Però serveixen realment

per res els consells insulars? Arribaran a tenir algun dia competències que els permetin donar, de veritat, respostes als ciutadans? La seva resposta d'avui serà demanar un nou aplaçament? *Utique tandem*, Srs. Diputats, fins quan abusaran de la nostra paciència. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Altres grups que vulguin intervenir. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Crec que, per acabar d'embolicar la cosa, avui, el mateix ordre del dia, -i que consti una cosa, que no dic embolicar per part d'aquesta Cambra, sinó davant l'opinió, i sobretot davant, fins i tot, dels mitjans de comunicació-, i per això voldria fer un començament didàctic, perquè s'ha confós el debat anterior amb aquest, s'ha confós que avui es presentaven unes esmenes a la totalitat pel que fa al projecte de llei sobre exercici de les competències que es puguin transferir o delegar als consells insulars, i al mateix temps, avui mateix, han vingut a aquest ple, aquestes esmenes a la totalitat amb text alternatiu, a les atribucions de competències als consells insulars en matèria d'administració local, d'oficines d'informació turística, i de delegació de competències en matèria de transport, i el que vull dir jo és que, lògicament, s'ha fet un *taco*, -i valgui que no ho dic en el sentit pejoratiu de *taco*-, però s'ha fet un embull la gent, i molta gent no ha sabut distingir una cosa de l'altra.

Bé, ens trobam amb unes esmenes, bastant positives, a la totalitat, amb text alternatiu, a un projecte que venia de la Comissió Tècnica Interinsular per atribuir o per delegar competències en tres matèries que ja, de fet, les venien exercint els consells insulars des de la preautonomia, des de l'any 1982. Han passat 11 anys, i realment, com vaig dir l'altre dia, això no és més que una passa damunt la mateixa rajola -la frase no era meua, era del Sr. Orfila, jo ho vaig completar dient allò de xotis, que era com ballar un xotis"-, i jo no li donava més importància. Tant és així que el nostre grup -esper poder parlar en nom de tot el grup-, el nostre grup va presentar només esmenes parcials.

Però bé, el Grup Parlamentari PSM i EEM ha anat més envant, ha volgut perfeccionar aquesta atribució de competències, i ho ha fet amb una esmena a la totalitat que ens ofereix algunes dubtes -ho hem de dir-, sobretot respecte de l'atribució o al repartiment dels mitjans, o sigui, els mitjans financers que es posen a disposició dels consells insulars, -tal vegada el Sr. Orfila ho ha explicat, jo deman perdó, perquè després de la derrota mínima, a causa del gol en pròpia porta que he tengut, he hagut d'atendre moltes cridades telefòniques, per justificar l'honrosa derrota per la mínima, i el gol en pròpia porta, i naturalment no era aquí-, però bé, de totes maneres, això és una cosa que llavors, aquí sí que crec que hi pot haver un consens en la tramitació, si és que s'accepta aquest text alternatiu. Però, vaja, no es faci massa

il·lusions, Sr. Orfila. De totes maneres, nosaltres, -que no som com aquells que deia en ..., que era un demagog eivissenc de fa molts d'anys, que deia: "hem de lluitar contra les pròpies idees"- nosaltres no som els que feim paperets lluitant contra les pròpies idees, i, per tant, tendran el nostre suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Perdó, el suport d'aquest diputat i tal vegada d'algun més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ja veu, Sr. Orfila, el debat anterior ha estat definidor, però potser també definitiu, pel que veig, no només pel futur dels consells insulars, sinó per l'atenció que hi ha, en aquests moments, desperta en aquesta sessió plenària.

Aquesta és una esmena a la totalitat, amb text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, a la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'administració local emanada de la Comissió Tècnica Interinsular, -encara que després va ser corregida-, que ja va anunciar, en el seu moment, el portaveu d'aquest grup.

Amb una apassionada intervenció, que jo compartesc, perquè entenc que la qüestió és prou important per no fer-hi demagògia, cortines de fum o insularisme descafeïnat, el portaveu del grup avui proposant ja va denunciar tota una sèrie de deficiències o incompliments que el nostre grup comparteix, i així ho manifestàvem.

Aquest no és un tema qualsevol. Posam les bases del que ha de ser l'ordenament institucional de la nostra comunitat. Creim en l'esperit de l'Estatut d'Autonomia, en els consells insulars, i els volem dotar, ordenadament, de competències, o tot són paraules buides per a la galeria? Si hi creim, hem de donar passes fermes, i no falses o enganyoses, encara que, després del debat anterior, tot pugui semblar una pura quimera.

Per què una esmena a la totalitat amb text alternatiu? Què aportava de novetat la proposta presa en consideració? Nosaltres entenem que res. Quina millora representava per als consells insulars en les seves competències? Cap. Amb quina mesura notaria el ciutadà d'aquestes illes una millora en la resolució dels seus

problemes com a administrat? En res. És evident que no és bo que aquest Parlament aprovi lleis que no aporten res, que són buides de contingut, que són cortines de fum, i molt més si el que es pretén aprovar no compleix l'Estatut ni la Llei de consells insulars.

En el debat de presa en consideració, el nostre grup ja va manifestar que, per a nosaltres, aquestes competències eren insuficients, que mancava, entre d'altres, la matèria d'assessorament local, i que estàvem per la transferència de competències plenes, que estaven mal dotades en aquell cas, i que incomplien la Llei de consells insulars pel que fa al cost efectiu.

Aquesta és una esmena amb text alternatiu que recull les matèries proposades inicialment, però les amplia amb aquelles que nosaltres considerem bàsiques i -ho advertíem en el seu moment- com són organització, règim jurídic, serveis locals, tutela financera de les corporacions locals i servei per a la millora de l'habitatge rural. Aquestes matèries, entenem també juntament amb el grup proposant que, assumides pels consells insulars millorarien la prestació d'aquells serveis que l'administració ha de prestar a l'administrat. Entenem que aquest és el principi bàsic de l'autonomia, i, des d'aquí, estam obligats a exercir-lo precisament en aquest sentit.

Així mateix, a la seva proposta s'acompleix el que preveu la Llei de consells insulars tant pel que fa al cost efectiu de la transferència, com als mitjans financers i materials que es transfereixen. Per això, ja li avanço, Sr. Orfila, la votarem a favor. Però jo diria més, per què votar en contra aquesta proposta? Per què no aprovar una proposta que és bona per als consells insulars i, per tant, per als administrats de les nostres illes? Per quin motiu suficient podem dir que no? És que hi ha algú d'aquesta Cambra que cregui que els consells insulars no tenen capacitat per gestionar aquestes competències? Idò, per què les hi hem de retallar? Si creim en els consells insulars, hem d'actuar en conseqüència. No basta fer manifestacions grandiloqüents si a l'hora de la veritat aquestes paraules queden en res.

S'ha parlat molt de consens, de pacte, per desenvolupar el capítol IV de consells insulars del nostre Estatut. I aquesta proposta que avui debattem podria ser perfectament un bon document de partida, de debat, que permetés aconseguir aquest consens amb el qual tots ens hem omplert la boca massa vegades reclamant-lo. Si no és aprovada, una vegada més, aquest consens no serà possible, però, en qualsevol cas, no en serem responsables que la votarem a favor, o qui l'han presentada, o qui hem estat sempre oberts a aquest consens i a aquest pacte. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Pel Grup PP-UM el Sr. Verger té la paraula.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Som aquí per acceptar o no una esmena a la totalitat amb text alternatiu sobre la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'administració local, i si no ho he entès malament, s'ha presentat un text alternatiu perquè el Sr. Orfila ha comentat que hi havia una espècia de repte, a veure si el PSM presentaria un text alternatiu, i a mi em pareix molt bé que s'hagi presentat.

Miri, la Comissió Tècnica Interinsular va estudiar una proposta d'atribució de competències, que el que volia fer era que allò que era un decret de 28 de juny de 1982, del Consell General Interinsular, es transformàs en una llei, i fos una matèria, en lloc de delegada, de competència pròpia dels consells insulars. I és cert que avui li podríem aprovar i acceptar aquesta proposta seva, aquesta ampliació de competències que, més tard o més prest, hauran d'arribar als consells insulars, però que, a mi, la veritat, que en el lloc que vostès presenten, sobre tutela financera, organització, règim jurídic, serveis locals, serveis de millora d'habitatge rural, jo m'estimaria molt més que es presentàs, perquè creim que és més bo el servei d'activitats classificades o altres competències que queden a la Conselleria Adjunta a Presidència que creim que és necessari que, amb urgència, arribin als consells insulars. Per consegüent aquí hauríem d'entrar en un debat que avui no té motiu.

I el motiu és que vostès presenten una proposta alternativa, i nosaltres donam suport a allò, simplement, a allò que a un moment determinat el Consell General Interinsular va delegar als consells insulars, i no hi ha res més, no entrarem en més debat.

Però sí una cosa vull manifestar. S'ha dit que aquí que hi ha un cost efectiu més o menys ben estudiat. Un moix negre! Si el Consell Insular de Mallorca ha d'acceptar aquestes competències que proposa el PSM amb 34 milions, així sí que anam ben arreglats! Cert és que vostè em dirà que la meua proposta, a l'article 5 o la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular, encara pot ser també un moix negre". Bé, hi ha certes esmenes parcials dels grups, crec que del Grup Mixt que presenta una esmena que s'haurà de tenir en consideració, que és encertada i que, per consegüent, en el seu moment, s'haurà d'estudiar i s'haurà d'incorporar, almenys jo proposaré al nostre grup que s'incorpori. En aquest sentit, nosaltres no donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, perquè avui no volem entrar a discutir més que això que hem dit, la proposta d'atribució de competències que va estudiar la Comissió Tècnica Interinsular, acceptant, això sí, que aquesta Comissió Tècnica Interinsular haurà d'estudiar, amb seriositat, quines són les prioritats de les competències que avui estan a la Conselleria

Adjunta a Presidència i han de passar als consells insulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. El Sr. Orfila té el seu torn de rèplica.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Agrair el suport del Grup Mixt, -de la part del Grup Mixt present, perdó, en aquesta Cambra-, i la del Grup Socialista, supòs que sencer.

Resulta, Sr. Verger, que la CTI va fer una proposta, però que aquest Parlament és sobirà, i té la capacitat d'esmenar, si vol, i canviar el contingut de la proposta sortida de la CTI, i que tenia, a la vegada, una proposta del Govern. I quan vostès aprovessin la nostra proposta, si vostès acceptessin a tràmit la nostra proposta alternativa, aprovarien una proposta que, a la vegada, podria ser esmenada, la qual cosa implicaria que es podria afegir i llevar totes les qüestions, matèries classificades, les competències que vostès trobassin en el seu moment.

Em diu que el cost efectiu que nosaltres proposam no és real i no és acceptable per a vostès. Li he dit que estàvem disposats a discutir el seu contingut, el seu càlcul, i molt especialment el percentatge de distribucions dels consells, i m'ho qualifica de moix negre. I jo què li he de contestar? Què li he de dir, Sr. Verger? Que si nosaltres proposam 60 milions de pessetes, vostè considera que són un moix negre, a la seva proposta, que està calculat el cost efectiu, amb zero pessetes, què ha de ser? Què ha de tenir, el gruix d'un mosquit? No entrem en aquestes qualificacions.

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern i senyora. Jo entenc perfectament que el malestar d'alguns diputats del grup del PP d'Eivissa, segurament, d'algun de Menorca, pocs, per tal de dur proposta de transferències als consells, els ha obligat. Els seus diputats els devien dir "els mataran, deu anys són massa, no hem fet cap proposta demanant competències, amb tot el que hem promès", són els diputats seus a Menorca i a Eivissa els que han de donar la cara -perquè el Sr. Gilet o el Govern, que són els autors d'aquesta proposta, no hi van, exceptuant el moment d'eleccions, a donar-la, a la cara. I per tant, farts d'aquestes pressions, posseïts per un diable, el Sr. Gilet, -un diable bollet, Sr. Gilet, no s'espanti- es va posar a fer feina. No una, no, tres llei farem, de cop, i a més, i pel mateix preu, propina, us en farem una que regularà el funcionament dels consells insulars.

Els diables bollets, Sres. i Srs. Diputats, són una casta de dimonions de molt bon humor i molt servicials, no fan més que demanar feina, feina, feina, però no en deixen cap d'acabada. Pobre del que està posseït per ells, no tindrà mai més pau amb la camisa que du. Sempre se'ls veu fora fua. L'

única forma de tenir sossec, quan les orelles et brunyen, és manar-los feina, fins i tot sabent que la faran malament. Idò això és el que va succeir amb aquestes lleis. Fart que l'acusassin de no fer res, el Govern va dir: "no, Sr. Gilet, feina, feina, feina", i es va presentar amb aquestes tres meravelles, amb aquestes tres feines fetes, d'aquesta manera, i així ens ha anat, perquè, és clar, la feina, quan es fa massa ràpida, sol tenir el defecte de tenir poca qualitat, i ells, posats a córrer, no varen tenir cap empatx a copiar, simplement a copiar, els decrets del Consell General Interinsular. Deu ser per allò de tornar als orígens, però, sí senyor, tres lleis, ja hem avançat, ja tenim competències, que són buides de contingut, que no representen res, que no signifiquen cap avanç, és igual, són tres lleis, feina, feina, feina, per mal feta que sigui. I ara el problema és com aturar-los, com aturar el Govern, o són capaços de desfer qualsevol cosa, posseïts, com estan, per aquests dimonions, per aquests diables bollets, disposats a, fins i tot, girar un castell en una vetllada, i ja em diran vostès què feim amb un castell girat.

Conten els pagesos de Menorca que l'única forma d'aturar els diables bollets és proposar-los una feina impossible, i ells, els pagesos, per por, solen anar sempre armats d'un floc de llana negra, i quan el senten brunyir devora l'orella, "feina, feina, feina", els tiren el velló amb l'encàrrec: "anau a la mar a rentar-lo fins que torni blanc". Idò al Govern li hauríem de manar una feineta així, anar a la mar, -al Consolat de la Mar- i canviar aquestes lleis fins que siguin realment útils, i a més, respectuoses amb els consells. Realment, una feina impossible, fins i tot per als diables bollets del Govern.

Podem sargir una llei com aquesta, que -ho hem de repetir- no afegeix cap competència als consells que no estiguin ja exercint des de fa onze anys, té un cost efectiu calculat de zero pessetes, implica transferir zero funcionaris, zero béns mobles, zero béns immobles, zero material inventariable. Però, ja ho hem dit abans, no es pot sargir. Sencera inservible, és una burla als consells, és una decepció a afegir a les moltes que duen els ciutadans damunt l'esquena, als ciutadans que els han cregut quan vostès parlaven de pilars bàsics, parlaven del paper que havien de jugar els consells insulars en la construcció de la Comunitat Autònoma. És una nova ocasió perduda. Deu anys després d'haver aprovat l'Estatut, quatre anys després d'haver aprovat la Llei de consells insulars. I per això hem fet un any i escaig de tramitació, quasi dos anys, de tramitació? Per donar aquesta misèria als consells insulars? Volen dir que no ens faran córrer els ciutadans? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Tornos de contrarèplica? No hi ha intervencions. Passarem a la votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, del Grup PSM i EEM, a la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular núm.

55/93, de delegació de competències als consells insulars en matèria d'administració local.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vint-i-set vots a favor, trenta en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena.

IV.2.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu R.G.E. núm. 1688/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent esmena, que és la núm. 1688/93, del Grup PSM i EEM, esmena a la totalitat amb text alternatiu, a la proposta núm. 55/93, també de la Comissió Tècnica Interinsular, de delegació de competències als consells insulars en matèria d'informació turística. Té la paraula, pel PSM i EEM, el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Els diables bollets són a aquesta banda de l'hemicicle, Sres. i Srs. Diputats. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'articulació racional de les institucions insulars i interinsulars a les Illes Balears és una premissa necessària per tal de dotar els ciutadans dels territoris insulars d'uns òrgans de gestió i d'administració que puguin acomplir, degudament, tant les seves finalitats de representació democràtica, com de centres de decisió polític-administrativa, diu l'exposició de motius de la Llei de consells insulars. I continua: "amb la promulgació de la Llei de Consells Insulars els pobles de les Illes Balears donen una passa històrica quant a consolidar la personalitat de cada illa atès que el consell insular hi és confirmat com a òrgan de Govern i d'administració del propi territori insular, i potenciat amb àmplies competències dotades d'un adient suport financer". Fins aquí la cita del preàmbul de la Llei de consells insulars.

Àmplies competències dotades d'un adient suport financer. Era el 17 d'abril de l'any 1989. S'havien necessitat sis anys per generar aquella llei que, desenvolupant l'Estatut, pretenia posar fi al debat sobre l'essència dels consells insulars. Era, semblava, arribada l'hora dels consells. Res no impedia ja la seva dotació, i ho repetiré, amb àmplies competències dotades d'un adient suport financer. Era primavera, i estàvem contents.

Més de quatre anys han passat d'ençà d'aquella primavera que a algú li va semblar més lliure perquè el ventall de possibilitats que semblava que s'obria per construir el país era encara capaç d'esperançar-ne més d'un. Record encara

com els mitjans de comunicació varen celebrar la notícia amb un desplegament poc usual a les nostres terres. Record molt especialment com a les illes anomenades menors, a Menorca, Eivissa, Formentera, on la reivindicació d'autonomia s'havia lligat sempre a la d'uns consells insulars forts, la sensació va ser de començar una nova etapa. Fins i tot els que se sentien mal satisfets del contingut de la llei, i que haurien volgut anar molt més enllà, pensaven que realment s'havia fet la passa definitiva per fer dels consells aquell element clau de l'organització territorial de l'Estat amb finalitats de govern a cada illa de la qual parla la mateixa llei que s'acabava d'aprovar.

Més de quatre anys, concretament, 1.492 dies, han passat fins avui d'ençà d'aquell plenari. I com s'han concretat les passes per fer efectives totes les potencialitats de què estan carregats els consells insulars? El 20 de juny de l'any 1990, el Parlament va aprovar la primera llei d'atribució de competències als consells insulars, la d'urbanisme i habitabilitat, en el que constituïa la primera passa del procés general que perfila l'Estatut d'Autonomia, segons es pot llegir a l'exposició de motius. Una primera passa que, no obstant el seu èxit evident, no ha representat la ruptura d'una situació de paràlisi que ja tenia una durada prou llarga en el procés de desenvolupament dels consells insulars. Ben al contrari, aquell primer moviment es va demostrar excepcional en no ser seguit per altres propostes de transferències.

Més encara, cal recordar que la primera transferència aprovada va ser a partir d'una proposta feta no des del Govern de les Illes Balears, sinó des d'un grup de l'oposició parlamentària, i vet aquí que la primera iniciativa sorgida del Govern per transferir competències ha consistit en una proposta tan esquifida com la que debatem ara referida a les oficines d'informació turística. Una proposta que té com a únic contingut la gestió de les oficines d'informació turística situades a l'aeroport de Palma, Eivissa i Maó, amb una única funció, informar sobre els recursos turístics de les Illes Balears i distribuir els fulletons que la conselleria corresponent els subministra. És a dir, exactament el que es fa des de fa prop d'onze anys, i concretament des del dia 28 de juny de l'any 1982, quan el Consell General Interinsular va delegar aquesta competència als tres consells.

Succeeix, com poden veure, Sres. i Srs. Diputats, el mateix que amb la competència en matèria d'administració local que discutíem fa pocs moments. És per això que, igualment, ens hem de demanar quin és el criteri, quina és la motivació política o tècnica que ha fet que, després de tants anys d'espera, es vulgui començar el procés de transferències amb aquestes propostes tan magres i esquifides, perquè aquesta actitud és críca - cicatera, en castellà -, per part del Govern a l'hora de fer les primeres propostes d'atribució de competències. Quins són els motius que els duen a proposar únicament

que es transfereixin les mateixes competències que es gestionen ja des de fa anys pels consells? Quina dificultat hi ha per plantejar aquest procés de forma més seriosa, en blocs competencials més acabats, des d'una visió molt més de conjunt? És purament una qüestió de gelosia competencial de les diferents conselleries del Govern? No m'ho puc creure. Pensa sincerament el Govern, Sr. Cañellas, que els consells no estan capacitats per assumir altres competències en matèria de turisme que no sigui la gestió d'aquestes oficines? Hi haurà algun dia una transferència competencial en matèria de turisme? Quan? I per quin motiu no fer-ho ara?

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern, Sr. President del Govern: jo pens, i els ho puc dir amb tota la sinceritat del món, que el Sr. Palau, el Sr. Pons Villalonga, estan perfectament capacitats per assumir la direcció política d'unes competències molt més amples en matèria de turisme. I no m'importa el color polític a l'hora de plantejar les nostres propostes per tal que siguin els tres consells qui ho gestionin a partir de l'any que ve. Són conscients que, fins i tot, les mínimes competències que avui esmenam difícilment podran entrar en vigor fins a principis de l'any 1994, a un any i mig de les pròximes eleccions? Són conscients, des del grup que dona suport al Govern, que ja han passat dos anys d'ençà de les darreres eleccions autonòmiques, i que no ha estat prou llarga la meitat de legislatura per transferir cap nova competència? Amb quin bagatge compareixeran davant els ciutadans per donar compte del que s'ha fet durant aquesta legislatura per dotar contingut als consells? No és, per tant, el moment oportú per omplir de contingut les propostes que el Govern va aprovar, ara fa un any, i en lloc de transferir la simple competència de repartir els fulletons que ja he dit, i el Sr. Cladera tractar d'un bloc competencial més ample en aquesta matèria? Això és precisament el que han volgut fer.

El que pretenem amb l'esmena que hem presentat que, tot respectant la proposta de transferir les oficines d'informació turística de Maó, Eivissa i l'aeroport de Palma, afegeix tot un bloc de competències sobre el servei d'empreses i activitats turístiques, així com sobre els serveis turístics al medi rural. Unes competències que, com es detallen a l'article 1 del text alternatiu que hem presentat, suposen l'inici, ordenació, tramitació i resolució dels expedients per a l'atorgament d'autoritzacions prèvies i de llicències d'obertura per a construccions, obres i instal·lacions d'allotjaments hotelers i extrahotelers, expedients per tancament dels establiments turístics, igualment pel que fa a l'obertura, traspàs, canvi de modalitat, de denominació, baixes, segellat de cartes de preus, i tancament de les activitats de restauració, cafeteries, bars, sales de festa, clubs i establiments semblants; dur el registre insular d'empreses i activitats turístiques, suposa la inspecció de les empreses i activitats turístiques, i la tramitació dels expedients sancionadors amb la corresponent proposta de resolució d'acord amb la Llei 6/1989, de 6 de maig, sobre la funció inspectora i sancionadora en matèria de turisme, restant en mans de la Comunitat Autònoma, no obstant, imposar les sancions.

Suposa vigilar l'acompliment del que es disposi en matèria de preus, substanciar les reclamacions que puguin formular-se en relació amb les empreses i activitats turístiques, suposa l'atorgament del títol d'agència d'informació turística, la seva tutela i la imposició de les sancions quan pertoqui. Suposa tota la tramitació i resolució dels expedients per a l'autorització de les activitats d'agroturisme i turisme rural. Realment, un canvi substancial.

A l'article 2 s'estableixen les facultats que es reserva la Conselleria de Turisme respecte de les competències transferides, que no són altres que les de poder transferir la funció inspectora i de vigilància, o l'inici d'actuacions sancionadores quan es conegui l'existència de casos de presumpta infracció, així com la facultat de requerir la informació adient per tal de poder conèixer la situació de les empreses i activitats turístiques, ja que l'atribució de les competències esmentades als consells insulars no ha d'implicar el desconeixement per desinformació de la Conselleria, que ha de continuar ordenant el sector.

Les formules de control previstes són les mateixes que la llei que discutíem abans, i es basen en la necessitat de remetre la informació dels actes i acords i les impugnacions davant la jurisdicció contencioso-administrativa quan es consideri que s'infringeix la legalitat en l'exercici de les competències transferides. Igualment es preveu la possibilitat que si un consell incomplís les disposicions que les lleis imposen, malgrat els requeriments del Govern, es prenguin les mesures necessàries, prèvia aprovació, per majoria absoluta del Parlament, per obligar al seu compliment.

Modificant l'annex, que relaciona el personal afecte a la transferència d'oficines d'informació turística, eliminant els noms dels funcionaris que hi figuraven. Vostès saben perfectament que el que es transfereix no són les persones, sinó les places, i és de mal gust publicar-ho en aquesta llei al *Butlletí Oficial* quan s'aprovi per part d'aquest Parlament. A la primera llei, la d'urbanisme, es va fer tal i com nosaltres ho proposam.

Pel que fa a la valoració del cost de les restants matèries de turisme que proposam transferir, el cost efectiu és xifrat en 143.750.825 pessetes per a l'any 1993. És a dir, que aquesta quantitat s'ha de modificar amb l'augment que correspondrà a l'any 1994, quan entrarà en vigor aquesta llei, i la despesa s'ha calculat en base als pressuposts de la conselleria, i d'aquesta quantitat, el capítol I, que és el més important, suposa, importa, 137.250.000 pessetes. I hem de dir, com dèiem a l'anterior llei, que estam ben disposats a reelaborar aquestes xifres si en el decurs dels treballs en ponència s'aporten dades que ho justifiquin. La nostra és una proposta oberta en aquest sentit, igualment pel que fa als percentatges que corresponen a cada consell insular, així com al funcionariat afecte a la transferència i que representa-

ria, segons la nostra proposta, 15 places afectes al Consell de Mallorca, 9 al de Menorca, i 10 al d'Eivissa i Formentera.

Pel que fa a l'inventari de béns mobles i material d'oficina que es traspasa, tot i fer figurar un annex en aquest sentit, l'annex vuitè, la impossibilitat de comptar amb l'inventari ens ha fet deixar-ho en blanc a l'espera que abans de la constitució de la ponència la Conselleria de Turisme l'ha d'aportar a aquest Parlament.

Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern: sols se m'ocorre una pregunta: per què no? I voldria instar-los, des d'aquesta tribuna, a no deixar passar aquesta oportunitat que s'obre, amb la votació d'aquesta esmena a la totalitat, de donar una vertadera passa endavant per fer dels consells els vertaders governs de cada illa.

Al Sr. Cosme Vidal pens que no l'he de convèncer d'allò que ell reclama des de ja fa prou temps. Al Grup Socialista, autor de la primera proposta de transferències aprovada per aquest Parlament, li vull pressuposar una actitud de suport actiu al plantejament general de la nostra proposta. Les diferències en matèria de xifres, de percentatges, són -i ho saben perfectament- solucionables en ponència, i vostès saben, ho vull repetir, que ens trobaran ben disposats, a l'hora d'escoltar les seves matisacions. Dir-los tan sols -i em permetin la broma- que així es fa el canvi, perquè -que no ho dubti ningú- amb aquestes propostes, acceptant iniciar aquest nou procés per dotar els consells de competències substancials, plenes de contingut, demostram que si fins ara tot han estat paraules, senyors d'Unió Mallorquina. "ara va de bo". Demostrin que estan disposats a fer viable, cert, el seu eslògan, demostrin que "ara va de bo". Ara estam disposats a omplir de competències els consells insulars, de vostès depèn.

I als diputats i diputades del Grup Popular sols recordar-los que els ciutadans que han tengut l'esperança de veure uns consells forts ens observen avui, i que sols esperam escoltar el seu "ara", -ahora, ho solen dir en castellà- com a resposta positiva a una proposta positiva com la que avui hem d'aprovar o rebutjar, i que hem presentat des d'una actitud de col·laborar, de fer possible que, quan els ciutadans coneguin què està aprovant el Parlament de les Illes, quina passa es proposa des d'aquest Parlament per convertir els consells insulars en els governs de cadascuna de les illes, que quan aquesta passa es concreta i els ciutadans ho veuen, no descobrixin que el que vostès volen transferir és tan ridícul, tan petit, que no implica, pràcticament res. Gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta ha substituït el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats, ha dit el Sr. Orfila que no m'havia de convèncer. Indubtablement no m'ha de convèncer. En els objectius, a vegades, -quasi sempre- coincidim, però no en la manera, en el camí. Bé, estam davant la segona maria -crec que vostè ho va qualificar així. Es tracta d'una esmena a la totalitat a una atribució de competències referida a una delegació que ja havia fet el Consell General Interinsular respecte de les oficines turístiques. Com que vostè és un home d'imaginació, fins i tot hagués pogut posar que, ja que aquí no fan falta aquests òrgans específics famosos, idò que s'enviassin unes cintes on es donassin les normes per posar les oficines turístiques dels Consells Insulars d'Eivissa i Formentera, i de Menorca sobretot, aquestes informacions turístiques, -de vegades l'afonia del llenguatge no seria la mateixa- i xocaria que les competències podrien referir-se també a competència de competidores, perquè ja sap que en turisme, les illes nostres són competidores entre si.

Però bé, vostè ha anat més endavant, i s'ha saltat la Comissió Tècnica Interinsular, que és una comissió que em va saltar a mi, o sigui, vostè se la salta i no obstant això, vostès, el seu grup, hi té representació, crec, si no estic equivocat. Per tant, tal vegada en el camí, encara que no m'ha de convèncer, aquesta petició d'ampliació de competències podria passar per la Comissió Tècnica Interinsular.

No obstant això, com que ja ho ha dit vostè, que no m'havia de convèncer en l'objectiu, i més bé en pla testimonial, perquè ja ha vist quina sort ha seguit la seva proposta respecte de la primera maria, amb la segona passarà el mateix, en pla testimonial, en solidaritat en el que creim, i, com he dit abans, convençuts que els que creim en algunes coses no hem de fer -no sé si m'ha encès, no, no, és que s'encén des de la Presidència del Parlament, moltes gràcies, Sra. Presidenta-, no sé on era, però bé, vull dir que els que no necessitam lluitar contra les pròpies idees per defensar el que creim, que no necessitam fer paperets, ja li he dit que donaríem suport a tot el que siguin avanços en aquesta línia d'atribuir competències als consells insulars, línia que, pel que hem vist en el debat anterior de les esmenes a la totalitat respecte de l'exercici de les transferències -que no és el cas-, però línia que ja sabem quina serà pel futur, sobretot pel que fa als consells de les illes menors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. Crec que la manera millor i més clara de definir la nostra posició respecte d'aquest tema, és felicitar el Sr. Orfila, com a portaveu del PSM, i el grup, tant per la proposta com per l'explicació. Felicitats.

Per tant, queda clar que donarem un suport clar a l'esmena, encara que, ho hem de dir, tenguem una posició crítica en certs aspectes, que intentaré explicar més endavant. Ens trobam, i això ja ho dèiem a la presa en consideració del projecte de la Comissió Tècnica Interinsular, amb un projecte de llei esmenat, que és responsabilitat única del Partit Popular, responsabilitat única del Partit Popular perquè està presentat pel Govern del Partit Popular, i dins la Comissió Tècnica Interinsular única i exclusivament li donen suport els membres de la Comissió Tècnica del Partit Popular.

I és un projecte que no ha aportat absolutament res a la situació actual de la gestió i execució dels consells insulars. Per això només ja es podria rebutjar. Fer un projecte de llei, el segon o el tercer, de transferir competències als consells insulars que es queden al mateix lloc, bastaria per dir "no, senyors, no era això".

No s'ha avançat ni un sol mil·límetre en la configuració de la Comunitat Autònoma. Deu anys d'autonomia, deu anys del Govern del Partit Popular, no han donat res més que el que en castellà diuen *esta parte de los moldes*. Res de res.

L'esmena del Grup Parlamentari PSM intenta solucionar dos aspectes que creim fonamentals dins la configuració de les transferències als consells insulars. Un primer aspecte, el camp competencial. S'amplien, en matèria turística, substancialment, les competències turístiques a transferir als consells insulars fins al punt que jo crec que es compleix un dels principis defensats i discutits, i mai ben definits, de la configuració de l'estat autonòmic, el principi de subsidiaritat. No és que la Comunitat Autònoma es quedi sense cap competència, és que, -i això és molt discutible-, és que els consells insulars assumeixen la gran majoria de competències. Això és molt agosarat, i ho hem de dir així. Nosaltres creim que era hora, que és hora que aquest Govern, que no s'ha preocupat el més mínim per configurar la Comunitat Autònoma -els exemples són enormes: Consell Econòmic i Social, Síndic de Comptes, Síndic de Greuges, etc.- tampoc no s'ha preocupat el més mínim per resoldre el greu problema polític que significa interpretar el principi de subsidiaritat. No només no s'ha interessat, sinó que no li preocupa el més mínim. Basta veure l'atenció que a una discussió parlamentària d'aquest abast, ho farem bé o malament, presta el Govern i el seu grup a aquest tema per adonar-nos que passa absolutament.

En la nostra opinió governar significa afrontar els problemes, i avui per avui el problema dels consells insulars i el problema de desfer el nu del principi de subsidiaritat és un

problema fonamental de la Comunitat Autònoma. Qui no abordi, d'una forma positiva, amb discussió, amb consens, aquest problema, quan parli de consells insulars menteix. I li haurem de dir així, perquè d'aquí a un any, d'aquí a un any i mig, en començarem a sentir parlar molt. Senyors eivissencs, mallorquins i menorquins: no podran parlar de consells insulars sense que els diguem mentiders, si no han posat damunt la taula el tema fonamental de fins on arriba el principi de subsidiaritat; de què volen fer amb els consells insulars, de fins on hem d'arribar en l'atribució de competències.

Tema que el PSM, des de la seva postura, discutible, aborda d'una forma clara. El principi de subsidiaritat s'aplica en benefici, per entendre'na, dels consells insulars. Sí, és així el principi, però l'hauríem de discutir, s'hauria de consensuar sobretot.

Un altre aspecte que l'esmena no resol és l'aspecte fonamental de finançació. I jo no don la culpa al PSM de la falta de resolució d'aquest tema, sinó que don la culpa a la falta de voluntat política del Govern de fer una cosa que tots els ciutadans hem de fer i que aquest Govern, per boca d'un conseller seu, no vol fer, que és aplicar la Llei de consells insulars. Amb aquest projecte de llei, i amb l'esmena, Sr. Orfila, no s'aplica la Llei de consells insulars. El Conseller d'Hisenda, no present, va dir que no es podia aplicar i que, per tant, no s'aplicaria. Que en aquests temes, aplicar l'article 35 de la Llei de consells insulars, per al càlcul del cost efectiu, el Govern de la Comunitat Autònoma no ho podia aplicar, perquè no sabia quin era el PIB insular, -quina comptabilitat tenim en aquesta comunitat autònoma?-, no sabia cert quina era la població, no sabia quina era la pressió fiscal o la càrrega fiscal respecte de renda de cadascuna de les illes; en una paraula, no coneixia els coeficients a aplicar per discutir i treure quina era l'aportació de la Comunitat Autònoma a cada consell insular.

Però, sorprenentment, els insularistes, el President del Consell de Menorca, no present, poc insularista, i del Consell d'Eivissa, sí present, i del Consell de Mallorca, tampoc present, es conformen amb l'almoïna que els ofereix el Govern de la Comunitat Autònoma, almoïna perquè, si qualche cosa està mal dotada, econòmicament, són aquestes competències.

Jo comprenc que a vostès no els importi, o que els faci vergonya escoltar el que els dic. No sé com algú de vostès és capaç de presentar-se davant els seus conciutadans amb l'assignació econòmica de totes les competències que s'assignen en aquesta atribució de competències. No sé com els podran dir, als de Mallorca, que Mallorca té el 45% de tot, no sé com els ho podran dir, amb el 75% de la població. No sé com els senyors d'Eivissa o de Menorca podran dir que aquí no hi ha competències i, per tant, els donaran un parell de duros i ja estarà bé.

La Llei de consells insulars, Sr. President del Consell Insular d'Eivissa, vostè que hi era, estava prevista perquè allà on no hi hagués competència, perdó, allà on hi hagués serveis a cadascuna de les Illes, la Comunitat Autònoma, via el procés de finançació del cost efectiu, dotats de mitjans econòmics per cobrir els serveis inexistents. Es fa amb aquest projecte de llei? No, i vostè està conforme. I vostè va ser, era, un dels que més defensava una finançació correcta, i avui votarà en contra, d'una esmena que ho podria arreglar. I l'altre dia va votar a favor, igual que el Sr. Huguet que ara entra, a favor d'un projecte que se'n riu econòmicament de tota la discussió financera de la Llei de consells insulars.

Jo comprenc, i crec que ho hem de dir, que és summa-ment difícil, a través de la Comissió Tècnica Interinsular, fer un projecte de llei que valori bé els béns i serveis a transferir en qualsevol matèria que es transfereixi. Però la responsabilitat que vagi bé o malament això, és seva, tota seva. Si la Llei de la Comissió Tècnica Interinsular fa difícil -i ho fa fer un assignació de transferències adequades, vostès tenen majoria, el Govern té possibilitats, duguin a aquest Parlament una modificació per discutir aquesta llei de la Comissió Tècnica Interinsular. Duguin, si no estan conformes, com no està el Sr. Forcades, com no ho està, pareix, el President de la Comunitat Autònoma, una modificació de la Llei de consells insulars, i la debatrem, i la discutirem, i veurem qui se'n riu de les Illes, qui és que vol prendre el pèl, econòmicament, als ciutadans de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa.

Governar, els deia al principi, és prendre decisions i posar-se al capdavant dels problemes: no és amagar-se, no és dir "qui dies passa, anys empeny" -com es diu molt- i sobretot, Srs. Diputats i Consellers i President de Consell del Partit Popular, no és, a causa d'aguantar una cadira que dóna poder, passar per tots els *iragalas* que els fa un Govern al qual, com avui ha quedat perfectament demostrat, l'únic que li interessa és explicar als ciutadans que fa certes coses, mantenir tot el poder, donar uns menuts als consells insulars i, en definitiva, amagar, acabar, tallar el cap al que ha estat l'esperit i la lletra dels consells insulars de l'Estatut, però, amb lletres, amb cortines de fum, contentar els presidents dels seus consells, els seus consellers, que no els queda més remei que dir amèn. Duguin amèn, i la configuració de la Comunitat Autònoma en els consells insulars quedarà desapareguda.

Sr. Marí, Sr. Huguet, vostès i el Sr. Verger, que no hi és, tenen la paraula.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup PP-UM, el Sr. Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sr. Orfila, vostè no és un dimoniet, però vostè sí que treballa, sobretot avui a la tarda ens ho ha demostrat, que ha fet feina de bo.

En relació amb l'esmena que vostè presenta a aquest projecte de llei, que va ser aprovat, en el que fa referència a matèria de transferències d'oficines turístiques, i també a la tutela i aprovació d'entitats de foment de turisme, jo li vull anunciar que nosaltres votarem en contra a la seva esmena a la totalitat. Ara bé, vull que quedi ben clar dins aquesta Cambra, -perquè s'han sentit moltes coses-, perquè pareix ser que quan nosaltres defensam aquestes lleis, que no és més que una transformació d'uns decrets que es varen fer en el seu dia, que els va fer el Consell General Interinsular, i aquests decrets es transformen en llei per poder traspassar aquestes competències als consells insulars, és com si renunciàsim a la resta. No, senyor, no renunciem a la resta. Vostè, fins i tot, amb aquesta esmena a la totalitat, presenta un text alternatiu, i un text alternatiu que, si vol que li digui la veritat, en moltes coses hi estic d'acord, i ens trobarem qualche dia, bé dins la Comissió Tècnica o un altre lloc, i ho defensarem, però avui, o l'altre dia, està clar que el que es va prendre en consideració és precisament només la transformació d'aquest decret, i no li donem més voltes, perquè pareix que cada vegada que ens interessa li donam un altre contingut o una altra extensió al que feim.

També li vull dir que tan malament no ho hem fet, o millor dit, no ho hem fet nosaltres. La proposta que es va aprovar dins la Comissió Tècnica, respecte del que són oficines d'informació turística, no deu ser tan descabdellada ni tan mal feta, perquè veig que exactament el que vostè proposa i el que es va aprovar amb aquesta llei coincideixen exactament: les xifres, els béns, les persones i els béns que es traspassen. I n'estic molt content, tant de bo que sigui així, perquè realment, i vull aprofitar per dir que, realment, allà es va valorar, i vostè se'n recorda, tal vegada els diferents consells insulars varen defensar molt bé el que creien que havien de defensar cadascuna de les illes, es va valorar exactament el que es creia que havien de tenir aquests costos, i aquests cost es varen plasmar en aquesta llei.

Li vull dir també, per una altra banda, que tal vegada, en el moment que en parlem, -i només és una excepció que li vull fer, que tal vegada se n'ha oblidat, en aquesta proposta alternativa- vostès no fan referència al que es promoció turística. És un fet que tots coneixem, o el traspàs de competències en matèria de promoció turística. És un fet que tots coneixem, que cadascuna de les illes té la pròpia oferta turística, té el seu propi producte turístic, i és una aspiració, crec, molt important, ja no de les tres illes, sinó, fins i tot, de les quatre

illes que tinguin la seva pròpia promoció turística, i jo crec que en el moment que havent fet la CTI parlem de més transferències en matèria turística, jo crec que ens hem de recordar, jo li faré recordar també quan facem aquest text que pareix ser que hem de fer en un futur.

Li vull dir perquè -això és molt important, la promoció turística- de què ens valdria tota aquesta ordenació que programam aquí si després no féssim promoció? O sigui, i permeti'm una broma, o sigui, si no feim promoció tal vegada la vaca no fa llei, i llavors no la poden munyir. Ho entén? Bé, i res més, Sr. Orfila, només dir-li, per tot el que anunciat abans, que no donarem suport a aquesta esmena a la totalitat perquè tal com li he dit abans, tal vegada, en una altra ocasió, estarem d'acord amb aquestes competències que vostè ens apunta o amb moltes altres, però en aquest moment el que debatem o el que es va aprovar o el que es va proposar era únicament la transformació d'uns decrets que existien fa molt de temps, i el camí que es va elegir va ser aquest. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats: agrair el suport, en primer lloc, que han manifestat el molt digne representant del Grup Mixt, i dir al Sr. Alfonso que nosaltres acceptam, des d'una actitud oberta, qualsevol suggerència, qualsevol matisació que es pugui fer, i evidentment haurà de ser el Govern qui haurà d'aportar més documentació per poder arribar a delimitar el cost efectiu, real, d'aquestes competències. Com ens és absolutament impossible a nosaltres aportar l'inventari de béns que s'han de transferir, perquè és que no podem. Estic convençut que el Govern mateix tendria dificultats per presentar-ho d'avui per demà, l'oposició ho té molt més difícil encara.

Per tant, des d'aquesta actitud d'acceptar les seves propostes, hauríem pogut agrair-li el seu suport, i hauríem volgut, pensàvem que la nostra proposta podria merèixer un suport unànime de tota la Cambra. I el Sr. Palau explica: estam d'acord amb el contingut de la seva proposta, amb la major part del contingut, però no la poden votar a favor. I ens diu el Sr. Palau que està content que nosaltres incloguem sencera la proposta que el Govern va fer arribar a la Comissió Tècnica Interinsular i que aquesta va aprovar. Però és que, clar, Sr. Palau, nosaltres estam d'acord amb el contingut de la proposta sortida de la CTI sempre que s'ampliï amb la nostra, si no, consideram no ja que vagi coixa, sinó que està absolutament paralítica, paraplègica, no pot caminar.

Oferta turística: si que és valent, Sr. Palau. Li agaf l'envit. Miri, a la Comissió Tècnica Interinsular ens trobarem, i més prest del que vostè segurament s'imagina. És més, jo els vull anunciar, des d'aquesta tribuna que, demà mateix, si no s'aproven les nostres propostes, avui vespre les transforma-

rem en propostes que aniran a la Comissió Tècnica Interinsular perquè es puguin tornar a debatre aquí, possiblement ampliades, fruit del debat que avui s'ha produït aquí, però no cessarem, ens mantindrem lluitant, nosaltres som el rai -rayo, en castellà- que no cessa, Sr. Palau.

I mirin, Sres. i Srs. Diputats, en els anys de la fam, quan no hi havia l'abundància d'ara, es varen inventar unes galetes petites i molt dures, que servien per calmar, per entretenir la fam. Els deien "paciències". Vostès, quan els consells reclamen menjar, quan reclamen competències, s'han inventat aquesta nova versió de la paciència, que consisteix a transferir-los el que ja tenen, i fer-ho el més barat possible. Però com poden, després, pujar a aquesta tribuna per exclamar-se en contra de les actituds centralistes de Madrid, del Govern de l'Estat, criticant que ni amolla competències ni ens envia un cèntim? Si vostès fan el mateix amb els consells insulars. No és el mateix predicar que donar blat. I vostès, -així ho demostren-, són autonomistes sols fins que l'autonomia els arriba a casa seva. O no saben que els direm quan el Sr. Forcades o la Sra. Estaràs compa-reguin per explicar el darrer intent escatimador fet des de Madrid?

Vostès, Sres. i Srs. Diputats del PP-UM, em recorden aquell home d'Alaior, a l'illa de Menorca, que fart de tenir cura de son pare, un homenet que no es podia valer d'ell mateix i que havia de menester que se li anàs darrera, fart d'ell, un dia li va preparar una faixina amb un poc de roba; se'l va carregar a l'esquena i va partir cap a Maó per deixar-lo a l'hospital, on en aquell temps recollien els vells que no tenien ningú. Quan va ser a mitjan camí, rebentat de dur-lo al coll, es va aturar a descansar assegut damunt una roca que hi ha a la vorera del camí, i va deixar son pare, i en mirar-se'l va veure que aquest plorava. "Idò, mon pare, què plorau?" "Ai, fill meu, me'n record que fa cinquanta anys jo també em vaig aturar a descansar en aquesta mateixa roca quan feia el mateix viatge que tu". I el fill se'l va tornar a carregar a l'esquena, i sense dir una paraula, va tornar, tris-tras, tris-trena, a fer el mateix camí tornant, amb son pare, cap a casa seva. Aquella roca és coneguda com a la roca de la paciència.

Avui, des d'aquesta tribuna de la paciència, ho advertim: amb quina legitimitat vendran a queixar-se, senyors del Govern, de les actituds centralistes, destorbadores dels processos de transferències que es fan des del Govern central de Madrid si vostès fan el mateix cap als consells insulars? No és el moment de carregar-se l'orgull a l'esquena, reconèixer que amb la seva proposta de transferències no es va enlloc i acceptar l'alternativa que avui els feim, des d'una actitud que únicament vol ser positiva? Els ho demanam des d'aquesta tribuna de la paciència. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Intervencions en contrarèplica. No hi ha intervencions. Passarem, idò, a la votació. Passam a votar l'esmena a la totalitat núm. 1688, del PSM i EEM, a la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular de delegació de competències als consells insulars en matèria d'informació turística.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vint-i-set vots a favor, trenta en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena.

IV.3.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu R.G.E. núm. 1717/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent esmena, que és la 1717, també del PSM i EEM, que és esmena a la totalitat amb text alternatiu a la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular d'atribució de competències als consells insulars en matèria de transports. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, de les tres propostes d'aquest articulat aprovades pel Govern dia 7 de maig de l'any 1992, la més xereca, pel que fa al contingut, és la de transports. Una proposta que ni tan sols atribueix con a pròpies als consells les competències que, des de 28 de juny de l'any 1982, és a dir, fa onze anys, gestionen aquests per delegació del Consell General Interinsular. Així, per la proposta de llei sortida de la Comissió Tècnica Interinsular el 4 de novembre de l'any passat, es deleguen als consells insulars les competències en matèria d'atorgament de les autoritzacions de què han d'anar proveïts els vehicles lleugers per al transport privat complementari de mercaderies, considerant com a tal aquells el pes màxim dels quals no excedeixi de sis tones. És a dir, exactament el mateix que els tres consells vénen gestionant des de 1982, com he dit abans.

Una delegació tan important que un dels tres consells, el de Mallorca, ha decidit no acceptar-la, d'acord amb el que disposa l'article 9 de la Llei 5/1989, de 13 d'abril, de consells insulars, i ho ha fet, entenc, demostrant un sentit comú encomiable atès el contingut d'aquesta proposta. El mateix President ho deia el dia -crec recordar, per la notícia que m'han fet arribar-, que ho discutien dins el Consell Insular de Mallorca.

Representaria desorientar més encara els ciutadans, que s'haurien d'estructurar mentalment per pensar que quan han d'anar a demanar les targetes de transport per a vehicles de manco de sis tones, han d'anar a un lloc, i per les de més de sis tones a un altre. I no es pot desorientar la ciutadania d'aquesta manera.

Ja en el debat de presa en consideració vàrem fer evident la posició del Grup Parlamentari PSM i EEM en el sentit de votar en contra per considerar innecessària aquesta llei que no modifica, en absolut, el decret de delegació de competències que he esmentat, i perquè enteníem, -ho entenem encara-, que és molt millor aprovar lleis d'atribució de competències d'un contingut ample encara que tinguin major complexitat. I aquesta és la motivació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que presentam.

La facultat dels consells insulars d'assumir dins el seu àmbit territorial la funció executiva i la gestió del transport de viatgers i mercaderies, regulada a l'article 39.10 de l'Estatut, salvaguardant sempre els interessos generals de la Comunitat Autònoma, fa que, des del moment que el Govern aprova una proposta per atribuir competències molt parcials en matèria de transports, ens plantejem eixamplar-la en el sentit d'assumir la totalitat de les competències executives i de gestió que actualment detenta la Comunitat Autònoma en matèria de transport mecànic per carretera.

Una competència que suposaria assumir totes les fases de la tramitació dels expedients de concessió, autorització o, en el seu cas, explotació dels serveis públics o privats, regular les discrecionals de viatgers, de mercaderies, sempre dins l'àmbit territorial de cada consell insular. Les estacions de vehicles de serveis públics de viatgers o de mercaderies per carretera, la delimitació de competències en matèria de transports a l'administració municipal i, encara que pugui semblar una possibilitat remota, i ho és, el transport per cable i per troleibús.

Les fórmules de control són semblants a les proposades per a les altres lleis que hem discutit avui: revisió d'informació, i possibilitat d'impugnació davant la jurisdicció contencioso-administrativa dels actes dels acords presos pels consells.

Òbviament els consells tendran la facultat reglamentària organitzativa per regular el propi funcionament, mentre que la Comunitat es reservaria o es reserva la potestat reglamentària normativa d'acord amb allò que disposa l'article 46 del nostre Estatut d'Autonomia. Les formes de coordinació, en els casos que el servei transcendeixi l'àmbit dels interessos propis dels consells, o bé que l'activitat o el servei insular condicioni de manera rellevant els interessos de la Comunitat Autònoma, es realitzarà bé a través de la creació d'òrgans de col·laboració o per l'aprovació de plans sectorials.

Introduïm un article, el 6.5, que recull el contingut de l'article 24 de la Llei de consells, atès l'incompliment flagrant que, o bé els consells o bé el Govern, en fan respecte de l'única competència transferida fins avui, la d'urbanisme i habitabilitat. Respecte d'aquesta llei s'ha de dir que a la nostra suprimim la figura del guàrdia civil, dels comissaris polítics, o representants del Govern de la Comunitat dins els òrgans que executin la competència.

Respecte del càlcul del cost efectiu, xifrat en 22.624.280 pessetes, vull dir el mateix que ha presentat respecte de les dues lleis anteriors. És discutible, ho acceptam, i en el tràmit de la ponència estarem disposats a acceptar correccions, així com també respecte de la distribució percentual que hem proposat entre els diferents consells. Igualment pel que fa a l'annex que han de contenir els béns mobles i materials d'oficina objecte de traspàs, i que hem deixat en blanc, per tal que la Conselleria de Treball i Transports pugui facilitar-ne l'inventari abans d'iniciar els treballs de ponència.

Què els puc dir més? Què els puc afegir respecte de les argumentacions que he utilitzat als debats anterior? Com arribar si no a les seves ments, almenys als seus corets? Però no. No he d'afegir res més. No he de posar, des d'aquesta tribuna, cap més argumentació. Me les estotjaré, perquè, ja els ho puc anunciar, nosaltres continuarem batallant per un projecte de país que no és el seu, on els consells hi juguen un paper important, i encara que ara sentim que, poc a poc, com diu la cançó de Raimon, ens van posant el futur a l'esquena, que ens el van robar cada dia que passa, continuarem mantenint encesa l'esperança, convençuts que un dia, més prest que tard, canviarem les coses. Gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta ha substituït el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Orfila, estam un poc repetits avui, i bé, jo vull començar dient-li que s'ha d'apreciar la seva feina. Jo no el qualificaré com, amorosament, se l'ha qualificat de dimoniet, però remuntant-me al que diuen les rondalles eivissenques, i també molt amorosament, he de dir que vostè és un "barruguet" -que consti que allà són aquells personatges, a les rondalles eivissenques, que varen fer moltes coses de la infraestructura illenca sense òrgans específics, les varen fer tots sols-, i deien que volien feina o menjar, o sigui, feien molta feina. Vostè ha fet molta feina i, per això, se l'ha de felicitar, perquè estam davant la tercera maria, -i, com que és la més xereca,estic segur que l'amenaga, també entre cometes, amorosa, que m'ha fet una maria d'aquesta cambra, i diré la Sra. Diputada Maria Salom, de demanar la paraula per al·lusions, dient que aquesta és una maria xereca, ja no hi ha lloc, perquè la Sra. Diputada Maria Salom és una

maria plena de gràcia, plena de contingut i que, almenys, ella sí que és ver que no necessita cap òrgan que se li afegeixi.

Per tant, li dic això, Sr. Orfila, per distendre un poc el debat anterior, i no ho prengui, torn a dir, amb caràcter pejoratiu, i no per venjar-me que vostè ha fet menció a unes competències coixes, i tal. O sigui, no és cap represàlia. Per tant, el que li vull dir és això. Estam altra vegada davant una autèntica maria, i a més, xereca, de delegació de competències, mala de digerir, a més, perquè és una delegació de competències que s'ha fet a la Comunitat Autònoma per l'administració central, i vostè demana que es transfereixi aquesta delegació de competències, perquè hi ha un aforisme jurídic -que no m'atrevesc a dir-lo aquí perquè no em surti malament-, sobre les delegacions de competències i la possibilitat de tornar-les delegar.

Però a pesar de tot, torn a repetir que, amb caràcter testimonial, a pesar de ser xereca, a pesar que vostè veig que també li posa uns òrgans específics a aquesta -no, no els hi posa, ah, idò no ho he llegit bé, gràcies a Déu que és intel·ligent, vostè, bé. A pesar que tots els pesars, nosaltres, a pesar que no li aprovaran, nosaltres, torn a dir, que, testimonialment, li donarem suport a la seva proposta alternativa, i supòs que s'han acabat les maries, no? Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Socialista, el Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup no considera cap maria l'atribució de competències als consells insulars. Que el projecte de llei sigui insuficient, dolent, que no porti res, que no doni una sola passa, etc., sí; però discutim un tema, a la nostra impressió, summament important, i que demostra el tarannà d'un govern que no ha pensat mai a complir l'article 39 de l'Estatut.

L'assoliment de la competència del projecte de llei -ho dèiem ja a la presa en consideració- és l'assoliment limitat que, a l'any 79, tenia la transferència de transports als consells insulars. Després del 79 es produeix un procés important d'atribució de competències a la Comunitat Autònoma, però arriba l'any 93, deu anys després que el Govern autònom exerceix, d'una forma absolutament impresentable, les competències en transports d'aquesta comunitat autònoma, deu anys després no pensa que si alguna cosa està justificada de transferir, és el transport per carretera als consells insulars, per un fet territorial, senzillament. És molt mal de fer pen-

sar que en transport per carretera hi pugui haver competències compartides entre illes, és molt mal de fer pensar-ho, entre d'altres coses perquè carreteres encara no n'hem fetes entre illes.

Però el Govern -a qui, com dic no interessa el més mínim desenvolupar l'article 39- es limita a agafar el decret del Consell Interinsular, a transcriure'l, i damunt dir als consells que hauran de pagar -després hi entrarem.

Per què proposa una delegació? Perquè ni això vol cedir el Govern de la Comunitat Autònoma. Ni la mínima competència en targetes de transports de mercaderies pròpies de sis tones, o de 3,5 tones de càrrega, ni això no vol cedir com a competència pròpia. Jo ja no sé què he de dir d'aquest govern autònom i d'aquells consells insulars, d'aquells consells insulars presidits per membres del Partit Popular. Tots els controls possibles en la delegació, -pràcticament el Govern li podrà retirar aquesta competència en el moment que vulgui- els consells insulars estaran a les ordres absolutes del Govern de la Comunitat Autònoma.

La proposta del Sr. Orfila, perdó, del PSM i EEM, és una proposta que traspasa les competències en transport per carretera, afegint els de cable, als consells insulars, com a situació lògica d'exercici de competències clarament territorials als consells insulars. El Sr. Orfila comet -a la nostra opinió- el mateix error, impossible de solucionar, respecte del finançament. Li dic que és impossible de solucionar perquè realment és mal d'emprendre que a un consell insular, al de Mallorca, li diguin que haurà de tornar 6.652.000 pessetes. És mal d'emprendre que al de Menorca li diguin que ha de tornar 649.000 pessetes, i diguin al d'Eivissa que li donaran mig milió de pessetes i n'haurà de tornar 1.260.000. És a dir, net, hauran de passar a la Comunitat Autònoma 705.000 pessetes. Total hauran de tornar 6.652.000 pessetes. Això era, senyors redactors de la Llei de consells insulars, l'esperit de la Llei de consells insulars? Això és la lletra de la Llei de consells insulars? No, això és una falsificació total i absoluta de la Llei de consells insulars.

Com deia l'informe del lletrat d'aquesta Cambra, aquells projectes de llei no compleixen la Llei de consells insulars, i no s'haurien d'haver tramitat mai. Està decidit, la Mesa va decidir que es tramitassin, però serà molt mal de fer explicar a algú, i sobretot quan hi hagi una reclamació, -que n'hi haurà-, com l'article 35 de la Llei de consells insulars, obligatòria per fer lleis de transferències, no s'aplica. Molt mal de fer.

Però jo voldria entrar en un altre problema que ha sorgit en aquest debat, i que al Govern, que no l'interessa el més mínim el tema dels consells insulars, no li ha preocupat. A nosaltres, que la constitució adequada, pactada i tranquil·la d'aquesta comunitat autònoma ens importa molt, sí que ens ha preocupat. El Sr. Orfila ens ha anunciat per a demà o per a passat demà -i jo ho comprenc, encara que no ho compartesc- la presentació d'un conjunt de projectes de llei -aquests tres, i tal vegada altres-, perdó, proposicions, a la Comissió

Tècnica Interinsular. Jo li augur que seran degudament morts i tirats a la paperera.

Però el problema no és que el que actui així, el grup del Partit Popular, que ja sabem que és aquest el seu tarannà, sinó que el problema que es planteja és que això serà, en el futur, un procés irreversible. Si no som capaços, i el Govern té la màxima responsabilitat en això, no som capaços d'arribar a un pacte polític del tipus de competències i matèries que s'han de transferir als consells insulars, és a dir, definir fins on arriba el principi de subsidiaritat, si no som capaços, a iniciativa del Govern, responsabilitat absoluta, d'establir un ritme de transferències als consells insulars, si som incapaços d'establir un mètode perquè les transferències que s'atribueixin estiguin dotades convenientment -al marge que estigui ben o mal fet, i si està mal feta s'ha de canviar la Llei de consells insulars-, si som incapaços de fer això, i pareix que el Govern, i el Partit Popular no tenen el més mínim interès de fer això, si som incapaços de fer això, la constitució de la Comunitat Autònoma està en un perill molt seriós. I els hem de dir, Srs. Diputats d'aquest Parlament del Grup Popular, que la responsabilitat que aquesta comunitat autònoma no funcioni, que aquesta comunitat autònoma sigui incapaç de configurar-se, a nivell de cadascuna de les illes, tal com estava previst a l'Estatut, l'enorme responsabilitat històrica que en deu anys no s'hagi avançat el més mínim per iniciativa del Govern, i per iniciativa del Grup Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, Sr. Alfonso, jo li pregaria que ens cenyíssim estrictament a la qüestió, que és l'atribució de competències als consells insulars en matèria de transports, no atribució genèrica de competències, perquè aquest precisament va ser el motiu al·legat a Junta de Portaveus per fer un debat per separat de cadascuna d'aquestes proposicions de llei o propostes de llei. Si hem d'entrar dins el que és debat genèric crec que en aquest moment debatem pràcticament els mateixos debats que hi ha hagut al llarg de tot l'horabaixa, i jo li pregaria un esforç de síntesi en aquest sentit, i que anàssim a la qüestió en concret que ens ocupa, que és la de transferències en matèria de transports.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Estic d'acord amb la seva observació, però li vull dir que en aquesta matèria, en totes, com és això una mera ficció i una cortina de fum, el de la matèria de transports, el nostre grup donarà suport a la seva esmena a la totalitat, perquè, almenys, aquesta toca matèries que són realment de transports impossibles de desenvolupar per part dels consells insulars. Fer una altra cosa, i sobretot, com he dit abans, no ser capaços d'arribar a acords amb aquesta proposició de llei o amb les que es presentin, no arribar a acords polítics en aquest aspecte, és un suïcidi per a la Comunitat Autò-

noma del qual en són responsables els membres del Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup PP-UM, el Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Creo que conviene alguna referencia previa, que algún otro portavoz ha hecho desde esta tribuna, al comentar el decreto del Consejo General Interinsular de 28 de junio del año 82, por el que se delegaban a los Consejos Insulares competencias en materia de transportes, en concreto, como aquí se ha dicho, por el Sr. Orfila, en la expedición de tarjetas de transportes privados -cito textualmente- de mercancías, para servicio propio con límite de carga hasta 6.000 km., aspecto que viene contemplado en la proposición de ley, como también en la enmienda a la totalidad en el texto alternativo que presenta el grupo proponente.

Y también es obligada otra referencia al Estatuto de Autonomía, en concreto a la disposición transitoria novena, donde se establece esta cláusula de salvaguardia competencial al efecto de que se respeten las competencias recibidas por los consejos insulares en el momento de la aprobación del Estatuto de Autonomía. Este mandato llevó a la redacción de una propuesta de delegación de competencias a los consejos insulares gestionadas, en concreto, por el Consejo Insular de Ibiza y Formentera y el de Menorca, en las que se limitaba únicamente a delegar lo que ya estaba delegado, y en concreto esto se hizo por varios motivos, uno de ellos fue que la fórmula de la delegación, y no la de la asunción de competencias, se hacía porque las autorizaciones de transportes tenían un ámbito de actuación de toda la Comunidad Autónoma. Y por tanto, se entendía que no eran asumibles como competencias propias por parte de los consejos insulares a tenor de lo dispuesto en el artículo 5 de la propia Ley de consejos insulares, donde se habla del ámbito territorial de todos y cada uno de ellos.

No se ampliaron estas competencias, entre otras razones fundamentales, por la limitación de medios materiales y personales en su momento, y también por cuestiones que harían desaconsejable posibles deseconomías de gestión al derivarse de la diversidad de órganos administrativos.

Frente a la delegación de competencias que establece la propuesta de la Comisión Técnica Interinsular, el texto alternativo pretende, entre otras razones, que las competencias sean propias de los consejos insulares, para lo cual nos veríamos en la necesidad de crear unas autorizaciones hoy inexistentes que serían autorizaciones con ámbito territorial de isla, y no autonómico, como actualmente comentaba con anterioridad.

La propuesta alternativa supondría, por otra parte, la coexistencia de autorizaciones a distintos niveles. Por una parte, la autorización de carácter nacional, que está delegada en la Comunidad Autónoma, la de carácter autonómico, y la de carácter insular. Tres niveles distintos de actuar y de concertar entre ellos. Y no parece aconsejable que deban establecerse tal cúmulo de tipos de autorizaciones, por razón de su ámbito territorial, máximo como la tendencia general en el campo de los transportes terrestres, por imperativo de directivas de la CEE, tienden a la liberalización, al total otorgamiento de autorizaciones, por lo que, en pocos años, es presumible que, todas aquellas personas físicas o jurídicas que lo soliciten, y reúnan los requisitos establecidos, puedan disponer de autorización nacional.

Por otro lado, existiendo las autorizaciones de ámbito autonómico, es muy dudoso que nadie solicitara autorizaciones insulares cuando las primeras tienen un ámbito territorial mucho más amplio, y nos veríamos en el detalle que tendríamos una delegación de competencias que no tendría capacidad de gestionarse por esta razón.

Por todo lo anterior, nosotros pensamos que hemos de rechazar esta enmienda. Este texto alternativo, que tiene valores importantes que hemos de comentar en otro momento del trámite parlamentario, pero que también contiene errores conceptuales, como son los referidos a los servicios regulares de mercancías y mixtos o discrecionales por itinerarios y, en concreto, los que contempla en su artículo 1º del texto alternativo.

Por otra parte, en cuanto a referencias de procedimiento, disposiciones transitorias 3ª y 4ª, el recurso que cabe interponer frente a la resoluciones de los consejos insulares en materia de competencias delegadas, está bien determinado, el que en la Ley de consejos insulares haya donde se especifica, y a ello haya que remitirse.

Tengo que decir, y adelantar, que es posible que en el trámite parlamentario haya que hacerle alguna modificación. Creo recordar que hay veintinueve enmiendas parciales de todos los grupos parlamentarios, y en concreto es de justicia que algunas, ya se pueda adelantar, deban admitirse, sobre todo aquellas que hacen referencia al procedimiento administrativo, a la ley en concreto, -porque cuando el texto se presentó al trámite correspondiente la ley de procedimiento administrativo nueva no existía-, así como también seguramente el inicio de la gestión que ustedes marcan, el 1 de enero del 94, en previsión, como debe ser, de todas las cuestiones, y no como se marcaba en el texto de 1º del año 93 -todo son circunstancias obvias y yo creo que todo el mundo las entiende. Repito que va a ser posible enmendar el trámite parlamentario.

De lo que sí discrepo de otra manera es de esa calificación de marías, dadas por el señor portavoz del PSM i EEM, así como también de otras comparaciones del

gobierno que asimila a la guardia civil, al cuerpo de la benemérita -al que todo el mundo debemos tener cierto respecto, como fuerza armada- y desde luego también como comisario político. Yo creo que el gobierno eso no lo ejerce, ni es su papel.

En cuanto al ejercicio impresentable de competencias, dicho por el portavoz del Grupo Socialista, y la postura del gobierno de una resistencia numantina -parece ser- a ceder competencias, yo creo que también es una cuestión exagerada y que no hace más que decir unas cuestiones, unas razones que nosotros no compartimos por esta hipérbole a la que el Sr. Alfonso nos tiene acostumbrados.

Por último, una referencia a la exposición de motivos que ustedes presentan. Yo creo que es una exposición de motivos detallista en exceso, con obviedades y reiteraciones que son innecesarias, -en concreto el primer párrafo está bien claro, con una referencia a la transferencia en materias de urbanismo y habitabilidad, que no sé a cuento de que viene- y, si bien es cierto que compartimos algunos aspectos, -en especial, como no, nosotros, por nuestra formación, por nuestra ideología, el principio de subsidiariedad- tengo que decir que, además de lo expuesto, junto a otros aspectos erráticos que antes comentaba, tales como los referidos a la multiplicación de acuerdos y formas de coordinación, así como la no justificación del coste efectivo que ustedes proponen -no sabemos por qué regla de tres o prueba del nueve, no sabemos que cosa hay que aplicar- nos obligan a votar en contra, bien adelantando que con la característica que tenemos el grupo parlamentario de ser abiertos a propuestas constructivas, como venimos demostrando a pesar de tener mayoría absoluta, seremos receptivos a aquellas enmiendas que mejoren el texto que hoy aquí discutimos. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Aquesta presidència, aplicant l'article 77, i d'acord amb la Mesa, dona la discussió per concloua i, en conseqüència, es passa directament a la votació. Votam, idò, l'esmena a la totalitat núm. 1717/93, del PSM i EEM, a la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de transports.

Passam a la votació:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Vint-i-set vots a favor, trenta en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena.

V.1.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucional i Generals de la Proposició de llei de proposició de llei R.G.E. núm. 3708/92, presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei de proposició de llei núm. 3708, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per la qual passa a denominar-se oficialment Illes Balears la província de *Baleares*. Hi haurà un torn d'intervenció de cinc minuts per a cada grup, i no hi haurà torn de rèplica i contrarèplica, sinó que ens limitarem purament a aquest torn. Té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. No sé si per primera vegada en aquesta legislatura, almanco una de les poques vegades, que s'arriba al ple amb una proposició, de proposició de llei en aquest cas, consensuada al cent per cent, perquè no queda cap esmena. A més, en un tema tant important com és el nom, en aquest cas, de la província, de la nostra província de les Illes Balears, perquè com ja es va dir quan vàrem parlar, a la presa en consideració, que és molt important el nom de les coses. Tan important és que, precisament, als debats en ponència i als estudis que s'han fet per part d'altre gent, -el Sr. Pons, el Sr. Damià Pons ha fet una bona feina al respecte- s'ha demostrat, durant aquesta feina en ponència, que el nostre nom des de Madrid, i al llarg dels segles XIX i XX, ha sofert canvis al marge de la llei, i aquí també, aquí hi consentim. Això demostra el poc que ens hem respectat nosaltres mateixos i el necessari que fa que sempre ens diguem el mateix, que tinguem un sol nom, i en la nostra llengua.

A l'exposició de motius -evidentment no és la mateixa que la que hi havia al text inicial que va ser pres en consideració- es fa una petita història a partir del Reial Decret de 3 de novembre de 1833, de Javier de Burgos, que va parlar que la província de *las Islas Baleares*, amb una contradicció a l'article primer que parlava de Palma com a nom de la província, i després parla dels butlletins oficials, que el 1836 es deia *Boletín Oficial de Baleares* o *Boletín Oficial de la Provincia de las Islas Baleares*, i el 1852 *Boletín Oficial de la Provincia de Baleares*. Per tant, es veu que hi ha hagut, al llarg del segle XIX i del segle XX, una degeneració del que era el nom de la província originària i jurídicament, perquè encara, en aquests moments, queda vigent el del Decret de Javier de Burgos de 30 de novembre de 1833.

Amb aquesta proposició de proposició de llei quedarà clar, -si és que Madrid ho aprova, jo esper que sí, perquè això va per unanimitat-, que tenim un sol nom

clar i llampant, que és "Illes Balears". Ens quedarà una altra tasca en el futur, que és normalitzar en la nostra llengua el nom de la Comunitat Autònoma. Això haurà de ser en una altra fase, llàstima que a ningú no se li hagués ocorregut fer-ho durant la proposta de reforma de l'Estatut, encara que no hagués estat acceptat, possiblement, pels grups majoritaris, però qualque dia hi haurà que tant la Comunitat Autònoma, com la província, es diguin Illes Balears, en la nostra llengua, i no es pugui fer servir un nom que no sigui en la nostra llengua a tots els butlletins oficials, a tots els documents de caràcter oficial, tant de l'Estat com de la Comunitat Autònoma, com de l'administració local.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. Amb l'aprovació d'aquest llei es dona, a la fi, una passa endavant en la normalització lingüística de la nostra nació. Ja era ben hora que aquest poble sotmès, i mai més ben dit, aïllat de tantes coses bones que gaudeix la resta dels ciutadans de l'Estat, que no necessiten parlar d'aquesta qüestió, senzillament perquè la seva hegemonia és sagrada, intocable i indiscutible. Ja era hora, com deia, que aquest poble nostre decidís nomenar les seves coses pel seu propi nom, i sense cap complex d'inferioritat.

Ara, li ha tocat el torn al nom del territori, a la casa comuna dels qui som i dels que han decidit ser ciutadans de l'arxipèlag balear, tan fragmentat en trossos com en opinions. Si Mossèn Alcover o Josep Maria Llompart poguessin compartir aquest acte de coratge col·lectiu, segur que estrieyerien les mans i deixarien en hores bones a balquenes els diputats d'aquesta Cambra. El primer que reclamava davant sis bisbes, als Jocs Florals de València, devers l'any 1920, que castellans, gallecs, bascs, aragonesos i catalans estudiassin i coneguessin recíprocament les seves llengües, o almenys alguna d'elles, a més de la seva. Només per aquest camí arribaria la comprensió necessària per poder conviure harmònicament i lluny de conflictes lingüístics o, dit d'una altra manera, si volen, sense marginacions culturals. La seva aspiració no va prendre, ni tan sols va ser atesa ni possiblement compresa aleshores pels mateixos prelats que l'aplaudiren. Josep Maria Llompart, aquest altre gran mallorquí d'empenya cívica, per ben poc tampoc no hi ha arribat a temps.

Ja sé que decidir en aquest Parlament que volem que la resta de ciutadans de l'Estat coneguin el nostre territori pel seu vertader nom, sense traduccions, no va més enllà de dirlos que aquí pensam i parlam diferent, i que encara no hem perdut el respecte que els hem professat amb connotacions gairebé servils, per no dir humiliants, des de la fragmentació

de l'Estat en quaranta-vuit fariseries satèl·lit d'un sol i omnipotent nucli central, esdevinguda a l'any 1833.

Segurament ni el mateix Javier de Burgos devia haver somiat que el seu aspesajament de la pell de brau, potons inclosos, romangués tan ben acolorida i intacte al llarg de cent seixanta anys.

Altrament, el pluralisme lingüístic que enriqueix l'Estat espanyol, i és un dels seus patrimonis culturals més pregonat, com diu la Constitució en el seu article 3, "*serán objeto de especial respeto y protección*", ara es podrà començar a veure bellugant pel món en forma de les sigles IB, tot indicant que el respecte i protecció han deixat de ser lletra menuda, passada per alt.

Alegrem-nos que *las otras lenguas* comencin a tenir qualche cosa més que el reconeixement escrit a la Constitució de 1978. Ja van quinze, d'indecisions i d'alerta alerta. La passa d'avui, que donam, passeta petita però important, i les passes de gegant que encara ens calen per assolir el "siau qui sou", per ventura faran que els nostres fills i nets no hagin de dissimular caps baixos per Madrid la seva condició d'illencs. Moltes gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta, Sres. i Srs. Diputats. Les coses pel seu nom, però la pregunta seria quin nom. Com es va demostrar al llarg de la tramitació d'aquesta llei, es va veure que el nostre nom, la denominació de l'arxipèlag de les Illes Balears va ser fluctuant, no per imposicions de fora, sinó que la cartografia local, els escriptors d'aquí, pràcticament tots els que s'hi han referit, tenia una denominació vacil·lant. Tant era Illes Balears, com Les Balears, com Balears. Fins i tot, a molta cartografia, la denominació entre els dos arxipèlags de Balears i Pitiüses.

Però avui feim una tasca molt més senzilla. Crec que ens limitam a homogeneïtzar la denominació d'Illes Balears que figura a l'Estatut, i l'aplicam a la denominació de la província de les Illes Balears. Això és una passa que pareix molt simple, però, com vostès saben, hi ha hagut un debat dins la comissió, hem procurat tenir una documentació històrica solvent, hem vist que les contradiccions començaren -ja hi eren d'abans, però es varen manifestar, fins i tot, en el Decret de 1833, impulsat pel Sr. Javier de Burgos que, per cert, no era de Burgos ni de Madrid, era de Motril-, i això d'avui és simplement una passa més en el camí de la normalitat. És una passa petita, però que té un simbolisme evident. El que no podem tenir és regularitzada i normalitzada

i toponímia interna de cadascuna de les Illes Balears, i no tenir el nom major d'Illes Balears degudament normalitzat. No podem tenir oficialitzat el topònim S'Aranjassa, i no tenir oficialitzat la denominació de tot el nostre arxipèlag, les Illes Balears.

Per tant, crec que aquesta llei està dins un camí de passes petites, petites però constants: la Constitució Espanyola, que reconeix i trenca el monolingüisme que fins aleshores havia operat dins constitucions anteriors; l'Estatut d'Autonomia, que dóna el caràcter de propi i oficial al català, juntament amb la llengua castellana; la Llei de normalització lingüística de 1986, que a l'article 14 estableix que els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana; el Decret 36/1988, allà on surt el nom d'Illes Balears. Però convé que aquesta normalització de passes petites arribi, fins tot, a nivell d'Estat, i no es produeixin disfuncions a l'hora de denominar el nostre territori, el nostre arxipèlag.

Voldria fer unes matisacions que crec importants. No es pot oblidar, en absolut, que, per una part, tenim com a llengua pròpia i oficial el català, però que també és oficial el castellà, que és llengua oficial de l'Estat i és llengua, també, d'aquesta comunitat autònoma, no amb caràcter propi, però sí un caràcter indiscutiblement oficial. I ho vull dir perquè, vegades, durant el debat que hi ha hagut al plenari, i dins d'omissió i en ponència, la idea que les Illes Balears tinguessin com a denominació única i universal la forma catalana, això no s'aguanta per enlloc. Podem oficialitzar el nom d'Illes Balears, que ara no li tenim, a nivell de província, però ensems una cosa. He consultat bastant material cartogràfic i molt material històric per ajudar a redactar als altres punts l'exposició de motius.

I hem d'estar satisfets que les Illes Balears, o Balears, o les Balears, el que li vulguin dir, tenguin formes pròpies i diferenciades en diferents llengües, que es digui de forma distinta en llatí, en francès, en italià, en alemany, en portuguès, perquè vol dir que dins aquests idiomes nosaltres hi hem estat presents, que ens han tengut en compte, que han enviat els seus viatgers, els seus cartògrafs, etc., aquí, a treballar, i que, per tant, aquests idiomes han elaborat formes pròpies de la denominació de les nostres illes. Si nosaltres aquí, a les Illes Balears, deim Liorna, i no Livorno, com farien els italians, és perquè hem tengut una relació històrica i li hem donat una forma pròpia, i deim Sardenya i no deim Sardínia, per què? Perquè nosaltres, el nostre idioma ha estat en contacte amb aquesta realitat. I a nivell de les nostres illes, aquestes altres denominacions, inclosa la castellana, quan utilitza el nostre nom dins un context no oficial, però d'un altre idioma, és lògic, i això cau del seu propi pes, que si han de dir *Baleares* o han de dir *Balearen Inseln* com es digui en alemany, -ho sap el Sr. Moll, però jo no en sé-, o *Îles Balears*, això és un guany pel nostre propi territori. Nosaltres, per tant, hem format part d'aquesta història universal, i la nostra denominació ha entrat dins els altres idiomes.

És per això que varem donar suport a aquesta disposició addicional, allà on s'establia que a part de l'ús oficial, es

podrien també utilitzar altres denominacions, en aquest cas, en castellà, que és la llengua oficial de l'Estat.

I a part d'això, crec que ens hem de felicitar perquè, per un moment, i encara que sigui per un tema que pugui parèixer menor, però amb un alt valor simbòlic, hem arribat a un consens encara que sigui només per donar-nos, definitivament, el nostre nom propi i oficial. Tant de bo, i així ho esper, en altres matèries, la ponderació que crec que hi ha hagut, i la col·laboració que hem trobat entre tots els grups parlamentaris que formen aquesta Cambra, es pogués ampliar en altres matèries, però no voldria entrar en temes florentins. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sra. Presidenta, Sras. y Sres. Diputados. Voy a ser muy breve, puesto que poco tengo que añadir aquí a las razones que se han dado justificando esta proposición de ley que se somete a la aprobación de la Cámara.

Tengo que señalar únicamente que, si bien asumiendo en términos generales, las argumentaciones expuestas por los anteriores representantes de los grupos parlamentarios, lo que realmente determina nuestra decisión de apoyar esta proposición es el hecho de tratar de concordar aquello en lo que no se estaba de acuerdo. No se estaba de acuerdo, realmente, en que el nombre oficial de este archipiélago, las Islas Baleares, coincidiese con el que figura en el Estatuto de Autonomía.

Desde el momento en el que la aprobación del nombre oficial se transforma en *Illes Balears* el consenso para la aprobación de esta propuesta ha sido total, y en este sentido, por lo tanto, nosotros la votaremos, y ponga fin con ello a mi intervención. Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez de Dios. Passarem a la votació conjunta del títol, articles, disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició final i exposició de motius del dictamen de la proposició de llei i entenc que es pot donar aprovada per assentiment. Queda, idò, aprovada per assentiment, i ara farem la votació d'acord amb l'article 177.2 del Reglament, que indica que s'ha de fer votació pública per crida.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, entenem que el sentit de la votació per crida és per evitar que vagi a defensar aquesta proposició un diputat que hagués votat en contra, però havent-hi unanimitat, entenem que es podria obviar.

EL SR. PRESIDENT:

Estan d'acord tots els portaveus?

(Diàleg inintel·ligible).

EL SR. PRESIDENT:

A pesar que hi hagi unanimitat per part dels portaveus, en funció de les indicacions que fan els lletrats a la Mesa, i per tenir la seguretat que no hem incorregut en cap defecte formal, passarem a la votació pública per crida.

El primer és el número deu.

Sr. Moll, pot fer lectura, per favor, a partir del número deu?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President. Gilet i Girart, Francesc.

EL SR. GILET I GIRART:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Gómez i Arbona, Antoni.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Gomila i Barber, Joan Bosco.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

González i Ortea, José María.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Guasch i Ribas, Miquel.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Huguet i Sintes, Cristòfol.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Jaén i Palacios, Manuel.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Magaña i Alapont, Encarnació.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Calbet, Antoni.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Ferrer, Antoni.

EL SR. MARÍ I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vidal i Burguera, Joana Aina.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vidal i Juan, Cosme.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Alberola i Martínez, Carlota.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Alfonso i Villanueva, Josep Joan.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Antich i Oliver, Francesc.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON (Josep Moll i Marquès):

Cañellas i Fons, Carles Felip.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles):

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Castro i Gandasegui, Carmen.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Coll i Al·lès, Lluís.

EL SR. COLL I AL·LÈS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Ferrà i Capllonch, Joan.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Ferrer i Bascuñana, Maria del Pilar.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Cañellas i Fons, Gabriel.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Morey i Ballester, Pere Joan.

EL SR. MOREY I BALLESTER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Soler i Cladera, Cristòfol.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Cava de Llano i Carrió, Maria Lluïsa.

LA SRA. CAVA DE LLANO I CARRIÓ:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Triay i Llopis, Joan Francesc.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Martínez de Dios, Jesús Guillermo.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Moll i Marquès, Josep.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Havent obtingut la majoria absoluta queda, idò, aprovada la proposició de llei per la qual passa a denominar-se oficialment Illes Balears la província de Balears.

I abans d'aixecar la sessió, indicar als membres de la Junta de Portaveus, que demà, a les quatre i quart, tindrà lloc la reunió de Junta de Portaveus per tal que es pugui il·lustrar la presidència per fer la proposta dels diputats que aniran a defensar l'esmentada proposició a Madrid, i se sotmetrà aquesta proposta al ple, en començar el ple a les quatre i mitja.

Gràcies, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pt
Sis mesos	1.000 pt
Tres mesos	500 pt
Preu de l'exemplar	100 pt

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA